

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 600/2014**z dnia 15 maja 2014 r.****w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (EU) nr 648/2012****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kryzys finansowy ujawnił niedociągnięcia w zakresie przejrzystości rynków finansowych, które mogą mieć szkodliwe skutki społeczno-gospodarcze. Zwiększenie przejrzystości jest jedną ze wspólnych zasad służących wzmocnieniu systemu finansowego, co zostało potwierdzone w oświadczeniu przywódców państw G-20 w Londynie dnia 2 kwietnia 2009 r. Aby zwiększyć przejrzystość i udoskonalić funkcjonowanie wewnętrznego rynku instrumentów finansowych, należy stworzyć nowe ramy ustanawiające jednolite wymogi w zakresie przejrzystości transakcji na rynkach instrumentów finansowych. Ramy te powinny zawierać kompleksowe normy dla szerokiego zakresu instrumentów finansowych. Powinny one uzupełniać wymogi w zakresie przejrzystości zleceń i transakcji w odniesieniu do akcji ustanowione dyrektywą 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾.
- (2) Grupa wysokiego szczebla ds. nadzoru finansowego w UE pod przewodnictwem Jacquesa de Larosière'a wezwała Unię do opracowania bardziej zharmonizowanego zbioru regulacji finansowych. W kontekście przyszłego kształtu europejskiego systemu nadzoru na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 18–19 czerwca 2009 r. podkreślono potrzebę opracowania jednolitego zbioru przepisów europejskich obowiązującego wszystkie instytucje finansowe na rynku wewnętrznym.
- (3) Nowe prawodawstwo powinno więc składać się z dwóch różnych instrumentów prawnych: dyrektywy i niniejszego rozporządzenia. Oba instrumenty prawne powinny razem tworzyć ramy prawne regulujące wymogi mające zastosowanie do firm inwestycyjnych, rynków regulowanych oraz dostawców usług polegających na zgłaszaniu danych. Niniejsze rozporządzenie należy więc odczytywać razem z dyrektywą. Potrzeba ustanowienia wspólnego zbioru przepisów dla wszystkich instytucji w zakresie określonych wymogów oraz przeciwdziałania potencjalnemu arbitrażowi regulacyjnemu, jak również zapewnienia większej pewności prawnej i mniejszej złożoności przepisów regulacyjnych dla uczestników rynku uzasadnia zastosowanie podstawy prawnej umożliwiającej stworzenie rozporządzenia. Celem zlikwidowania utrzymujących się barier dla handlu oraz znaczących zakłóceń konkurencji wynikających z różnic między przepisami krajowymi, jak również celem zapobieżenia prawdopodobnym przyszłym barierom i znaczącym zakłóceniom konkurencji, jakie mogą wyniknąć z takich różnic, konieczne jest przyjęcie rozporządzenia ustanawiającego jednolite przepisy obowiązujące we wszystkich państwach członkowskich. Ten mający bezpośrednie zastosowanie akt prawny powinien przyczynić się w sposób decydujący do

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 143 z 22.5.2012, s. 74.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 13 maja 2014 r.

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego, a tym samym powinien on opierać się na art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), interpretowanych zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

- (4) Dyrektywa 2004/39/WE ustanowiła zasady zapewniania przejrzystości obrotu akcjami dopuszczonymi do obrotu na rynku regulowanym w aspekcie przed- i posttransakcyjnym oraz zasady zgłaszania właściwym organom transakcji w instrumentach finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym. Przekształcenie dyrektywy staje się konieczne celem należytego uwzględnienia zmian na rynkach finansowych oraz naprawienia niedociągnięć i zamknięcia luk, które między innymi zostały ujawnione w czasie kryzysu na rynkach finansowych.
- (5) Przepisy dotyczące wymogów w zakresie przejrzystości obrotu i przejrzystości regulacyjnej muszą przyjąć postać bezpośrednio stosowanego prawa mającego zastosowanie do wszystkich firm inwestycyjnych, które powinny przestrzegać jednolitych zasad na wszystkich rynkach Unii, aby zapewnić jednolite stosowanie wspólnych ram regulacyjnych, wzmocnić zaufanie do przejrzystości rynków w całej Unii, ograniczyć złożoność przepisów regulacyjnych oraz zmniejszyć koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez firmy inwestycyjne, zwłaszcza w przypadku instytucji finansowych prowadzących działalność transgraniczną, a także przyczynić się do wyeliminowania zakłóceń konkurencji. Przyjęcie rozporządzenia zapewniającego bezpośrednie stosowanie przepisów jest najlepszym sposobem osiągnięcia tych celów regulacyjnych i zapewnienia jednolitych warunków poprzez zapobiegnięcie różnicowaniu wymogów krajowych w wyniku transpozycji dyrektywy.
- (6) Ważne jest zapewnienie, by obrót instrumentami finansowymi był w największym możliwym stopniu w ramach zorganizowanych systemów obrotu i by wszystkie takie systemy były odpowiednio regulowane. Na mocy dyrektywy 2004/39/WE powstał szereg systemów obrotu, które nie były odpowiednio uwzględnione w systemie regulacyjnym. Każdy system obrotu instrumentami finansowymi, jak na przykład podmioty znane obecnie jako sieci brokerów, w przyszłości powinien być odpowiednio regulowany i dysponować zezwoleniem w ramach jednego z rodzajów wielostronnych systemów obrotu lub jako podmiot systematycznie internalizujący transakcje zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu i w dyrektywie 2014/65/UE ⁽¹⁾.
- (7) Należy wyjaśnić definicje rynku regulowanego i wielostronnej platformy obrotu (MTF) oraz utrzymać ich bliskie powiązanie, aby uwzględnić fakt, że rzeczywiście reprezentują one tę samą funkcjonalność obrotu. Z definicji należy wykluczyć systemy dwustronne, w ramach których firma inwestycyjna zawiera każdą transakcję na własny rachunek, nawet jako nieponoszący ryzyka kontrahent znajdujący się między nabywcą a zbywcą. Rynkom regulowanym i MTF nie powinno się zezwalać na wykonywanie zleceń klientów w oparciu o kapitał własny. Termin „system” oznacza wszystkie rynki obejmujące zbiór zasad oraz platformę obrotu, jak również rynki funkcjonujące jedynie na podstawie zbioru zasad. Rynki regulowane i MTF nie mają obowiązku prowadzenia „technicznego” systemu dla kojarzenia zleceń i powinny móc obsługiwać inne protokoły obrotu, w tym systemy, za pomocą których użytkownicy mogą dokonywać transakcji w oparciu o kwotowania, o które zapytują wielu dostawców. Rynek składający się jedynie ze zbioru zasad określających aspekty dotyczące członkostwa, dopuszczania instrumentów do obrotu, obrotu między członkami, sprawozdawczości oraz, gdzie jest to stosowne, obowiązków w zakresie przejrzystości, jest rynkiem regulowanym lub MTF w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, a transakcje zawierane zgodnie z tymi zasadami są uznawane za zawarte w systemach rynku regulowanego lub MTF. Określenie „deklaracje gotowości kupna i sprzedaży” należy rozumieć w szerokim sensie obejmującym zlecenia, kwotowania i deklaracje zainteresowania.

Jeden z ważnych wymogów odnosi się do obowiązku kojarzenia w systemie deklaracji gotowości na podstawie nieuznaniowych zasad ustalonych przez podmiot prowadzący dany system. Wymóg ten oznacza, że są one kojarzone zgodnie z zasadami systemu lub na podstawie protokołów systemu bądź wewnętrznych procedur operacyjnych, w tym wbudowanych procedur działających w ramach oprogramowania komputerowego. Określenie „nieuznaniowe zasady” oznacza zasady, które nie pozostawiają regulowanemu rynkowi ani operatorowi rynku, ani firmie inwestycyjnej prowadzącej MTF żadnej swobody w zakresie sposobu wzajemnych interakcji między deklaracjami gotowości. Zgodnie z wymogami definicji, deklaracje gotowości powinny być kojarzone w taki sposób, aby doprowadzić do zawarcia umowy, co dzieje się, kiedy realizacja ma miejsce zgodnie z zasadami działania systemu lub na podstawie protokołów systemu bądź wewnętrznych procedur operacyjnych.

- (8) Celem zapewnienia większej przejrzystości i skuteczności na unijnych rynkach finansowych i wyrównania reguł gry dla różnych systemów oferujących wielostronne usługi w zakresie obrotu, konieczne jest wprowadzenie nowej kategorii systemu obrotu – zorganizowanej platformy obrotu (OTF) – dla obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji oraz instrumentów pochodnych oraz zapewnienie, aby była ona odpowiednio regulowana i aby stosowała niedyskryminacyjne zasady dostępu do platformy. Ta nowa kategoria została zdefiniowana w sposób ogólny, aby mogła objąć – obecnie oraz w przyszłości – wszystkie typy zorganizowanych realizacji zleceń i organizacji obrotu, które nie odpowiadają funkcjonalnościom ani specyfikacjom regulacyjnym

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (zob. s. 349 niniejszego Dziennika Urzędowego).

istniejących systemów. W związku z tym należy zastosować właściwe wymogi organizacyjne i zasady przejrzystości sprzyjające sprawnemu ujawnianiu cen. Ta nowa kategoria obejmuje systemy umożliwiające obrót instrumentami pochodnymi kwalifikującymi się do rozliczania i posiadającymi dostateczną płynność.

Nie powinna ona obejmować platform, w ramach których w systemie nie dochodzi do rzeczywistej realizacji obrotu ani organizacji, takich jak tablice ogłoszeń wykorzystywane do ogłaszania chęci zakupu lub sprzedaży, inne podmioty dokonujące agregacji lub zbierające deklaracje chęci zakupu i sprzedaży, elektroniczne serwisy potwierdzające dokonanie zawartej transakcji lub kompresja portfela, która zmniejsza ryzyko niezwiązane z rynkiem dotyczące obecnych portfeli instrumentów pochodnych bez zmiany ryzyka rynkowego portfeli. Kompresji portfela może dokonywać szereg firm, które nie są regulowane jako takie na mocy niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy 2014/65/UE, np. centralni kontrahenci (CCPs), repozytoria transakcji oraz firmy inwestycyjne lub operatorzy rynku. Należy wyjaśnić, że jeżeli kompresji portfela dokonują firmy inwestycyjne i operatorzy rynku, niektóre przepisy niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2014/65/UE nie mają zastosowania w odniesieniu do kompresji portfela. Zważywszy, że centralne depozyty papierów wartościowych (CDPW) będą podlegały tym samym wymogom co firmy inwestycyjne w przypadku świadczenia usług inwestycyjnych lub prowadzenia określonego rodzaju działalności inwestycyjnej, te przepisy niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2014/65/UE, nie powinny mieć do nich zastosowania przy dokonywaniu kompresji portfela.

- (9) Ta nowa kategoria OTF będzie stanowić uzupełnienie istniejących rodzajów systemów obrotu. O ile rynki regulowane i MTF mają nieuznaniowe zasady dotyczące realizacji transakcji, to operator OTF powinien realizować zlecenia w sposób uznaniowy, z zastrzeżeniem – w odpowiednich przypadkach – wymogów przejrzystości przedtransakcyjnej oraz obowiązków w zakresie jak najlepszej realizacji zleceń. W związku z tym zasady prowadzenia działalności, obowiązki w zakresie jak najlepszej realizacji zleceń oraz obsługi zleceń klientów powinny mieć zastosowanie do transakcji zawieranych na OTF prowadzonych przez firmę inwestycyjną lub operatora rynku. Ponadto każdy operator rynku posiadający zezwolenie na prowadzenie OTF powinien zapewniać zgodność z rozdziałem 1 dyrektywy 2014/65/UE w odniesieniu do warunków i procedur wydawania zezwoleń firmom inwestycyjnym. Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF powinny móc działać uznaniowo na dwóch różnych poziomach: po pierwsze, podejmując decyzje o złożeniu zlecenia na OTF lub o wycofaniu go oraz, po drugie, podejmując decyzję, by nie kojarzyć konkretnego zlecenia ze zleceniami dostępnymi w systemie w określonym momencie, pod warunkiem że jest to zgodne ze szczegółowymi poleceniami otrzymanymi od klientów i ze zobowiązaniami dotyczącymi najlepszej realizacji.

W przypadku systemu, który krzyżuje zlecenia klientów, operator powinien mieć możliwość postanowienia, czy, kiedy i do jakiego stopnia chce skojarzyć w systemie dwa zlecenia lub większą ich liczbę. Zgodnie z art. 20 ust. 1, 2, 4 i 5 dyrektywy 2014/65/UE oraz nie naruszając art. 20 ust. 3 dyrektywy 2014/65/UE firma powinna mieć możliwość ułatwienia negocjacji między klientami, aby połączyć dwa lub większą liczbę potencjalnie zgodnych gotowości zawarcia transakcji w jedną transakcję. Na obu poziomach uznaniowości podmiot prowadzący OTF musi mieć wzgląd na swoje obowiązki na mocy art. 18 i 27 dyrektywy 2014/65/UE. Operator rynku lub firma inwestycyjna prowadząca OTF powinna objaśnić użytkownikom systemu obrotu, w jaki sposób będzie realizować uznaniowość. Ponieważ OTF stanowi autentyczną platformę obrotu, podmiot prowadzący taką platformę powinien zachowywać neutralność. Dlatego firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF powinien podlegać wymogom związanym z niedyskryminacyjną realizacją transakcji i ani firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF, ani żaden podmiot będący częścią tej samej grupy lub osobą prawną rozumianą jako firma inwestycyjna lub operator rynku nie powinien mieć możliwości realizowania zleceń klientów w ramach OTF w oparciu o swój kapitał.

W celu ułatwiania realizacji zleceń klienta lub klientów dotyczących obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji oraz instrumentów pochodnych, które nie zostały zgłoszone na mocy obowiązku rozliczania zgodnie z art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, operator OTF ma prawo prowadzić obrót polegający na zestawianiu zleceń w rozumieniu dyrektywy 2014/65/UE, pod warunkiem że klient wyraził na to zgodę. W przypadku instrumentów długu państwowego, dla których nie istnieje płynny rynek, firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF powinni mieć możliwość angażowania się w transakcje na własny rachunek inne niż obrót polegający na zestawianiu zleceń. W przypadku stosowania obrotu polegającego na zestawianiu zleceń konieczne jest spełnianie wszelkich wymogów dotyczących przejrzystości przed- i posttransakcyjnej oraz obowiązków w zakresie jak najlepszej realizacji zleceń. Operator OTF lub podmiot będący częścią tej samej grupy lub osobą prawną rozumianą jako firma inwestycyjna lub operator rynku nie powinien występować w roli podmiotu systematycznie internalizującego transakcje w ramach prowadzonego przez niego OTF. W związku z tym podmiot prowadzący OTF powinien podlegać takim samym obowiązkom jak MTF w odniesieniu do prawidłowego zarządzania potencjalnymi konfliktami interesu.

- (10) Cały obrót zorganizowany powinien odbywać się w systemach regulowanych i być w pełni przejrzysty, zarówno w aspekcie przed-, jak i posttransakcyjnym. Odpowiednio zróżnicowane wymogi w zakresie przejrzystości muszą więc stosować się do wszystkich rodzajów systemów obrotu oraz do wszystkich instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu w tych systemach.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

- (11) Aby zapewnić większą liczbę transakcji w ramach regulowanych systemów obrotu i podmiotów systematycznie internalizujących transakcje, w niniejszym rozporządzeniu wobec firm inwestycyjnych należy wprowadzić obowiązek obrotu w odniesieniu do akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu. Obowiązek ten wymaga od firm inwestycyjnych podejmowania się wszelkich transakcji, w tym transakcji realizowanych na własny rachunek, jak i transakcji realizowanych w ramach wykonywania zleceń klientów na rynku regulowanym, MTF, za pomocą podmiotów systematycznie internalizujących transakcje lub równoważnych systemów obrotów z państw trzecich. Należy jednak przewidzieć możliwość wyłączenia z tego obowiązku, jeżeli istnieje uzasadniony powód takiego zwolnienia. Przykładem takich uzasadnionych powodów są transakcje niesystematyczne, ad-hoc, nieregularne i nieczęste bądź transakcje techniczne, takie jak transakcje w imieniu innego brokera (give-up), które nie prowadzą do ustalania poziomu cen rynkowych na podstawie czynników podaży i popytu. Takie wyłączenie z obowiązku obrotu nie powinno być wykorzystywane, aby obejść ograniczenia nałożone na stosowanie zwolnienia dotyczącego kursu odniesienia i zwolnienia dotyczącego ceny wynegocjowanej, ani by prowadzić sieć brokerów lub inny podobny system.
- Opcja realizacji transakcji przez podmiot systematycznie internalizujący transakcje nie stanowi uszczerbku dla zasad funkcjonowania podmiotu systematycznie internalizującego transakcje określonych w niniejszym rozporządzeniu. Intencja jest taka, że jeżeli firma inwestycyjna sama spełnia odnośne kryteria wyszczególnione w niniejszym rozporządzeniu wystarczające do uznania za podmiot systematycznie internalizujący transakcje w odniesieniu do konkretnej danej akcji, transakcja może być w taki sposób traktowana; natomiast, jeżeli nie jest ona uznana za podmiot systematycznie internalizujący transakcje w odniesieniu do konkretnej danej akcji, firma inwestycyjna może powinna mieć możliwość realizowania tej transakcji za pośrednictwem innego podmiotu systematycznie internalizującego transakcje, jeżeli jest to zgodne z ciężącymi na nim obowiązkami w zakresie jak najlepszej realizacji zleceń, a opcja taka jest dla niego otwarta. Ponadto w celu zapewnienia, że obrót wielostronny w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych jest odpowiednio regulowany, firma inwestycyjna prowadząca wewnętrzny system kojarzenia zleceń na zasadzie wielostronnej powinna dysponować zezwoleniem jako MTF. Należy wyjaśnić, że przepisy dotyczące jak najlepszej realizacji zleceń określone w dyrektywie 2014/65/UE powinny mieć zastosowanie w taki sposób, by nie wpływać negatywnie na zobowiązania w zakresie obrotu określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (12) Obrót kwitami depozytowymi, funduszami inwestycyjnymi typu ETF, certyfikatami, podobnymi instrumentami finansowymi i akcjami innymi niż te dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym odbywa się zasadniczo w ten sam sposób i służy prawie identycznemu celowi gospodarczemu jak obrót akcjami dopuszczonymi do obrotu na rynku regulowanym. Należy więc objąć te instrumenty finansowe przepisami w zakresie przejrzystości mającymi zastosowanie do akcji dopuszczonych do obrotu na rynkach regulowanych.
- (13) Uznając zasadniczo potrzebę istnienia systemu zwolnień z obowiązku przejrzystości przedtransakcyjnej celem wspierania efektywnego funkcjonowania rynków, należy dokonać weryfikacji istniejących w tym zakresie przepisów dla akcji, stosowanych na podstawie dyrektywy 2004/39/WE i rozporządzenia Komisji (WE) nr 1287/2006 ⁽¹⁾ pod kątem ich dalszej zasadności pod względem zakresu i stosowanych warunków. Aby zapewnić jednolite stosowanie zwolnień z obowiązku zachowania przejrzystości przedtransakcyjnej dla akcji, a ostatecznie również dla innych podobnych instrumentów i produktów niereprezentujących kapitału własnego, dla szczególnych modeli rynku oraz rodzajów i wielkości zleceń, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽²⁾ (EUNGiPW) powinien oceniać indywidualne wnioski o zastosowanie zwolnienia pod kątem zgodności z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz w przyszłych aktach delegowanych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Ocena EUNGiPW powinna przyjąć formę opinii zgodnej z art. 29 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Ponadto EUNGiPW powinien we właściwym czasie przeprowadzić przegląd dotychczasowych zwolnień dla akcji i, postępując zgodnie z tą samą opisaną wyżej procedurą, ocenić, czy są one nadal zgodne z przepisami określonymi w niniejszym rozporządzeniu i w aktach delegowanych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.
- (14) Kryzys finansowy ujawnił szczególne słabości w sposobie udostępniania uczestnikom rynku informacji o możliwościach handlowych i cenach instrumentów finansowych innych niż akcje, a mianowicie w zakresie momentu udostępniania informacji, stopnia ich szczegółowości, zasady równego dostępu i rzetelności. Należy w związku z tym wprowadzić we właściwym czasie wymogi przejrzystości przed- i posttransakcyjnej uwzględniające różne cechy i strukturę rynku konkretnych typów instrumentów finansowych innych niż akcje i zróżnicować je dla różnych systemów obrotu, w tym systemów sesyjnych prowadzonych w oparciu o arkusze zleceń i systemów kierowanych kwotowaniami cen, jak również systemów hybrydowych, systemów okresowego notowania i głosowych systemów obrotu. Aby zapewnić solidne ramy przejrzystości dla wszystkich odnośnych instrumentów finansowych, należy zastosować je do obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji i instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu. W związku z tym skorzystanie z odstępstw od wymogów przejrzystości przedtransakcyjnej i dostosowań wymogów w stosunku do odroczenia publikacji powinno być możliwe jedynie w niektórych określonych przypadkach.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzające środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- (15) Konieczne jest wprowadzenie odpowiedniego poziomu przejrzystości obrotu na rynkach obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych i instrumentów pochodnych, aby ułatwić wycenę produktów oraz podnieść efektywność kształtowania cen. Do strukturyzowanych produktów finansowych należy w szczególności zaliczyć papiery wartościowe oparte na aktywach, określone w art. 2 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004⁽¹⁾, obejmujące między innymi zobowiązania dłużne zabezpieczone innymi instrumentami.
- (16) Aby zapewnić stosowanie jednolitych warunków dla różnych systemów obrotu, w przypadku systemów różnego typu należy stosować te same wymogi w zakresie przejrzystości przed- i posttransakcyjnej. Wymogi w zakresie przejrzystości należy zróżnicować w zależności od typów instrumentów finansowych, w tym akcji, obligacji oraz instrumentów pochodnych, uwzględniając przy tym interesy inwestorów i emitentów, w tym emitentów obligacji rządowych, a także płynność rynku. Wymogi te należy zróżnicować w zależności od rodzajów obrotu, w szczególności systemów sesyjnych prowadzonych w oparciu o arkusze zleceń i systemów kierowanych kwotowaniami cen, takich jak zapytania ofertowe, jak również hybrydowych i głosowych systemów maklerskich, a ponadto należy uwzględnić wielkość transakcji, łącznie z obrotem, oraz inne istotne kryteria.
- (17) Aby uniknąć jakiegokolwiek negatywnego wpływu na proces kształtowania się cen, należy wprowadzić stosowny mechanizm pułapu wolumenu dotyczący zleceń składanych w systemach opartych na takiej metodzie obrotu, w której cenę określa się zgodnie z kursem odniesienia i w stosunku do pewnych transakcji negocjowanych. W mechanizmie tym powinien istnieć podwójny pułap: jeden pułap wolumenu stosuje się w odniesieniu do każdego systemu obrotu wykorzystującego te zwolnienia, tak że w każdym systemie obrotu można prowadzić tylko pewną część obrotu, a poza tym stosowany jest pułap ogólny, którego przekroczenie skutkuje zawieszeniem stosowania tych zwolnień w całej Unii. W odniesieniu do transakcji negocjowanych pułap powinien mieć zastosowanie wyłącznie do transakcji, które są realizowane w ramach bieżącego spreadu ważonego wolumenem odzwierciedlonego w arkuszu zleceń lub kwotowaniach animatorów rynku systemu obrotu prowadzącego dany system. Powinny być wyłączone wszelkie transakcje negocjowane zawierane na nie płynnych akcjach, kwitach depozytowych, funduszach inwestycyjnych typu ETF, certyfikatach lub innych podobnych instrumentach finansowych oraz transakcje, które podlegają warunkom innym niż bieżąca cena rynkowa, ponieważ nie przyczyniają się one do procesu kształtowania ceny.
- (18) Aby zagwarantować, że obrót dokonywany na rynku pozagiełdowym nie stwarza zagrożenia dla efektywnego ujawniania cen ani dla przejrzystych, równych reguł gry w przypadku różnych sposobów prowadzenia obrotu, stosowne wymogi przejrzystości przedtransakcyjnej należy stosować do firm inwestycyjnych zawierających na własny rachunek transakcje w instrumentach finansowych na rynku pozagiełdowym w takim stopniu, w jakim prowadzą one obrót w charakterze podmiotu systematycznie internalizującego transakcje w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów lub innych podobnych instrumentów finansowych, dla których istnieje płynny rynek, obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji oraz instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu w danym systemie obrotu i dla których istnieje płynny rynek.
- (19) Firmę inwestycyjną realizującą zlecenia klientów w oparciu o własny kapitał należy uznać za podmiot systematycznie internalizujący transakcje, chyba że transakcje realizowane są poza systemem obrotu w sposób okazjonalny, doraźny i nieregularny. Dlatego podmioty systematycznie internalizujące transakcje należy definiować jako firmy inwestycyjne, które w sposób zorganizowany, często, systematycznie i w znacznych wielkościach dokonują transakcji na własny rachunek, realizując zlecenia klientów poza systemem obrotu. Wymogi wobec podmiotów systematycznie internalizujących transakcje zawarte w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć zastosowanie do firmy inwestycyjnej wyłącznie w odniesieniu do każdego indywidualnego instrumentu finansowego, na przykład na poziomie kodu ISIN, dla którego jest ona podmiotem systematycznie internalizującym transakcje. Aby zapewnić obiektywne i skuteczne stosowanie definicji podmiotu systematycznie internalizującego transakcje wobec firm inwestycyjnych, powinien istnieć z góry określony próg systematycznej internalizacji zawierający dokładne określenie, co rozumie się jako „często, systematycznie i w znacznych wielkościach”.
- (20) O ile OTF jest systemem lub platformą, w ramach której kojarzone są deklaracje chęci zakupu lub sprzedaży wielu osób trzecich, o tyle podmiotowi systematycznie internalizującemu transakcje nie należy zezwalać na kojarzenie deklaracji chęci zakupu lub sprzedaży zgłaszanych przez osoby trzecie. Na przykład tak zwana platforma z udziałem jednego dealera, na której obrót zawsze odbywa się w relacji do jednej firmy inwestycyjnej, powinna zostać uznana za podmiot systematycznie internalizujący transakcje, gdyby miała zastosować się do wymogów zawartych w niniejszym rozporządzeniu. Natomiast tak zwana platforma z udziałem wielu dealerów, na której wielu dealerów wchodzi w interakcje odnośnie do tego samego instrumentu finansowego, nie powinna zostać uznana za podmiot systematycznie internalizujący transakcje.
- (21) Podmioty systematycznie internalizujące transakcje powinny mieć możliwość zadecydowania na podstawie zasad własnej polityki handlowej oraz w sposób obiektywny i niedyskryminacyjny, którym klientom udostępniają swoje kwotowania, wprowadzając rozróżnienia między kategoriami klientów, oraz należy im przy tym umożliwić również uwzględnianie różnic między klientami, na przykład w zakresie ryzyka kredytowego. Podmioty systematycznie internalizujące transakcje nie powinny mieć obowiązku publikowania gwarantowanych kwotowań,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonujące dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam (Dz.U. L 149 z 30.4.2004, s. 1).

realizowania zleceń klientów ani udostępniania swoich kwotowań w odniesieniu do transakcji w instrumentach udziałowych powyżej standardowej wielkości rynkowej, a w instrumentach nieudziałowych powyżej wielkości charakterystycznej dla danego instrumentu finansowego. Właściwe organy powinny kontrolować przestrzeganie przez podmioty systematycznie internalizujące transakcje nałożonych na nie wymogów oraz otrzymywać informacje umożliwiające im prowadzenie takich kontroli.

- (22) Niniejsze rozporządzenie nie zmierza do ustanowienia wymogu stosowania zasad przejrzystości przedtransakcyjnej dla transakcji dokonywanych na rynku pozagiełdowym, innych niż w ramach podmiotu systematycznie internalizującego transakcje.
- (23) Dane rynkowe powinny być w łatwy sposób dostępne dla użytkowników w maksymalnie zdezagregowanej postaci, aby umożliwić inwestorom oraz obsługującym ich dostawcom usług w zakresie danych maksymalne zindywidualizowanie rozwiązań w zakresie danych. W związku z tym dane dotyczące przejrzystości przed- i posttransakcyjnej należy udostępniać publicznie w postaci „niepogrupowanej”, aby obniżyć koszty zakupu danych przez uczestników rynku.
- (24) W odniesieniu do wymiany, przekazywania i przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie i EUNGIPW do celów niniejszego rozporządzenia, w szczególności tytułu IV, pełne zastosowanie powinny mieć przepisy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.
- (25) Uwzględniając porozumienie osiągnięte przez strony szczytu G-20 w Pittsburghu dnia 25 września 2009 r. dotyczące przeniesienia obrotu standaryzowanymi instrumentami pochodnymi na rynku pozagiełdowym, gdzie jest to stosowne, na giełdy lub elektroniczne platformy obrotu, należy ustanowić formalną procedurę regulacyjną służącą jako podstawa obrotu między kontrahentami finansowymi i dużymi kontrahentami niefinansowymi w zakresie wszystkich instrumentów pochodnych kwalifikujących się do rozliczania i mających dostateczną płynność dla prowadzenia obrotu w ramach różnych systemów obrotu zgodnie z porównywalnymi regulacjami, umożliwiając uczestnikom prowadzenie obrotu z wieloma kontrahentami. Oceniając, czy poziom płynności jest dostateczny, należy uwzględniać cechy rynku na szczeblu krajowym, w tym elementy takie jak liczba i typ uczestników na danym rynku, oraz cechy transakcji takie jak wielkość i częstotliwość transakcji na tym rynku.

Płynny rynek dla danej klasy produktu instrumentów pochodnych będzie się charakteryzował dużą liczbą aktywnych uczestników rynku, w tym odpowiednią proporcją dostawców płynności i odbiorców płynności w stosunku do liczby produktów będących w obrocie, którzy często przeprowadzają transakcje na tych produktach w wielkościach poniżej wielkości, która jest na dużą skalę. O takiej aktywności rynku powinna świadczyć duża liczba ofert kupna i sprzedaży dotyczących danego instrumentu pochodnego, co prowadzi do wąskiego spreadu dla transakcji o normalnej wielkości rynkowej. Ocena, czy płynność jest wystarczająca, powinna opierać się na uznaniu, że płynność instrumentu pochodnego może się znacznie zmieniać w zależności od warunków rynkowych i jego cyklu życia.

- (26) Uwzględniając porozumienie osiągnięte przez strony szczytu G-20 w Pittsburghu dnia 25 września 2009 r. dotyczące z jednej strony, gdzie jest to stosowne, przeniesienia obrotu standaryzowanymi instrumentami pochodnymi na rynku pozagiełdowym na giełdy lub elektroniczne platformy obrotu, a z drugiej strony stosunkowo niską płynność różnych instrumentów pochodnych w obrocie pozagiełdowym, właściwe jest zapewnienie odpowiedniej grupy uprawnionych systemów, w ramach których może odbywać się obrót zgodny z tym zobowiązaniem. Wszystkie uprawnione systemy powinny podlegać ściśle dostosowanemu wymogom regulacyjnym pod względem aspektów organizacyjnych i operacyjnych, ustaleń służących ograniczeniu konfliktu interesów, nadzoru nad całością obrotu, zasad przejrzystości przed- i posttransakcyjnej zróżnicowanych dla poszczególnych instrumentów finansowych i rodzajów systemu obrotu, oraz możliwości kojarzenia deklaracji zainteresowania zawarciem transakcji zgłaszanych przez wiele osób trzecich. Należy jednak dla podmiotów prowadzących systemy przewidzieć, zgodnie z tym zobowiązaniem, możliwość kojarzenia transakcji między wieloma osobami trzecimi w sposób uznaniowy, aby poprawić warunki realizacji transakcji oraz stopień płynności.
- (27) Obowiązek zawierania transakcji w instrumentach pochodnych należących do klasy tych instrumentów, w stosunku do której ogłoszono obowiązek obrotu na rynku regulowanym, na MTF, OTF lub w systemach obrotu państw trzecich, nie powinien mieć zastosowania do niecenotwórczych składników usług w zakresie ograniczenia posttransakcyjnego ryzyka transakcji, które zmniejszają ryzyko niezwiązane z rynkiem dotyczące portfeli instrumentów pochodnych, w tym obecnych portfeli pozagiełdowych instrumentów pochodnych, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 bez zmiany ryzyka rynkowego portfeli. Ponadto choć wskazane jest ustanowienie szczegółowego przepisu dotyczącego kompresji portfela, celem niniejszego rozporządzenia nie jest uniemożliwienie korzystania z innych usług ukierunkowanych na ograniczenie ryzyka posttransakcyjnego.

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

- (28) Obowiązek obrotu ustanowiony dla tych instrumentów pochodnych powinien umożliwiać efektywną konkurencję między uprawnionymi systemami obrotu. Tym samym systemy obrotu nie powinny mieć możliwości żądania prawa wyłączności w odniesieniu do instrumentów pochodnych podlegających temu obowiązkowi obrotu, co uniemożliwiłoby innym systemom obrotu oferowanie obrotu tymi instrumentami finansowymi. Dla zapewnienia skutecznej konkurencji między systemami obrotu instrumentów pochodnych niezbędne jest zapewnienie systemom obrotu niedyskryminacyjnego i przejrzystego dostępu do CCP. Niedyskryminacyjny dostęp do CCP powinien oznaczać, że system obrotu ma prawo do niedyskryminacyjnego traktowania w tym sensie, że kontrakty będące przedmiotem obrotu na jego własnej platformie są traktowane w sposób niedyskryminacyjny pod względem wymogów dotyczących zabezpieczenia, nettingu ekonomicznie równoważnych kontraktów oraz krzyżowego naliczania zabezpieczeń i rozliczania skorelowanych kontraktów przez tego samego CCP, jak również pod względem niedyskryminacyjnych opłat z tytułu rozliczeń.
- (29) Uprawnienia właściwych organów należy uzupełnić specjalnym mechanizmem wprowadzania zakazu lub ograniczenia wprowadzania do obrotu, dystrybucji i sprzedaży wszelkich instrumentów finansowych lub lokat strukturyzowanych powodujących poważne zagrożenia dla ochrony inwestorów, dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub rynków towarowych lub dla stabilności całego systemu finansowego lub części tego systemu, wraz z odpowiednimi uprawnieniami dla EUNGiPW w zakresie koordynacji i podejmowania działań w sytuacjach awaryjnych lub w przypadku lokat strukturyzowanych – dla Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) (EUNB), ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾. Wykonywanie takich uprawnień przez właściwe organy, a w wyjątkowych przypadkach przez EUNGiPW lub EUNB, powinno być uwarunkowane potrzebą spełnienia szeregu szczegółowych warunków. Jeżeli te warunki są spełnione, właściwy organ lub w wyjątkowych przypadkach EUNGiPW bądź EUNB powinien mieć prawo zapobiegawczo nałożyć zakaz lub ograniczenie wprowadzania do obrotu, dystrybucji lub sprzedaży klientom takich instrumentów finansowych lub lokat strukturyzowanych.

Uprawnienia te nie wiążą się z wymogiem wprowadzenia lub stosowania przez właściwy organ, EUNGiPW lub EUNB zatwierdzenia produktu bądź licencjonowania, ani nie zwalniają firm inwestycyjnych z obowiązku spełnienia wszystkich odpowiednich wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz w dyrektywie 2014/65/UE. Należy uwzględnić prawidłowe funkcjonowanie i integralność rynków towarowych jako kryterium inicjowania interwencji właściwych organów w celu przeciwdziałania ewentualnym negatywnym efektem zewnętrznym na rynkach towarowych wywołanym działaniami na rynkach finansowych. Jest to uzasadnione w szczególności w odniesieniu do rolnych rynków towarowych, których celem jest zapewnienie pewnego zaopatrzenia ludności w żywność. W tych przypadkach środki powinny być koordynowane z właściwymi organami odpowiedzialnymi za dane rynki towarowe.

- (30) Właściwe organy powinny powiadomić EUNGiPW o szczegółach wszystkich swoich żądań zredukowania pozycji w odniesieniu do instrumentów pochodnych, o wszystkich jednorazowych limitach, jak również o wszystkich limitach pozycji *ex ante*, celem lepszej koordynacji i większej jednolitości w stosowaniu tych uprawnień. Podstawowe szczegóły dotyczące limitów pozycji *ex ante* stosowanych przez właściwy organ należy podawać do publicznej wiadomości na stronach internetowych EUNGiPW.
- (31) EUNGiPW powinien mieć możliwość zwracania się do dowolnej osoby o informacje dotyczące jej pozycji w odniesieniu do instrumentu pochodnego, możliwość zażądania zredukowania tej pozycji, jak również ograniczenia osobom możliwości przystępowania do poszczególnych transakcji obejmujących towarowe instrumenty pochodne. EUNGiPW powinien następnie powiadomić odnośnie właściwe organy o proponowanych środkach oraz powinien podać te środki do publicznej wiadomości.
- (32) Szczegóły transakcji w instrumentach finansowych należy zgłaszać właściwym organom, aby umożliwić im wykrywanie i badanie potencjalnych przypadków nadużyć na rynku, jak również monitorowanie uczciwego i prawidłowego funkcjonowania rynków oraz działalności firm inwestycyjnych. Zakres tego nadzoru obejmuje wszystkie instrumenty finansowe znajdujące się w obrocie w danym systemie obrotu oraz instrumenty finansowe, których bazą jest instrument finansowy będący przedmiotem obrotu w systemie obrotu lub których bazą jest wskaźnik lub koszyk złożony z instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu. Obowiązek ten powinien mieć zastosowanie niezależnie od tego, czy przedmiotowe transakcje na którymkolwiek z tych instrumentów finansowych miały miejsce w systemie obrotu. Aby uniknąć zbędnego obciążenia administracyjnego firm inwestycyjnych, instrumenty finansowe niepodatne na nadużycia powinny zostać wyłączone z obowiązku zgłaszania. W zgłoszeniach należy stosować identyfikator podmiotów prawnych zgodnie z zobowiązaniami podjętymi przez grupę G-20. EUNGiPW powinien informować Komisję o funkcjonowaniu systemu takiego zgłaszania właściwym organom, a Komisja powinna w odpowiednich przypadkach zaproponować ewentualne zmiany.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

- (33) Podmiot prowadzący system obrotu powinien dostarczyć właściwemu dla siebie organowi odpowiednie dane referencyjne instrumentu finansowego. Właściwe organy są zobowiązane niezwłocznie przekazywać takie powiadomienia EUNGiPW, który powinien natychmiast opublikować je na swojej stronie internetowej, aby umożliwić EUNGiPW i właściwym organom wykorzystywanie, analizę i wymianę zgłoszeń transakcji.
- (34) Aby zgłoszenia transakcji mogły spełnić swój cel jako narzędzie monitorowania rynku, powinny one zawierać wskazanie osoby, która podjęła decyzję inwestycyjną, jak również tych, którzy są odpowiedzialni za jej wykonanie. Oprócz wymogów dotyczących przejrzystości zawartych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012⁽¹⁾ wskazywanie krótkiej sprzedaży zapewnia użyteczne dodatkowe informacje umożliwiające właściwym organom monitorowanie poziomów krótkiej sprzedaży. Właściwe organy muszą mieć pełny dostęp do zapisów na wszystkich etapach procesu realizacji zlecenia, od początkowej decyzji o przystąpieniu do transakcji aż do jej zrealizowania. Firmy inwestycyjne powinny więc przechowywać zapisy wszystkich przyjętych przez siebie zleceń i wszystkich zrealizowanych przez siebie transakcji w instrumentach finansowych, a podmioty prowadzące systemy obrotu mają obowiązek przechowywania zapisów wszystkich zleceń złożonych w ich systemach. EUNGiPW powinien koordynować wymianę informacji wśród właściwych organów celem zapewnienia im dostępu do wszystkich zapisów transakcji i zleceń, w tym również tych wprowadzonych na platformach działających poza ich terytorium, a dotyczących instrumentów finansowych objętych ich nadzorem.
- (35) Należy unikać podwójnej sprawozdawczości obejmującej te same informacje. Sprawozdania składane do repozytoriów transakcji zarejestrowanych lub uznanych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 dla odnośnych instrumentów finansowych, które zawierają wszystkie informacje wymagane do celów zgłaszania transakcji, nie powinny podlegać zgłaszaniu do właściwych organów, lecz powinny być do nich przekazywane przez repozytoria transakcji. W tym zakresie rozporządzenie (UE) nr 648/2012 powinno zostać zmienione.
- (36) Każdy przypadek wymiany lub przekazywania informacji przez właściwe organy powinien być zgodny z przepisami dotyczącymi przekazywania danych osobowych ustanowionymi w dyrektywie 95/46/WE. Każdy przypadek wymiany lub przekazywania informacji przez EUNGiPW powinien być zgodny z przepisami dotyczącymi przekazywania danych osobowych ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001, które powinno być w pełni stosowane do przetwarzania danych osobowych do celów niniejszego rozporządzenia.
- (37) Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 określa kryteria, zgodnie z którymi klasy instrumentów pochodnych w obrocie pozagiełdowym powinny podlegać obowiązkowi rozliczania. Przeciwdziała ono zakłóceniom konkurencji dzięki ustanowieniu wymogu zapewnienia niedyskryminacyjnego dostępu do CCP oferujących rozliczanie instrumentów pochodnych w obrocie pozagiełdowym dla systemów obrotu oraz niedyskryminacyjny dostęp do strumieni danych o transakcjach wysyłanych przez systemy obrotu do CCP oferujących rozliczanie instrumentów pochodnych w obrocie pozagiełdowym. Ponieważ instrumenty pochodne w obrocie pozagiełdowym są określane jako umowy na instrumenty pochodne, których realizacja nie odbywa się na rynku regulowanym, istnieje potrzeba wprowadzenia podobnych wymogów dla rynków regulowanych na mocy niniejszego rozporządzenia. Instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu na rynkach regulowanych powinny również podlegać rozliczeniu centralnemu.
- (38) Oprócz wymogów zawartych w dyrektywie 2004/39/WE i w dyrektywie 2014/65/UE, które uniemożliwiają państwom członkowskim bezpodstawnie ograniczanie dostępu do infrastruktury posttransakcyjnej, takiej jak CCP czy systemy rozrachunku, konieczne jest, aby niniejsze rozporządzenie wyeliminowało różne inne bariery rynkowe, które mogą być wykorzystywane do wykluczania konkurencji w zakresie rozliczania instrumentów finansowych. Celem przeciwdziałania przypadkom dyskryminacji CCP powinni przyjmować do rozliczania transakcje zrealizowane w innych systemach obrotu w zakresie, w jakim systemy te spełniają wymogi operacyjne i techniczne ustanowione przez CCP, w tym wymogi w zakresie zarządzania ryzykiem. CCP powinien udzielić dostępu w przypadku, gdy są spełnione kryteria dostępu określone w regulacyjnych standardach technicznych. W odniesieniu do nowo ustanowionych CCP, którzy posiadają zezwolenie albo są podmiotami uznanymi przez okres krótszy niż trzy lata według stanu w dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w zakresie dotyczącym zbywalnych papierów wartościowych i instrumentów rynku pieniężnego, powinna istnieć możliwość zatwierdzenia przez właściwe organy okresu przejściowego nieprzekraczającego dwóch i pół roku, zanim zostaną oni otwarci na pełny niedyskryminacyjny dostęp w odniesieniu do zbywalnych papierów wartościowych i instrumentów rynku pieniężnego. Jeżeli jednak CCP decyduje się skorzystać z tego rozwiązania przejściowego, nie powinien on mieć możliwości korzystania z prawa dostępu do systemu obrotu na mocy niniejszego rozporządzenia przez okres trwania rozwiązania przejściowego. Ponadto żaden system obrotu posiadający bliskie powiązania z tym CCP nie powinien mieć możliwości korzystania z prawa dostępu do CCP na mocy niniejszego rozporządzenia przez okres trwania rozwiązania przejściowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz.U. L 86 z 24.3.2012, s. 1).

- (39) Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 określa warunki udzielania niedyskryminacyjnego dostępu między CCP a systemami obrotu w odniesieniu do instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 definiuje instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jako kontrakty pochodne, które nie są zawierane na rynku regulowanym lub na rynku państwa trzeciego uznanym za równoważny rynkowi regulowanemu zgodnie z art. 19 ust. 6 dyrektywy 2004/39/WE. Aby uniknąć luk lub dublowania się i aby zapewnić spójność między rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 a niniejszym rozporządzeniem, wymogi ustanowione niniejszym rozporządzeniem odnośnie do niedyskryminacyjnego dostępu między CCP a systemami obrotu mają zastosowanie do instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu na rynkach regulowanych lub na rynkach państw trzecich uznanych za równoważne rynkom regulowanym zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE i do wszystkich instrumentów finansowych niebędących instrumentami pochodnymi.
- (40) Należy ustanowić wymóg, aby systemy obrotu zapewniały dostęp, w tym strumienie danych, na niedyskryminacyjnych i przejrzystych zasadach CCP zamierzającym rozliczać transakcje zawierane w systemie obrotu. Nie powinno to jednak powodować konieczności stosowania uzgodnień interoperacyjnych do rozliczania transakcji w instrumentach pochodnych ani powodować fragmentacji płynności w sposób, który mógłby zagrozić sprawności i prawidłowemu funkcjonowaniu rynków. System obrotu może odmówić dostępu jedynie w przypadku, gdy nie są spełnione kryteria określone w regulacyjnych standardach technicznych. W odniesieniu do giełdowych instrumentów pochodnych nieproporcjonalne byłoby wymaganie, by mniejsze systemy obrotu, szczególnie te, które są blisko powiązane z CCP, niezwłocznie dostosowały się do wymogu dotyczącego niedyskryminacyjnego dostępu, jeżeli nie uzyskały one jeszcze zdolności technologicznej do stawiania czoła na równych warunkach większości podmiotów infrastruktury postransakcyjnej. Dlatego systemy obrotu, które są poniżej odpowiedniego progu, powinny mieć możliwość uzyskania zwolnienia dla siebie, a tym samym dla powiązanych z nimi CCP, z wymogów dotyczących niedyskryminacyjnego dostępu w odniesieniu do instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu giełdowego na okres 30 miesięcy z możliwością jego dalszego przedłużenia. Jeżeli jednak system obrotu zdecyduje się na takie zwolnienie, nie powinien on mieć możliwości korzystania z prawa dostępu do CCP na mocy niniejszego rozporządzenia przez okres trwania tego zwolnienia.

Ponadto żaden CCP, który ma bliskie powiązania z takim systemem obrotu, nie powinien mieć możliwości korzystania z prawa dostępu do systemu obrotu na podstawie niniejszego rozporządzenia przez okres trwania tego zwolnienia. Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 stanowi, że w przypadku gdy do usług finansowych związanych z kontraktami pochodnymi mają zastosowanie prawa własności handlowej i intelektualnej, licencje powinny być dostępne na proporcjonalnych, uczciwych, rozsądnych i niedyskryminacyjnych warunkach. Dlatego dostęp do licencji oraz informacji związanych ze wskaźnikami wykorzystywanymi do określenia wartości instrumentów finansowych powinien być udzielany CCP i innym systemom obrotu na zasadach proporcjonalnych, uczciwych, racjonalnych i niedyskryminacyjnych, a licencje powinny być oparte na rozsądnych warunkach komercyjnych. Bez uszczerbku dla stosowania reguł konkurencji, w przypadku gdy opracowany został nowy wskaźnik po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, obowiązek udzielenia licencji do korzystania z niego powinien rozpocząć się 30 miesięcy po rozpoczęciu obrotu lub po dopuszczeniu do obrotu instrumentu finansowego, który opiera się do na tym wskaźniku. Dostęp do licencji ma zasadnicze znaczenie dla ułatwiania dostępu między systemami obrotu a CCP na mocy art. 35 i 36, ponieważ w przeciwnym razie ustalenia w zakresie licencjonowania mogłyby w dalszym ciągu uniemożliwiać dostęp między systemami obrotu a CCP, o który one wystąpiły.

Wylimitowanie barier i praktyk dyskryminacyjnych ma na celu zwiększenie konkurencji w zakresie rozliczania instrumentów finansowych i obrotu instrumentami finansowymi celem obniżenia kosztów inwestycji i finansowania zewnętrznego, wylimitowania braku wydajności oraz promowania innowacyjności na rynkach Unii. Komisja powinna nadal ściśle monitorować rozwój infrastruktury postransakcyjnej i w razie potrzeby powinna interweniować, aby zapobiec zakłóceniom konkurencji na rynku wewnętrznym, szczególnie jeżeli odmowa dostępu do infrastruktury lub wskaźników narusza art. 101 lub 102 TFUE. Obowiązki w zakresie licencjonowania wynikające z niniejszego rozporządzenia nie powinny naruszać ogólnego obowiązku właścicieli wskaźników wynikających w szczególności z unijnego prawa konkurencji oraz art. 101 i 102 TFUE odnośnie do dostępu do wskaźników, które są nieodzowne, by wejść na nowy rynek. Zatwierdzenia właściwych organów dotyczące niestosowania praw dostępu w okresach przejściowych nie są zezwoleniami lub zmianami zezwoleń.

- (41) Świadczenie usług przez firmy z państw trzecich w Unii podlega systemom i wymogom krajowym. Systemy te są bardzo zróżnicowane, a firmy upoważnione do działania zgodnie z nimi nie cieszą się swobodą świadczenia usług i prawem przedsiębiorczości w państwach członkowskich innych niż państwo, na terytorium którego mają swoją siedzibę. Właściwe jest wprowadzenie wspólnych ram regulacyjnych na szczeblu Unii. System ten powinien harmonizować istniejące rozdrobnione ramy, zapewniać pewność i jednolite traktowanie firm z państw trzecich podejmujących działalność w Unii, zapewniać przeprowadzanie przez Komisję skutecznej oceny równoważności w odniesieniu do ram ostrożnościowych i ram prowadzenia działalności państw trzecich oraz gwarantować porównywalny poziom ochrony klientów w Unii, korzystających z usług świadczonych przez firmy z państw trzecich.

Stosując ten system, Komisja i państwa członkowskie powinny priorytetowo traktować dziedziny objęte zobowiązaniami podjętymi przez grupę G-20 oraz porozumieniami zawartymi z największymi partnerami handlowymi Unii, uwzględniać centralną rolę Unii na światowych rynkach finansowych i zapewnić, aby stosowanie wymogów właściwych państwom trzecim nie uniemożliwiło inwestorom i emitentom unijnym inwestowania w państwach trzecich lub uzyskiwania środków finansowych z tych krajów i odwrotnie, aby nie uniemożliwiało to inwestorom i emitentom z państw trzecich inwestowania, gromadzenia kapitału lub uzyskiwania innych usług finansowych na rynkach Unii, chyba że taki środek jest niezbędny z obiektywnych przyczyn ostrożnościowych popartych dowodami. Dokonując ocen, Komisja powinna uwzględniać cele i zasady regulacji papierów wartościowych Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) oraz zalecenia w formie zmienionej i poddanej interpretacji przez IOSCO.

Jeżeli nie można podjąć decyzji określającej skuteczną równowagę, świadczenie usług przez firmy z państw trzecich w Unii podlega w dalszym ciągu systemom krajowym. Komisja powinna dokonywać oceny równowagi z własnej inicjatywy. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość sugerowania Komisji poddania określonego państwa trzeciego lub państw trzecich pod ocenę równowagi, przy czym takie sugestie nie powinny zobowiązywać Komisji do uruchomienia procesu takiej oceny. Ocena równowagi powinna być oparta na wynikach; należy w niej określić, w jakim stopniu ramy regulacyjne i nadzorcze danego państwa trzeciego pozwalają osiągać podobne i adekwatne skutki regulacyjne oraz w jakim stopniu spełniają te same cele co prawo Unii. Rozpoczynając te oceny równowagi, Komisja powinna mieć możliwość ustalenia hierarchii jurysdykcji państw trzecich, biorąc pod uwagę, jakie znaczenie ma ustalenie równowagi w stosunku do firm i klientów z Unii, istnienie porozumień o nadzorze i współpracy między danym państwem trzecim a państwami członkowskimi, istnienie efektywnego równowagowego systemu uznawania firm inwestycyjnych, które uzyskały zezwolenie w ramach obcych systemów, a także zainteresowanie i chęć państwa trzeciego, by uczestniczyć w procesie oceny równowagi. Komisja powinna monitorować wszelkie znaczące zmiany ram regulacyjnych i nadzorczych państwa trzeciego i w stosownych przypadkach dokonywać przeglądu decyzji w sprawie równowagi.

- (42) Świadczenie usług bez posiadania oddziału na podstawie niniejszego rozporządzenia należy ograniczyć do uprawnionych kontrahentów i klientów profesjonalnych per se. Powinno ono podlegać rejestracji przez EUNGiPW oraz nadzorowi w państwie trzecim. Powinny istnieć właściwe postanowienia odnośnie do współpracy między EUNGiPW a właściwymi organami w państwie trzecim.
- (43) Przepisy niniejszego rozporządzenia regulujące świadczenie usług lub prowadzenie działalności przez firmy mające siedzibę w państwach trzecich nie powinny mieć wpływu na możliwość otrzymywania usług inwestycyjnych przez osoby mające swoją siedzibę w Unii od firmy z państwa trzeciego ze swojej wyłącznej inicjatywy, ani możliwość otrzymywania przez firmy inwestycyjne lub instytucje kredytowe usług inwestycyjnych lub korzystania z działalności inwestycyjnej firmy z państwa trzeciego ze swojej wyłącznej inicjatywy, ani możliwość otrzymywania usług inwestycyjnych przez klienta od firmy z państwa trzeciego ze swojej wyłącznej inicjatywy na zasadzie pośrednictwa firmy inwestycyjnej lub instytucji kredytowej. Jeżeli firma z państwa trzeciego świadczy usługi wyłącznie z inicjatywy osoby mającej siedzibę w Unii, usługi nie powinny być uznawane za świadczone na obszarze Unii. Jeżeli firma z państwa trzeciego prowadzi akwizycję wśród klientów lub potencjalnych klientów w Unii lub promuje lub reklamuje usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną w powiązaniu z usługami dodatkowymi w Unii, działalność tego rodzaju nie powinna być uznawana za usługę świadczoną z własnej wyłącznej inicjatywy klienta.
- (44) W odniesieniu do uznawania firm z państw trzecich i zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii w ramach Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, w tym Układu ogólnego w sprawie handlu usługami, decyzje w sprawie uznawania ram regulacyjnych i nadzorczych państw trzecich za równoważne z ramami regulacyjnymi i nadzorczymi Unii powinny być przyjmowane wyłącznie wówczas, gdy ramy prawne i nadzorcze danego państwa trzeciego przewidują skuteczny, równoważny system uznawania firm inwestycyjnych, którym udzielono zezwolenia w ramach systemów prawnych innych państw, m.in. zgodnie z ogólnymi celami i normami regulacyjnymi określonymi przez grupę G-20 we wrześniu 2009 r. dotyczącymi poprawy przejrzystości na rynkach instrumentów pochodnych, ograniczania ryzyka systemowego i ochrony rynków przed nadużyciami. System taki należy uznać za równoważny, jeżeli zapewnia on, że zasadniczy wynik mających zastosowanie ram regulacyjnych jest podobny do wymogów Unii, a za skuteczny należy go uznać, jeżeli uregulowania te są stosowane w sposób konsekwentny.
- (45) Na rynkach wtórnych kasowych prowadzących obrót uprawnieniami do emisji (EUA) miały miejsce przypadki nadużyć, które mogą podważyć zaufanie do systemu handlu emisjami określonych w dyrektywie 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, w związku z czym podejmowane są środki, aby wzmocnić system rejestrów

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

EUA oraz zaostriżyć warunki otwierania rachunku na potrzeby obrotu EUA. Celem wzmocnienia integralności i ochrony sprawnego funkcjonowania tych rynków, w tym kompleksowego nadzoru nad obrotem, właściwe jest uzupełnienie środków podjętych na mocy dyrektywy 2003/87/WE poprzez pełne objęcie uprawnień do emisji zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia oraz dyrektywy 2014/65/UE, a także rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 ⁽¹⁾ i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/57/UE ⁽²⁾, poprzez zaklasyfikowanie ich jako instrumenty finansowe.

- (46) Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE. W szczególności należy przyjąć akty delegowane w odniesieniu do rozszerzenia zakresu niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia na banki centralne państw trzecich, szczegółów dotyczących definicji, szczegółowych przepisów w zakresie kosztów dotyczących dostępności danych rynkowych, dostępu do kwotowań cen, wielkości, przy których lub poniżej których firma zawiera transakcje z dowolnym innym klientem, któremu udostępnia się przedmiotowe kwotowanie, kompresji portfela, a także dalszego ustalenia kiedy występuje istotny problem w dziedzinie ochrony inwestorów lub zagrożenie dla ochrony inwestorów, prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub towarowych lub dla stabilności całego systemu finansowego Unii lub części tego systemu mogą uzasadniać podjęcie działań przez EUNGiPW, EUNB lub właściwe organy, uprawnień EUNGiPW w zakresie zarządzania pozycjami, rozszerzenia okresu przejściowego na podstawie art. 35 ust. 5 niniejszego rozporządzenia na pewien okres oraz w odniesieniu do wyłączenia na pewien okres giełdowych instrumentów pochodnych z zakresu niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (47) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze dotyczące przyjęcia decyzji w sprawie równoważności w zakresie ram prawnych i nadzorczych państwa trzeciego na potrzeby świadczenia usług przez firmy z państw trzecich lub systemów obrotu państw trzecich, do celów kwalifikowania jako systemy obrotu dla instrumentów pochodnych podlegających obowiązkowi obrotu oraz dostępu CCP z państw trzecich oraz systemów obrotu państw trzecich do systemów obrotu oraz CCP mających siedzibę w Unii. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽³⁾.
- (48) Jako że cele tego rozporządzenia, w szczególności określenie jednolitych wymogów dotyczących instrumentów finansowych w zakresie podawania do wiadomości publicznej danych o obrocie, zgłaszania transakcji właściwym organom, obrotu instrumentami pochodnymi i akcjami w systemach zorganizowanych, niedyskryminacyjnego dostępu do CCP, systemów obrotu i wskaźników, uprawnień w zakresie interwencji produktowej, zarządzania pozycjami i limitów pozycji, świadczenia usług inwestycyjnych lub prowadzenia działalności inwestycyjnej przez firmy z państw trzecich, nie mogą być osiągnięte w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie, ponieważ – mimo że krajowe właściwe organy mają większe możliwości monitorowania zmian na rynku – całościowe skutki problemów związanych z przejrzystością obrotu, zgłaszaniem transakcji, obrotem instrumentami pochodnymi oraz zakazami dotyczącymi produktów i praktyk postępowania można w pełni zrozumieć jedynie w kontekście całej Unii, natomiast, z uwagi na jego skalę i skutki, mogą być lepiej realizowane na szczeblu Unii; Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (49) Żadne działania podejmowane przez jakiegokolwiek właściwe organy bądź EUNGiPW w ramach wykonywania ich obowiązków nie powinny się wiązać z bezpośrednią ani pośrednią dyskryminacją żadnego państwa członkowskiego czy grupy państw członkowskich jako miejsca świadczenia usług inwestycyjnych i działalności inwestycyjnej w jakiegokolwiek walucie. Żadne działania EUNB podejmowane w ramach wykonywania swoich zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia nie powinny bezpośrednio lub pośrednio dyskryminować jakiegokolwiek państwa członkowskiego lub grupy państw członkowskich.
- (50) Standardy techniczne usług finansowych powinny zapewnić właściwą ochronę deponentów, inwestorów i konsumentów w całej Unii. Skutecznym i właściwym krokiem jest powierzenie EUNGiPW, będącemu organem dysponującym wysokospecjalistyczną wiedzą, zadania opracowania projektów regulacyjnych standardów technicznych, które nie przewidują decyzji politycznych, celem ich przedłożenia Komisji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/6/WE i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/57/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie sankcji karnych za nadużycia na rynku (dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku) (zob. s. 179 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (51) Komisja powinna przyjąć projekty regulacyjnych standardów technicznych opracowanych przez EUNGiPW w odniesieniu do szczegółowych wymogów w zakresie przejrzystości obrotu, w odniesieniu do operacji polityki pieniężnej, walutowej i stabilności finansowej oraz rodzajów niektórych transakcji mających znaczenie na podstawie niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do szczegółowych warunków udzielania zwolnień z obowiązku przejrzystości przedtransakcyjnej, w odniesieniu do ustaleń w zakresie odroczonej publikacji danych posttransakcyjnych, w odniesieniu do obowiązku rozłącznego udostępniania danych przed- i posttransakcyjnych, w odniesieniu do kryteriów warunkujących nakładanie obowiązku przejrzystości przedtransakcyjnej na podmioty systematycznie internalizujące transakcje, w odniesieniu do ujawniania informacji przez firmy inwestycyjne po zawarciu transakcji, w odniesieniu do treści i częstotliwości wniosków o udzielenie danych w związku z przekazywaniem informacji na potrzeby przejrzystości i innych wyliczeń, w odniesieniu do transakcji, które nie przyczyniają się do ustalania poziomu cen rynkowych na podstawie czynników podaży i popytu, w odniesieniu do danych zlecenia, które mają być przechowywane, w odniesieniu do treści i specyfikacji zgłoszeń transakcji, w odniesieniu do treści i specyfikacji danych referencyjnych instrumentów finansowych, w odniesieniu do rodzajów kontraktów, które powodują bezpośrednie, istotne i przewidywalne skutki w Unii, i przypadków, w których konieczny jest obowiązek obrotu względem instrumentów pochodnych, w odniesieniu do wymogów dotyczących systemów i procedur w celu zapewnienia, że transakcje na rozliczanych instrumentach pochodnych będą przedkładane i akceptowane do rozliczenia, określającym rodzaje ustaleń dotyczących rozliczeń pośrednich, w odniesieniu do instrumentów pochodnych podlegających obowiązkowi obrotu w zorganizowanych systemach obrotu, w odniesieniu do niedyskryminacyjnego dostępu do CCP, w odniesieniu do instrumentów pochodnych podlegających obowiązkowi obrotu w zorganizowanych systemach obrotu, w odniesieniu do doniedyskryminacyjnego dostępu do systemu obrotu, w odniesieniu do niedyskryminacyjnego dostępu do wskaźników oraz obowiązku ich udostępniania na prawach licencji, oraz w zakresie informacji, które firma z państwa trzeciego powinna przekazać EUNGiPW we wniosku o rejestrację. Komisja powinna przyjmować te projekty regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
- (52) Art. 95 dyrektywy 2014/65/UE przewiduje przejściowe wyłączenie dla niektórych instrumentów pochodnych dotyczących energii C6. W związku z tym konieczne jest, by standardy techniczne określające obowiązek rozliczania opracowane przez EUNGiPW zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 648/2012 uwzględniły ten fakt i nie nakładały obowiązku rozliczania na instrumenty pochodne, które następnie podlegałyby przejściowemu wyłączeniu instrumentów pochodnych dotyczących energii C6.
- (53) Stosowanie wymogów zawartych w niniejszym rozporządzeniu należy odroczyć, aby dostosować stosowanie niniejszego rozporządzenia do stosowania przepisów przekształconej dyrektywy po dokonaniu ich transpozycji oraz wprowadzić wszystkie niezbędne środki wykonawcze. Cały pakiet regulacyjny należy następnie stosować od tego samego momentu. Nie należy jedynie odraczać stosowania uprawnień w zakresie środków wykonawczych, aby umożliwić jak najwcześniejsze podjęcie niezbędnych kroków zmierzających do przygotowania projektu i przyjęcia tych środków wykonawczych.
- (54) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i respektuje zasady określone w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawo do ochrony danych osobowych (art. 8), wolność prowadzenia działalności gospodarczej (art. 16), prawo do ochrony konsumentów (art. 38), prawo do skutecznego środka prawnego i do rzetelnego procesu sądowego (art. 47), a także zakaz ponownego sądenia lub karania w postępowaniu karnym za ten sam czyn zabroniony pod groźbą kary (art. 50), i powinno być stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami,
- (55) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 przeprowadzono konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 10 lutego 2012 r. ⁽¹⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się jednolite wymogi w odniesieniu do:
 - a) podawania danych o obrocie do wiadomości publicznej;
 - b) zgłaszania transakcji właściwym organom;

⁽¹⁾ Dz.U. C 147 z 25.5.2012, s. 1.

- c) obrotu instrumentami pochodnymi w zorganizowanych systemach obrotu;
- d) niedyskryminacyjnego dostępu do rozliczeń oraz niedyskryminacyjnego dostępu do obrotu wskaźnikami;
- e) uprawnień właściwych organów, EUNGiPW i EUNB w zakresie interwencji produktowej oraz uprawnień EUNGiPW w zakresie kontroli zarządzania pozycjami i limitów pozycji;
- f) świadczenia usług inwestycyjnych lub prowadzenia działalności inwestycyjnej w formie oddziału bądź bez posiadania oddziału przez firmy z państw trzecich po wydaniu przez Komisję mającej zastosowanie decyzji w sprawie równowagi.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do firm inwestycyjnych posiadających zezwolenie na mocy dyrektywy 2014/65/UE i instytucji kredytowych posiadających zezwolenie na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹⁾ w przypadku świadczenia usług inwestycyjnych lub prowadzenia działalności inwestycyjnej oraz do operatorów rynku wraz ze wszystkimi systemami obrotu, w jakich działają.

3. Tytuł V niniejszego rozporządzenia stosuje się również do wszystkich kontrahentów finansowych określonych w art. 2 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz do wszystkich kontrahentów niefinansowych objętych przepisami art. 10 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

4. Tytuł VI niniejszego rozporządzenia stosuje się również do CCP i osób posiadających prawa własności do wskaźników.

5. Tytuł VIII niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie do firm z państw trzecich świadczących usługi inwestycyjne lub prowadzących działalność inwestycyjną w Unii w formie oddziału bądź bez posiadania oddziału po wydaniu przez Komisję mającej zastosowanie decyzji w sprawie równowagi.

6. Art. 8, 10, 18 i 21 nie mają zastosowania do rynków regulowanych, operatorów rynku i firm inwestycyjnych w odniesieniu do transakcji, w których kontrahent jest członkiem Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), a transakcja jest zawierana w ramach wykonywania polityki pieniężnej, operacji walutowych i polityki stabilności finansowej, które ten członek ESBC ma prawo prowadzić na podstawie odpowiednich przepisów oraz gdy ten członek ESBC powiadomił z wyprzedzeniem tego kontrahenta, że dana transakcja podlega wyłączeniu.

7. ust. 6 nie ma zastosowania w odniesieniu do transakcji zawieranych przez jakiegokolwiek spośród członków ESBC przy wykonywaniu ich operacji inwestycyjnych.

8. EUNGiPW w ścisłej współpracy z ESBC opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia operacji polityki pieniężnej, operacji walutowych i polityki stabilności finansowej oraz rodzajów transakcji, do których mają zastosowanie ust. 6 i 7.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

9. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu rozszerzenia zakresu stosowania ust. 6 na inne banki centralne.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

W tym celu do dnia 1 czerwca 2015 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające traktowanie transakcji dokonywanych przez banki centralne państw trzecich, do których na potrzeby niniejszego ustępu zalicza się Bank Rozrachunków Międzynarodowych. Sprawozdanie obejmuje analizę ich zadań statutowych i wolumeny obrotu w Unii. Sprawozdanie to:

- a) określa przepisy mające zastosowanie w odpowiednich państwach trzecich w odniesieniu do obowiązkowego ujawniania transakcji dokonywanych przez banki centralne, wraz z transakcjami dokonywanymi przez członków ESBC w tych państwach trzecich, oraz
- b) ocenia potencjalny wpływ wymogów obowiązkowego ujawniania w Unii na transakcje dokonywane przez banki centralne państw trzecich.

Jeżeli w sprawozdaniu stwierdza się, że wyłączenie przewidziane w ust. 6 jest konieczne w odniesieniu do transakcji, których kontrahentem jest bank centralny państwa trzeciego prowadzący operacje związane z polityką pieniężną, operacje walutowe i operacje związane ze stabilnością finansową, Komisja przewiduje, że to wyłączenie ma zastosowanie do tego banku centralnego państwa trzeciego.

Artykuł 2

Definicje

1. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
 - 1) „firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/65/UE;
 - 2) „usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjna” oznaczają usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjną zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2014/65/UE;
 - 3) „usługi dodatkowe” oznaczają usługi dodatkowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 3 dyrektywy 2014/65/UE;
 - 4) „realizacja zleceń na rachunek klientów” oznacza realizację zleceń na rachunek klientów zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/65/UE;
 - 5) „transakcje na własny rachunek” oznaczają transakcje na własny rachunek zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 6 dyrektywy 2014/65/UE;
 - 6) „animador rynku” oznacza animatora rynku zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 7 dyrektywy 2014/65/UE;
 - 7) „klient” oznacza klienta zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 9 dyrektywy 2014/65/UE;
 - 8) „klient branżowy” oznacza klienta branżowego zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 10 dyrektywy 2014/65/UE;
 - 9) „instrument finansowy” oznacza instrument finansowy zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 15 dyrektywy 2014/65/UE;
 - 10) „operator rynku” oznacza operatora rynku zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 18 dyrektywy 2014/65/UE;
 - 11) „system wielostronny” oznacza system wielostronny zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 19 dyrektywy 2014/65/UE;
 - 12) „podmiot systematycznie internalizujący transakcje” oznacza podmiot systematycznie internalizujący transakcje zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 20 dyrektywy 2014/65/UE;

- 13) „rynek regulowany” oznacza rynek regulowany zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy 2014/65/UE;
- 14) „wielostronna platforma obrotu” lub „MTF” oznacza wielostronną platformę obrotu zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 22 dyrektywy 2014/65/UE;
- 15) „zorganizowana platforma obrotu” lub „OTF” oznacza zorganizowaną platformę obrotu zdefiniowaną w dyrektywie 2014/65/UE;
- 16) „system obrotu” oznacza system obrotu zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 24 dyrektywy 2014/65/UE;
- 17) „płynny rynek” oznacza:
- a) na użytek art. 9, 11 i 18 – rynek danego instrumentu finansowego lub klasy instrumentów finansowych, na którym w trybie ciągłym istnieją kupujący i sprzedający gotowi do zawierania transakcji, oceniani zgodnie z poniższymi kryteriami, z uwzględnieniem specyfiki struktury rynku danego instrumentu finansowego lub konkretnej klasy instrumentów finansowych:
 - (i) średniej częstotliwości i wielkości transakcji biorąc pod uwagę szeroki zakres warunków rynkowych i uwzględniając charakter i cykl życiowy produktów w ramach danej klasy instrumentów finansowych;
 - (ii) liczby i rodzaju uczestników rynku, w tym udziału uczestników rynku w obrocie w danymi instrumentami finansowymi;
 - (iii) średniej wartości spreadów, jeżeli jest dostępna;
 - b) na użytek art. 4, 5 i 14 – rynek instrumentów finansowych, których obrót jest realizowany na co dzień, w przypadku gdy rynek jest oceniany zgodnie z następującymi kryteriami:
 - (i) według liczby akcji w wolnym obrocie;
 - (ii) według średniej dziennej liczby transakcji na tym instrumencie finansowym;
 - (iii) według średniego dziennego obrotu dla tego instrumentu finansowego.
- 18) „właściwy organ” oznacza właściwy organ zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 26 dyrektywy 2014/65/UE;
- 19) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁾;
- 20) „oddział” oznacza oddział zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 30 dyrektywy 2014/65/UE;
- 21) „bliskie powiązania” oznaczają bliskie powiązania zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 35 dyrektywy 2014/65/UE;
- 22) „organ zarządzający” oznacza organ zarządzający zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 36 dyrektywy 2014/65/UE;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

- 23) „lokata strukturyzowana” oznacza lokatę strukturyzowaną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 lit. 43 dyrektywy 2014/65/UE;
- 24) „zbywalne papiery wartościowe” oznaczają zbywalne papiery wartościowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 44 dyrektywy 2014/65/UE;
- 25) „kwity depozytowe” oznaczają kwity depozytowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 45 dyrektywy 2014/65/UE;
- 26) „fundusz inwestycyjny typu ETF” oznacza fundusz inwestycyjny typu ETF zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 46 dyrektywy 2014/65/UE;
- 27) „certyfikaty” oznaczają papiery wartościowe zbywalne na rynku kapitałowym, które – w przypadku spłaty inwestycji przez emitenta – mają pierwszeństwo przed akcjami, ale znajdują się za niezabezpieczonymi obligacjami oraz innymi podobnymi instrumentami;
- 28) „strukturyzowane produkty finansowe” oznaczają papiery wartościowe stworzone do celów sekurytyzacji i przeniesienia ryzyka kredytowego związanego z pulą aktywów finansowych i uprawniające posiadacza papieru wartościowego do otrzymywania regularnych płatności zależnych od przepływów pieniężnych z tytułu aktywów bazowych;
- 29) „instrumenty pochodne” oznaczają instrumenty finansowe określone w art. 4 ust. 1 pkt 44 lit. c) dyrektywy 2014/65/UE i o którym mowa w sekcji C pkt 4–10 załącznika I do tej dyrektywy;
- 30) „towarowe instrumenty pochodne” oznaczają instrumenty finansowe określone w art. 4 ust. 1 pkt 44 lit. c) dyrektywy 2014/65/UE dotyczące towaru lub instrumentu bazowego, o których mowa w sekcji C pkt 10 załącznika I do tej dyrektywy lub sekcji C pkt 5, 6, 7 i 10 tego załącznika;
- 31) „CCP” oznacza CCP w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- 32) „gieldowy instrument pochodny” oznacza instrument pochodny, który jest przedmiotem obrotu na rynku regulowanym lub na rynku państwa trzeciego uznawanym za równoważny rynkowi regulowanemu zgodnie z art. 28 niniejszego rozporządzenia i który jako taki nie jest objęty definicją instrumentu pochodnego zdefiniowanego w art. 2 pkt 7 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- 33) „wykonywalna deklaracja zainteresowania” oznacza wiadomość pochodzącą od jednego członka lub uczestnika w systemie obrotu i przeznaczoną dla innego członka lub uczestnika, dotyczącą gotowości zawarcia transakcji i zawierającą wszystkie niezbędne informacje dla uzgodnienia transakcji;
- 34) „zatwierdzony podmiot publikujący” oznacza zatwierdzony podmiot publikujący zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 52 dyrektywy 2014/65/UE;
- 35) „dostawca informacji skonsolidowanych” oznacza dostawcę informacji skonsolidowanych zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 53 dyrektywy 2014/65/UE;
- 36) „zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy” oznacza zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 54 dyrektywy 2014/65/UE;
- 37) „macierzyste państwo członkowskie” oznacza macierzyste państwo członkowskie zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 55 dyrektywy 2014/65/UE;
- 38) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza przyjmujące państwo członkowskie zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 56 dyrektywy 2014/65/UE;

- 39) „wskaźnik” oznacza dowolny współczynnik, indeks lub liczbę, podane do publicznej wiadomości albo opublikowane, okresowo lub regularnie określone poprzez zastosowanie wzoru lub na podstawie wartości jednego lub większej liczby aktywów bazowych lub cen, wraz z cenami ustalonymi szacunkowo, aktualnymi lub szacowanymi stopami procentowymi lub innymi wartościami, lub danymi zebranymi w oparciu o przeprowadzone badania, stanowiące punkt odniesienia dla określenia kwoty przypadającej do zapłaty z tytułu instrumentu finansowego lub wartości instrumentu finansowego;
- 40) „uzgodnienia interoperacyjne” oznacza uzgodnienie interoperacyjne zdefiniowane w art. 2 pkt 12 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- 41) „instytucja finansowa mająca siedzibę w państwie trzecim” oznacza podmiot mający siedzibę w państwie trzecim, posiadający zezwolenie lub licencję, zgodnie z prawem tego państwa trzeciego, na realizowanie rodzajów usług lub działalności wymienionych w dyrektywie 2013/36/UE, dyrektywie 2014/65/UE, dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE⁽¹⁾, dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE⁽²⁾, dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/41/WE⁽³⁾ lub dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE⁽⁴⁾;
- 42) „firma z państwa trzeciego” oznacza firmę z państwa trzeciego zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 57 dyrektywy 2014/65/UE;
- 43) „produkt energetyczny sprzedawany w obrocie hurtowym” oznacza produkt energetyczny sprzedawany w obrocie hurtowym zdefiniowany w art. 2 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011⁽⁵⁾.
- 44) „instrumenty pochodne oparte na towarach rolnych” oznacza instrumenty pochodne odnoszące się do produktów wymienionych w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013⁽⁶⁾ i w załączniku I części I–XX i XXIV/1 do tego rozporządzenia;
- 45) „fragmentacja płynności” oznacza zaistnienie jednej z poniższych sytuacji:
- a) gdy uczestnicy systemu obrotu nie są w stanie zawrzeć w tym systemie transakcji z innym kontrahentem lub z innymi kontrahentami z powodu braku ustaleń rozliczeniowych, do których mieliby dostęp wszyscy uczestnicy; lub
 - b) gdy członek rozliczający lub jego klienci byliby zmuszeni do utrzymywania pozycji w danym instrumencie finansowym u więcej niż jednego CCP, co ograniczyłoby potencjał zbilansowania ekspozycji finansowych;
- 46) „dług państwowy” oznacza dług państwowy zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 61 dyrektywy 2014/65/UE;
- 47) „kompresja portfela” oznacza usługę minimalizacji ryzyka, w ramach której co najmniej dwóch kontrahentów zbywa w całości lub częściowo niektóre bądź wszystkie instrumenty pochodne objęte przez tych kontrahentów kompresją portfela i zastępuje zbyte instrumenty pochodne innym instrumentem pochodnym, którego łączna wartość nominalna jest niższa niż łączna wartość nominalna zbytych instrumentów pochodnych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsięwzięć zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

⁽³⁾ Dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

2. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50 określających pewne elementy techniczne definicji zawartych w ust. 1 w celu dostosowania ich do zmian na rynku.

TYTUŁ II

ZASADY PRZEJRZYSTOŚCI DLA SYSTEMÓW OBROTU

ROZDZIAŁ 1

Zasady przejrzystości dla instrumentów udziałowych

Artykuł 3

Wymogi przejrzystości przedtransakcyjnej dla systemów obrotu w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych

1. Operatorzy rynku oraz firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu podają do publicznej wiadomości bieżące ceny kupna i sprzedaży oraz poziom zainteresowania zawarciem transakcji po tych cenach, ogłaszanych za pośrednictwem ich systemów dla akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu. Wymóg niniejszy stosuje się również do wykonywalnych deklaracji zainteresowania. Operatorzy rynku oraz firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu podają te informacje do publicznej wiadomości w sposób ciągły w normalnych godzinach handlu.

2. Wymogi przejrzystości, o których mowa w ust. 1, zostaną skalibrowane dla różnych rodzajów systemów obrotu, w tym systemów sesyjnych prowadzonych w oparciu o arkusze zleceń, w oparciu o kwotowania, dla systemów hybrydowych i systemów z okresowymi aukcjami.

3. Operatorzy rynku oraz firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu udostępniają, w oparciu o właściwe zasady handlowe i w sposób niedyskryminacyjny, ustalenia stosowane dla upubliczniania informacji, o których mowa w ust. 1, firmom inwestycyjnym mającym obowiązek publikowania swoich kwotowań w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych zgodnie z art. 14.

Artykuł 4

Zwolnienia dla instrumentów udziałowych

1. Właściwe organy muszą mieć możliwość zwolnienia operatorów rynku i firm inwestycyjnych prowadzących system obrotu z obowiązku upubliczniania informacji, o których mowa w art. 3 ust. 1, w odniesieniu do:

a) systemów kojarzenia zleceń, które są oparte na metodzie prowadzenia obrotów, zgodnie z którą cena instrumentu finansowego, o którym mowa w art. 3 ust. 1, pochodzi z systemu obrotu, na którym po raz pierwszy dopuszczono ten instrument finansowy do obrotu lub najodpowiedniejszego rynku w sensie płynności, pod warunkiem że ten kurs odniesienia jest powszechnie znany, a uczestnicy rynku uznają go za wiarygodny kurs odniesienia. Długotrwałe stosowanie tego zwolnienia podlega warunkom określonym w art. 5.

b) systemów formalizujących negocjowane transakcje, które:

(i) są przeprowadzane w obrębie bieżącego spreadu ważonego wobec wolumenu, odzwierciedlonego w arkuszu zleceń lub kwotowaniach animatorów rynku regulowanego lub systemu obrotu prowadzącego dany system, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 5;

(ii) są zawierane na niepłynnej akcji, kwocie depozytowej, funduszu inwestycyjnym typu ETF, certyfikacie lub innym podobnym instrumencie finansowym, który nie jest objęty znaczeniem rynku płynnego, i są prowadzone w obrębie pewnej wartości procentowej odpowiedniego kursu odniesienia, przy czym ta wartość procentowa i ten kurs odniesienia są ustalane z góry przez operatora systemu; lub

(iii) podlegają warunkom innym niż bieżąca cena rynkowa tego instrumentu finansowego;

c) zleceń o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynkową;

d) zleceń przechowywanych w podsystemie zarządzania zleceniami danego systemu obrotu do czasu ujawnienia.

2. Kurs odniesienia, o którym mowa w ust. 1 lit. a), jest ustalany poprzez pobranie:
- a) wartości pośredniej między bieżącą ceną kupna i sprzedaży systemu obrotu, na którym po raz pierwszy dopuszczono ten instrument finansowy do obrotu lub najodpowiedniejszego rynku w sensie płynności; lub
 - b) jeżeli cena, o której mowa w lit. a) nie jest osiągalna, ceny otwarcia lub zamknięcia odpowiedniej sesji obrotów.

Zamówienia odnoszą się do ceny, o której mowa w ust. 2, wyłącznie poza fazą notowań ciągłych danej sesji obrotów.

3. Gdy systemy obrotu prowadzą systemy formalizujące negocjowane transakcje zgodnie z ust. 1 lit. b) pkt (i):
- a) transakcje te prowadzi się zgodnie z regulaminem systemu obrotu;
 - b) system obrotu zapewnia funkcjonowanie systemów, procedur i mechanizmów w celu zapobiegania nadużyciom na rynku i próbom nadużyć oraz wykrywania ich, w odniesieniu do takich transakcji negocjowanych zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 596/2014;
 - c) system obrotu ustanawia, wprowadza i utrzymuje systemy wykrywające wszelkie próby wykorzystania zwolnienia do obejścia innych wymogów niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy 2014/65/UE.

Gdy odpowiedni organ udziela zwolnienia zgodnie z ust. 1 lit. b) pkt (i) lub (iii), monitoruje on korzystanie ze zwolnienia przez system obrotu w celu zapewnienia przestrzegania warunków zwolnienia.

4. Przed udzieleniem zwolnienia zgodnie z ust. 1, właściwe organy powiadamiają EUNGiPW oraz inne właściwe organy o zamiarze zastosowania poszczególnych zwolnień oraz przedstawiają wyjaśnienie ich funkcjonowania, w tym szczegóły dotyczące systemu obrotu, w którym ustala się kurs odniesienia w sposób, o jakim mowa w ust. 1a. Powiadomienie o zamiarze udzielenia zwolnienia przekazywane jest przynajmniej na 4 miesiące przed planowanym wejściem zwolnienia w życie. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia EUNGiPW wydaje właściwemu organowi niewiążącą opinię oceniającą zgodność zwolnienia z wymogami ustanowionymi w ust. 1 i określonymi w regulacyjnych standardach technicznych przyjętych zgodnie z ust. 6. Jeżeli właściwy organ udziela zwolnienia, a właściwy organ innego państwa członkowskiego nie zgadza się z tą decyzją, organ ten może ponownie skierować sprawę do EUNGiPW, który może podjąć działania zgodne z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. EUNGiPW monitoruje stosowanie zwolnień i składa Komisji coroczne sprawozdanie o ich stosowaniu w praktyce.

5. Właściwy organ, z własnej inicjatywy lub na wniosek innego właściwego organu, może wycofać zgodnie z ust. 6 zwolnienie udzielone na mocy ust. 1, jeżeli stwierdzi, że zwolnienie jest wykorzystywane w sposób, który odbiega od pierwotnego celu, lub jeżeli uważa, że zwolnienie jest wykorzystywane do omijania przepisów niniejszego artykułu.

Właściwe organy powiadamiają EUNGiPW i inne właściwe organy o takim cofnięciu, podając pełne uzasadnienie swojej decyzji.

6. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:
- a) zakres cen kupna i sprzedaży lub wskazane kwotowania animatorów rynku oraz poziom zainteresowania zawarciem transakcji po tych cenach, upubliczniane dla każdej klasy danego instrumentu finansowego, zgodnie z art. 3 ust. 1, z uwzględnieniem niezbędnej kalibracji dla różnych rodzajów systemów obrotu, o której mowa w art. 3 ust. 2;

- b) najodpowiedniejszy rynek w sensie płynności instrumentu finansowego zgodnie z ust. 1 lit. a).
- c) specyficzne cechy transakcji negocjowanej w odniesieniu do różnych sposobów wykonywania takiej transakcji przez członka lub uczestnika systemu obrotu;
- d) transakcje negocjowane, które nie przyczyniają się do kształtowania się ceny, korzystające ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 lit. b) pkt (iii);
- e) wielkość zleceń, których skala jest duża, oraz rodzaj i minimalną wielkość zleceń przechowywanych w podsystemie zarządzania zleceniami danego systemu obrotu do czasu ujawnienia, w odniesieniu do których można zastosować zwolnienie z obowiązku upubliczniania informacji na etapie przedtransakcyjnym zgodnie z ust. 1 dla każdej klasy danego instrumentu finansowego.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. Zwolnienia udzielone przez właściwe organy zgodnie z art. 29 ust. 2 i art. 44 ust. 2 dyrektywy 2004/39/WE oraz art. 18, 19 i 20 rozporządzenia (WE) nr 1287/2006 przed dniem 3 stycznia 2017 r. poddawane są przeglądowi przez EUNGiPW do dnia 3 stycznia 2019 r. EUNGiPW wydaje opinię właściwemu organowi, o którym mowa, oceniając utrzymanie zgodności każdego z tych zwolnień z wymogami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, każdym akcie delegowanym oraz z każdym regulacyjnym standardem technicznym opartym na niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 5

Mechanizm pułapu wolumenu

1. Aby zagwarantować, że stosowanie zwolnień, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) i lit. b) pkt (i), nie wywiera niepożądanego niekorzystnego wpływu na kształtowanie się cen, obroty w ramach tych zwolnień są ograniczone jak następuje:

- a) wartość procentowa obrotów na danym instrumencie finansowym prowadzonych w systemie obrotu w ramach tych zwolnień jest ograniczona do 4 % całkowitego wolumenu obrotów na tym instrumencie finansowym we wszystkich systemach obrotu w całej Unii w poprzedzających 12 miesiącach;
- b) całkowite obroty na danym instrumencie finansowym prowadzone w Unii w ramach tych zwolnień są ograniczone do 8 % całkowitego wolumenu obrotów na tym instrumencie finansowym we wszystkich systemach obrotu w całej Unii w poprzedzających 12 miesiącach.

Ten mechanizm pułapu wolumenu nie ma zastosowania do transakcji negocjowanych zawieranych na niepłynnej akcji, kwiecie depozytowym, funduszu inwestycyjnym typu ETF, certyfikacie lub innym podobnym instrumencie finansowym, dla którego nie ma rynku płynnego określonego zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 17 lit. b) prowadzonych w obrębie pewnej wartości procentowej odpowiedniego kursu odniesienia, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) pkt (ii), ani do transakcji negocjowanych zawieranych na warunkach innych niż bieżąca cena rynkowa danego instrumentu finansowego, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) pkt (iii).

2. W przypadku gdy wartość procentowa obrotów na danym instrumencie finansowym prowadzonych w systemie obrotu w ramach zwolnień przekroczy limit, o którym mowa w ust. 1 lit. a), właściwy organ, który zezwolił na stosowanie zwolnień przez ten system obrotu w ciągu dwóch dni roboczych zawieszają ich stosowanie w tym systemie obrotu w odniesieniu do tego instrumentu finansowego w oparciu o dane opublikowane przez EUNGiPW, o których mowa w ust. 4, na okres sześciu miesięcy.

3. W przypadku gdy wartość procentowa obrotów na danym instrumencie finansowym prowadzonych we wszystkich systemach obrotu w całej Unii w ramach zwolnień przekroczy limit, o którym mowa w ust. 1 lit. b), wszystkie właściwe organy w ciągu dwóch dni roboczych zawieszają stosowanie tych zwolnień w całej Unii na okres sześciu miesięcy.

4. W ciągu pięciu dni roboczych po zakończeniu każdego miesiąca kalendarzowego EUNGiPW publikuje całkowity wolumen obrotów w Unii w rozbiciu na poszczególne instrumenty finansowe w ciągu poprzedzających 12 miesięcy, wartość procentową obrotów na danym instrumencie finansowym przeprowadzonych w całej Unii w ramach tych zwolnień, a także w każdym systemie obrotu w ciągu poprzedzających 12 miesięcy oraz metodykę obliczenia tych wartości procentowych.

5. W przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w ust. 4, określa system obrotu, w którym obrót instrumentami finansowymi prowadzony na podstawie zwolnień przekroczył 3,75 % całkowitych obrotów na tym instrumencie finansowym prowadzonych w Unii w oparciu o obroty z poprzednich 12 miesięcy, EUNGiPW publikuje dodatkowe sprawozdanie w ciągu pięciu dni roboczych od piętnastego dnia miesiąca kalendarzowego, w którym opublikowano sprawozdanie, o którym mowa w ust. 4. Sprawozdanie zawiera informacje określone w ust. 4 w odniesieniu do tych instrumentów finansowych, gdzie przekroczone pułap 3,75 %.

6. W przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w ust. 4, określa, że całkowite obroty na instrumencie finansowym prowadzone w Unii na podstawie zwolnień przekroczyły 7,75 % całkowitych obrotów w Unii na danym instrumencie finansowym w oparciu o obroty z poprzednich 12 miesięcy, EUNGiPW publikuje dodatkowe sprawozdanie w ciągu pięciu dni roboczych od piętnastego dnia miesiąca kalendarzowego, w którym opublikowano sprawozdanie, o którym mowa w ust. 4. Sprawozdanie zawiera informacje określone w ust. 4 w odniesieniu do tych instrumentów finansowych, gdzie przekroczone pułap 7,75 %.

7. Aby zapewnić wiarygodną bazę monitorowania obrotów prowadzonych w ramach tych zwolnień oraz do celów określenia, czy przekroczone limity, o których mowa w ust. 1, operatorzy systemów obrotu mają obowiązek wdrożyć systemy i procedury:

- a) umożliwiające identyfikację wszelkich obrotów, które miały miejsce w danym systemie obrotu w ramach zwolnień; oraz
- b) zapewniające, że w żadnych okolicznościach nie są przekraczane dozwolone wartości procentowe obrotów dozwolonych w ramach tych zwolnień, jak przewidziano w ust. 1 lit. a).

8. Okres rozpoczęcia publikowania przez EUNGiPW danych dotyczących obrotów, w którym prowadzi się monitoring obrotów na danym instrumencie finansowym w ramach zwolnień, rozpoczyna się dnia 3 stycznia 2016 r. Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 5 właściwe organy są upoważnione do zawieszenia stosowania zwolnień od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, a następnie co miesiąc.

9. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metodę, w tym oznaczenie transakcji, za pomocą której gromadzi, oblicza i publikuje dane dotyczące transakcji, o których mowa w ust. 4, aby zapewnić dokładny pomiar całkowitego wolumenu obrotów w rozbiciu na instrumenty finansowe oraz wartość procentową obrotów, przy których stosowano te zwolnienia w całej Unii i w rozbiciu na systemy obrotu.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 6

Wymogi przejrzystości posttransakcyjnej dla systemów obrotu w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych

1. Operatorzy rynku oraz firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu podają do publicznej wiadomości cenę, wolumen i czas transakcji zrealizowanych w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu. Operatorzy rynku oraz firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu podają do publicznej wiadomości szczególnie wszystkich takich transakcji w czasie możliwie najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego.

2. Operatorzy rynku oraz firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu udostępniają, w oparciu o właściwe zasady handlowe i w sposób niedyskryminacyjny, rozwiązania, które stosują dla upubliczniania informacji określonych w ust. 1 niniejszego artykułu firmom inwestycyjnym mającym obowiązek publikowania szczegółowych informacji na temat ich transakcji w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych zgodnie z art. 20.

Artykuł 7

Zatwierdzanie odroczenia publikacji

1. Właściwe organy mogą zezwalać operatorom rynku i firmom inwestycyjnym prowadzącym system obrotu na odroczenie publikacji szczegółów transakcji w oparciu o ich rodzaj lub wielkość.

W szczególności właściwe organy mogą zatwierdzić odroczenie publikacji w odniesieniu do transakcji o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynku dla danej akcji, kwitu depozytowego, funduszu inwestycyjnego typu ETF, certyfikatu lub innego podobnego instrumentu finansowego lub danej klasy akcji, kwitu depozytowego, funduszu inwestycyjnego typu ETF, certyfikatu lub innego podobnego instrumentu finansowego.

Operatorzy rynku oraz firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu uzyskują wcześniejszą zgodę właściwego organu na proponowane warunki odroczenia publikacji informacji handlowych i wyraźnie ujawniają te ustalenia uczestnikom rynku i opinii publicznej. EUNGiPW monitoruje stosowanie tych ustaleń w odniesieniu do odroczonej publikacji informacji handlowych i przedstawia Komisji coroczny raport o ich stosowaniu w praktyce.

Jeżeli właściwy organ zatwierdza odroczonej publikację, a właściwy organ innego państwa członkowskiego nie zgadza się z tym odroczeniem lub ze skutecznym stosowaniem udzielonego zatwierdzenia, organ ten może ponownie skierować sprawę do EUNGiPW, który może podjąć działania zgodne z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

2. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających następujące elementy w taki sposób, aby umożliwić publikację informacji wymaganych na mocy art. 64 dyrektywy 2014/65/UE:

- a) szczegółowe informacje na temat transakcji, które firmy inwestycyjne, w tym podmioty systematycznie internalizujące transakcje oraz operatorzy rynku i firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu, upubliczniają w odniesieniu do każdej klasy danego instrumentu finansowego zgodnie z art. 6 ust. 1, w tym oznaczenia identyfikujące różne rodzaje transakcji publikowane na mocy art. 6 ust. 1 oraz art. 20, z rozróżnieniem na zdeterminowane czynniki związanymi głównie z wyceną instrumentów finansowych oraz zdeterminowane innymi czynnikami;
- b) limity czasowe uznawane za zgodne z obowiązkiem publikacji jak najbliższe czasowi rzeczywistemu, także wtedy, gdy obrót jest wykonywany poza normalnymi godzinami handlu;
- c) warunki zezwalania firmom inwestycyjnym, w tym podmiotom systematycznie internalizującym transakcje, operatorom rynku i firmom inwestycyjnym prowadzącym system obrotu, na odroczenie publikacji szczegółów transakcji dla każdej klasy danych instrumentów finansowych, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu oraz z art. 20 ust. 1;
- d) kryteria stosowane przy podejmowaniu decyzji, dla których transakcji, ze względu na ich wielkość lub rodzaj, w tym profil płynności akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów lub innych podobnych instrumentów finansowych, dopuszczalna jest odroczonej publikacja dla każdej klasy instrumentów finansowych, o których mowa.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ 2

Zasady przejrzystości dla instrumentów nieudziałowych

Artykuł 8

Wymogi przejrzystości przedtransakcyjnej dla systemów obrotu w odniesieniu do obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji i instrumentów pochodnych

1. Operatorzy rynku oraz firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu podają do publicznej wiadomości bieżące ceny kupna i sprzedaży oraz poziom zainteresowania zawarciem transakcji po tych cenach, ogłaszanych za pośrednictwem ich systemów dla obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji i instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu w danym systemie obrotu. Wymóg niniejszy stosuje się również do wykonywalnych deklaracji zainteresowania. Operatorzy rynku oraz firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu podają te informacje do publicznej wiadomości w sposób ciągły w normalnych godzinach handlu. Ten obowiązek upubliczniania nie ma zastosowania do transakcji w instrumentach pochodnych realizowanych przez kontrahentów niefinansowych, których wpływ ograniczający ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową lub działalnością samofinansującą kontrahentów niefinansowych lub tej grupy można zmierzyć w obiektywny sposób.
2. Wymogi w zakresie przejrzystości, o których mowa w ust. 1, dostosowuje się do różnych systemów obrotu, w tym systemów sesyjnych prowadzonych w oparciu o arkusze zleceń i systemów opartych na kwotowaniu cen, jak również systemów hybrydowych, systemów okresowego notowania i głosowych systemów obrotu.
3. Operatorzy rynku oraz firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu udostępniają, w oparciu o właściwe zasady handlowe i w sposób niedyskryminacyjny, rozwiązania stosowane dla upubliczniania informacji określonych w ust. 1 firmom inwestycyjnym mającym obowiązek publikowania swoich kwotowań dla obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji oraz instrumentów pochodnych zgodnie z art. 18.
4. W przypadku gdy udzielono zwolnienia zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. b), operatorzy rynku oraz firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu podają do publicznej wiadomości co najmniej orientacyjne przedtransakcyjne ceny kupna i sprzedaży, które są zbliżone do cen w deklaracjach zainteresowania podawanych w ich systemach w odniesieniu do obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji oraz instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu w danym systemie obrotu. Operatorzy rynku oraz firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu podają te informacje do publicznej wiadomości za pomocą odpowiednich środków elektronicznych w sposób ciągły w normalnych godzinach handlu. Przyjęte rozwiązania zapewniają dostarczanie informacji na rozsądnych warunkach komercyjnych i w sposób niedyskryminacyjny.

Artykuł 9

Zwolnienia w odniesieniu do instrumentów nieudziałowych

1. Właściwe organy muszą mieć możliwość zwolnienia operatorów rynku i firm inwestycyjnych prowadzących system obrotu z obowiązku upubliczniania informacji, o których mowa w art. 8 ust. 1, w odniesieniu do:
 - a) zleceń o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynku oraz zleceń przechowywanych w podsystemie zarządzania zleceniami danego systemu obrotu do czasu ujawnienia;
 - b) wykonywalnych deklaracji zainteresowania zgłaszanych w systemach obrotu umożliwiających kwotowanie lub w głosowych systemach obrotu, w przypadku gdy deklaracja taka jest powyżej wielkości specyficznej dla danego instrumentu finansowego, co naraziłoby dostawców płynności na nieuzasadnione ryzyko i z uwzględnieniem tego, czy odnośni uczestnicy rynku są inwestorami detalicznymi czy hurtowymi;
 - c) instrumentów pochodnych, które nie podlegają obowiązkowi obrotu, o którym mowa w art. 28, oraz innych instrumentów finansowych, na które nie ma płynnego rynku.
2. Przed udzieleniem zwolnienia zgodnie z ust. 1 właściwe organy powiadamiają EUNGiPW oraz inne właściwe organy o zamiarze zastosowania poszczególnych zwolnień oraz przedstawiają wyjaśnienie ich funkcjonowania. Powiadomienie o zamiarze udzielenia zwolnienia przekazywane jest przynajmniej na cztery miesiące przed planowanym wejściem zwolnienia w życie. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia EUNGiPW wydaje właściwemu organowi opinię oceniającą zgodność zwolnienia z wymogami ustanowionymi w ust. 1 i określonymi w regulacyjnych standardach technicznych przyjętych zgodnie z ust. 5. Jeżeli właściwy organ udziela zwolnienia, a właściwy organ innego państwa członkowskiego nie zgadza się z tą decyzją, organ ten może ponownie skierować sprawę do EUNGiPW, który może podjąć działania zgodne z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. EUNGiPW monitoruje stosowanie zwolnień i składa Komisji coroczne sprawozdanie o ich stosowaniu w praktyce.

3. Właściwe organy mogą, z własnej inicjatywy lub na wniosek innych właściwych organów, cofnąć zwolnienie udzielone na mocy ust. 1, w przypadku gdy zauważą, że zwolnienie to jest wykorzystywane w sposób odbiegający od jego pierwotnego celu lub jeżeli uznają, że zwolnienie jest wykorzystywane, aby obejść wymogi ustalone w niniejszym artykule.

Właściwe organy niezwłocznie powiadamiają EUNGiPW i inne właściwe organy o takim cofnięciu przed jego wejściem w życie, podając pełne uzasadnienie swojej decyzji.

4. Właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad co najmniej jednym systemem obrotu, w którym przedmiotem obrotu są obligacje, strukturyzowane produkty finansowe, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne danej klasy, może tymczasowo zawiesić obowiązki, o których mowa w art. 8, jeżeli płynność instrumentu finansowego tej klasy spadnie poniżej określonego progu. Określony próg wyznacza się w oparciu o obiektywne kryteria właściwe dla rynku danego instrumentu finansowego. Informacja o takim tymczasowym zawieszeniu publikowana jest na stronie internetowej odpowiedniego właściwego organu.

Tymczasowe zawieszenie obowiązuje przez początkowy okres, nie dłuższy niż trzy miesiące od daty opublikowania stosownej informacji na stronie internetowej odnośnego właściwego organu. Zawieszenie takie może zostać przedłużone o kolejne okresy nieprzekraczające trzech miesięcy każdy, o ile powody, dla których wprowadzono tymczasowe zawieszenie, są nadal aktualne. Jeżeli tymczasowe zawieszenie nie zostanie przedłużone po upływie tych trzech miesięcy, wygasa ono automatycznie.

Przed zawieszeniem lub przedłużeniem tymczasowego zawieszenia na mocy niniejszego ustępu obowiązków określonych w art. 8 odpowiedni właściwy organ powiadamia EUNGiPW o swoim zamiarze i podaje uzasadnienie. EUNGiPW w możliwie najkrótszym terminie wydaje właściwemu organowi opinię, w której ocenia, czy jego zdaniem zawieszenie lub przedłużenie tymczasowego zawieszenia jest uzasadnione w świetle akapitów pierwszego i drugiego.

5. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) parametry i metody stosowane do obliczania progu płynności, o którym mowa w ust. 4, w odniesieniu do instrumentu finansowego; parametry i metody stosowane przez państwa członkowskie do obliczania tego progu są ustalone w taki sposób, że w momencie osiągnięcia danego progu zachodzi znaczny spadek płynności we wszystkich systemach obrotu w Unii dla danego instrumentu finansowego w oparciu o kryteria stosowane w art. 2 ust. 1 pkt 17;
- b) zakres cen kupna i sprzedaży lub kwotowań oraz poziom zainteresowania zawarciem transakcji po tych cenach lub orientacyjne przedtransakcyjne ceny kupna i sprzedaży, które są zbliżone do cen w deklaracjach zainteresowania, które mają być upubliczniane dla każdej klasy danego instrumentu finansowego zgodnie z art. 8 ust. 1 i 4, z uwzględnieniem niezbędnego dostosowania do różnych systemów obrotu, zgodnie z art. 8 ust. 2;
- c) wielkość zleceń, których skala jest duża, oraz rodzaj i minimalną wielkość zleceń przechowywanych w podsystemie zarządzania zleceniami danego systemu obrotu przed ujawnieniem, w odniesieniu do których można zastosować zwolnienie z obowiązku upubliczniania informacji na etapie przedtransakcyjnym zgodnie z ust. 1 dla każdej klasy danego instrumentu finansowego;
- d) wielkość specyficzną dla danego instrumentu finansowego, o której mowa w ust. 1 lit. b), oraz definicję systemów obrotu umożliwiających kwotowanie i głosowych systemów obrotu, w odniesieniu do których można zastosować zwolnienie z ujawniania przedtransakcyjnego zgodnie z ust. 1.

Określając specyficzną dla danego instrumentu finansowego wielkość, która nie narażałaby dostawców płynności na nieuzasadnione ryzyko i uwzględnia okoliczność, czy odnośni uczestnicy rynku są inwestorami detalicznymi czy hurtowymi, zgodnie z ust. 1 lit. b), EUNGiPW bierze pod uwagę następujące czynniki:

- (i) czy przy przedmiotowych wielkościach dostawcy płynności będą w stanie zabezpieczyć swoje ryzyka;
- (ii) w przypadku gdy rynek na dany instrument lub finansowy daną klasę instrumentów finansowych składa się częściowo z inwestorów detalicznych, jaka jest przeciętna wielkość transakcji zawieranej przez tych inwestorów;

- e) instrumenty finansowe lub klasy instrumentów finansowych, na które nie ma płynnego rynku, jeżeli można zastosować zwolnienie z ujawniania przedtransakcyjnego zgodnie z ust. 1.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 10

Wymogi przejrzystości posttransakcyjnej dla systemów obrotu w odniesieniu do obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji i instrumentów pochodnych

1. Operatorzy rynku i firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu podają do publicznej wiadomości cenę, wolumen i czas transakcji zrealizowanych w odniesieniu do obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji oraz instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu w danym systemie obrotu. Operatorzy rynku oraz firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu podają do publicznej wiadomości szczegóły wszystkich takich transakcji w czasie możliwie najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego.
2. Operatorzy rynku oraz firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu udostępniają, w oparciu o właściwe warunki handlowe i w sposób niedyskryminacyjny, rozwiązania stosowane dla upubliczniania informacji określonych w ust. 1 firmom inwestycyjnym mającym obowiązek publikowania szczegółowych informacji o ich transakcjach w odniesieniu do obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji oraz instrumentów pochodnych zgodnie z art. 21.

Artykuł 11

Zatwierdzanie odroczenia publikacji

1. Właściwe organy muszą mieć możliwość zezwalania operatorom rynku i firmom inwestycyjnym prowadzącym system obrotu na odroczenie publikacji szczegółów transakcji w oparciu o wielkość lub rodzaj transakcji.

W szczególności właściwe organy mogą zatwierdzić odroczenie publikacji w odniesieniu do transakcji, które:

- a) mają dużą skalę w porównaniu z normalną wielkością rynku dla danej obligacji, strukturyzowanego produktu finansowego, uprawnień do emisji lub instrumentu pochodnego, które są przedmiotem obrotu w danym systemie obrotu, lub dla tej klasy obligacji, strukturyzowanego produktu finansowego, uprawnień do emisji lub instrumentu pochodnego, która jest przedmiotem obrotu w danym systemie obrotu; lub
- b) są związane z obligacją, strukturyzowanym produktem finansowym, uprawnieniem do emisji lub instrumentem pochodnym, które są przedmiotem obrotu w danym systemie obrotu, lub klasą obligacji, strukturyzowanego produktu finansowego, uprawnień do emisji lub instrumentu pochodnego, która jest przedmiotem obrotu w danym systemie obrotu i na którą nie ma płynnego rynku;
- c) przekraczają wielkość specyficzną dla tej obligacji, strukturyzowanego produktu finansowego, uprawnień do emisji lub instrumentu pochodnego, które są przedmiotem obrotu w danym systemie obrotu, lub tej klasy obligacji, strukturyzowanego produktu finansowego, uprawnień do emisji lub instrumentu pochodnego, która jest przedmiotem obrotu w danym systemie obrotu, która to wielkość naraziłaby dostawców płynności na nieuzasadnione ryzyko, i z uwzględnieniem tego, czy odnośni uczestnicy rynku są inwestorami detalicznymi czy hurtowymi.

Operatorzy rynku oraz firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu uzyskują wcześniejszą zgodę właściwego organu na proponowane warunki odroczenia publikacji informacji handlowych i wyraźnie ujawniają te ustalenia uczestnikom rynku i opinii publicznej. EUNGiPW monitoruje stosowanie tych ustaleń w odniesieniu do odroczonej publikacji informacji handlowych i przedstawia Komisji coroczny raport o ich stosowaniu w praktyce.

2. Właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad co najmniej jednym systemem obrotu, w którym przedmiotem obrotu są obligacje, strukturyzowane produkty finansowe, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne danej klasy, może, jeżeli płynność instrumentu finansowego tej klasy spadnie poniżej progu określonego zgodnie z metodyką, o której

mowa w art. 9 ust. 5 lit. a), tymczasowo zawiesić obowiązki, o których mowa w art. 10. Określony próg wyznacza się w oparciu o obiektywne kryteria właściwe dla rynku danego instrumentu finansowego. Informacja o takim tymczasowym zawieszeniu publikowana jest na stronie internetowej odpowiedniego właściwego organu.

Tymczasowe zawieszenie obowiązuje przez początkowy okres, nie dłuższy niż trzy miesiące od daty opublikowania stosownej informacji na stronie internetowej odnośnego właściwego organu. Zawieszenie takie może zostać przedłużone o kolejne okresy nieprzekraczające trzech miesięcy każdy, o ile powody, dla których wprowadzono tymczasowe zawieszenie, są nadal aktualne. Jeżeli tymczasowe zawieszenie nie zostanie przedłużone po upływie tych trzech miesięcy, wygasa ono automatycznie.

Przed zawieszeniem lub przedłużeniem okresu tymczasowego zawieszenia obowiązków, o których mowa w art. 10, odnośny właściwy organ zgłasza EUNGiPW swój zamiar i przedstawia uzasadnienie. EUNGiPW w możliwie najkrótszym terminie wydaje właściwemu organowi opinię, w której ocenia, czy jego zdaniem zawieszenie lub przedłużenie tymczasowego zawieszenia jest uzasadnione w świetle akapitów pierwszego i drugiego.

3. Właściwe organy mogą, w związku z zezwoleniem na odroczonej publikację:

- a) wystąpić z wnioskiem o opublikowanie ograniczonej liczby informacji na temat jednej lub na temat kilku transakcji w postaci zagregowanej, albo o opublikowanie kombinacji takich informacji, w okresie odroczenia;
- b) zezwolić na pominięcie publikacji wolumenu danej transakcji w przedłużonym okresie odroczenia;
- c) jeśli chodzi o instrumenty nieudziałowe, które nie stanowią długu państwowego, umożliwić opublikowanie kilku transakcji w postaci zagregowanej w przedłużonym okresie odroczenia;
- d) jeśli chodzi o instrumenty długu państwowego, zezwolić na opublikowanie pewnej liczby transakcji w postaci zagregowanej na czas nieokreślony.

W odniesieniu do instrumentów długu państwowego lit. b) i d) mogą być stosowane rozłącznie lub jedno po drugim, jeżeli, w przypadku gdy przedłużony okres pominięcia publikacji wolumenu minie, możliwe byłoby opublikowanie wolumenów w postaci zagregowanej.

W odniesieniu do wszystkich innych instrumentów finansowych po upływie okresu odroczenia publikowane są brakujące informacje o transakcji oraz wszystkie informacje o poszczególnych transakcjach.

4. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w taki sposób, aby umożliwić publikację informacji wymaganych na mocy art. 64 dyrektywy 2014/65/UE, określających:

- a) szczegóły transakcji, które firmy inwestycyjne, w tym podmioty systematycznie internalizujące transakcje, a także operatorzy rynku i firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu udostępniają publicznie w odniesieniu do każdej klasy danego instrumentu finansowego zgodnie z art. 10 ust. 1, w tym oznaczenia identyfikujące różne rodzaje transakcji publikowane na mocy art. 10 ust. 1 oraz art. 21 ust. 1, z rozróżnieniem na zdeterminowane czynniki związane głównie z wyceną instrumentów finansowych oraz zdeterminowane innymi czynnikami;
- b) limity czasowe uznawane za zgodne z obowiązkiem publikacji jak najbliższe czasowi rzeczywistemu, także wtedy, gdy transakcje są realizowane poza normalnymi godzinami handlu;
- c) warunki, na jakich zezwala się firmom inwestycyjnym, w tym podmiotom systematycznie internalizującym transakcje i operatorom rynku oraz firmom inwestycyjnym prowadzącym system obrotu, w odniesieniu do każdej klasy danego instrumentu finansowego na odroczenie publikacji informacji o transakcjach zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu i art. 21 ust. 4;

- d) kryteria stosowane przy ustalaniu rozmiaru lub rodzaju transakcji, dla których zgodnie z ust. 3 dopuszczalna jest odroczone publikacja i publikacja ograniczonej liczby informacji o transakcji, albo też publikacja informacji o kilku transakcjach w postaci zagregowanej lub pominięcie publikacji wolumenu transakcji, ze szczególnym naciskiem na umożliwienie przedłużonego okresu odroczenia dla niektórych instrumentów finansowych zależnie od ich płynności.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ 3

Obowiązek oferowania danych o obrocie przy zachowaniu rozłączności i na właściwych zasadach handlowych

Artykuł 12

Obowiązek rozłącznego udostępniania danych przed- i posttransakcyjnych

1. Operatorzy rynku oraz firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu udostępniają informacje podawane do publicznej wiadomości zgodnie z art. 3, 4 oraz 6–11, oferując rozłącznie dane wymagane w ramach obowiązku przejrzystości przed- i posttransakcyjnej.
2. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych dotyczących oferowania danych wymaganych w ramach obowiązku przejrzystości przed- i posttransakcyjnej, w tym poziomu zdezagregowania danych, które mają być publikowane zgodnie z ust. 1.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 13

Obowiązek udostępniania danych przed- i posttransakcyjnych w oparciu o właściwe zasady handlowe

1. Operatorzy rynku i firmy inwestycyjne prowadzący system obrotu podają do publicznej wiadomości informacje zgodnie z art. 3, 4 oraz 6–11 w oparciu o właściwe zasady handlowe i zapewniają niedyskryminacyjny dostęp do informacji. Informacje takie udostępniane są bezpłatnie 15 minut po opublikowaniu.
2. Komisja przyjmuje akty delegowane, zgodnie z art. 50, wyjaśniające, czym są właściwe zasady handlowe publicznego udostępniania informacji, o czym mowa w ust. 1.

TYTUŁ III

ZASADY PRZEJRZYSTOŚCI DLA PODMIOTÓW SYSTEMATYCZNIE INTERNALIZUJĄCYCH TRANSAKcje I FIRM INWESTYCYJNYCH PROWADZĄCYCH OBRÓT NA RYNKU POZAGIEŁDOWYM

Artykuł 14

Obowiązek podawania do wiadomości publicznej gwarantowanych kwotowań przez podmioty systematycznie internalizujące transakcje w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych

1. Firmy inwestycyjne podają do wiadomości publicznej gwarantowane kwotowania w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu, dla których są one podmiotami systematycznie internalizującymi transakcje i dla których istnieje płynny rynek.

Jeżeli dla instrumentów finansowych, o których mowa w akapicie pierwszym, nie istnieje płynny rynek, podmioty systematycznie internalizujące transakcje ujawniają kwotowania cen swoim klientom na ich wnioski.

2. Niniejszy artykuł oraz art. 15, 16 i 17 stosują się do podmiotów systematycznie internalizujących transakcje, jeżeli prowadzą one obrót wielkościami równymi lub mniejszymi od standardowej wielkości rynkowej. Podmioty systematycznie internalizujące transakcje nie podlegają niniejszemu artykułowi ani art. 15, 16 i 17, jeżeli prowadzą obrót wielkościami przekraczającymi standardową wielkość rynkową.

3. Podmioty systematycznie internalizujące transakcje mogą zdecydować o wielkości lub wielkościach, dla których będą dokonywać kwotowania. Minimalna wielkość kwotowania jest odpowiednikiem przynajmniej 10 % standardowej wielkości rynkowej akcji, kwitu depozytowego, funduszu inwestycyjnego typu ETF, certyfikatu lub innego podobnego instrumentu finansowego będącego przedmiotem obrotu w systemie obrotu. Każde kwotowanie dla konkretnej akcji, kwitu depozytowego, funduszu inwestycyjnego typu ETF, certyfikatu lub innego podobnego instrumentu finansowego będącego przedmiotem obrotu w systemie obrotu obejmuje gwarantowaną ofertę oraz cenę ofertową lub ceny ofertowe dla wielkości, które mogą być mniejsze lub równe standardowej wielkości rynku dla klasy akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych, do której należy dany instrument finansowy. Cena lub ceny odzwierciedlają istniejące warunki rynkowe dla tej akcji, kwitu depozytowego, funduszu inwestycyjnego typu ETF, certyfikatu lub innego podobnego instrumentu finansowego.

4. Akcje, kwity depozytowe, fundusze inwestycyjne typu ETF, certyfikaty i inne podobne instrumenty finansowe grupuje się w klasy na podstawie średniej arytmetycznej wartości zleceń zrealizowanych na rynku dla danego instrumentu finansowego. Standardowa wielkość rynku dla każdej klasy akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych to wielkość stanowiąca średnią arytmetyczną wartość zleceń zrealizowanych na rynku dla instrumentów finansowych zaliczonych do danej klasy.

5. Rynek dla każdej akcji, kwitu depozytowego, funduszu inwestycyjnego typu ETF, certyfikatu lub innego podobnego instrumentu finansowego składa się ze wszystkich zleceń zrealizowanych w Unii w odniesieniu do danego instrumentu finansowego, z wyłączeniem zleceń o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynku.

6. Właściwy organ rynku najbardziej odpowiedniego pod względem płynności, zgodnie z art. 26, dla każdej akcji, kwitu depozytowego, funduszu inwestycyjnego typu ETF, certyfikatu lub innego podobnego instrumentu finansowego określa przynajmniej raz na rok klasę, do której dany instrument należy, na podstawie arytmetycznej średniej wartości zleceń zrealizowanych na rynku w odniesieniu do danego instrumentu finansowego. Informację tę podaje się do wiadomości publicznej wszystkim uczestnikom rynku i przekazuje EUNGiPW, który publikuje ją na swojej stronie internetowej.

7. W celu zapewnienia skutecznej wyceny akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych oraz w celu maksymalnego wykorzystania możliwości firm inwestycyjnych do zawierania transakcji możliwie najbardziej korzystnych dla klientów, EUNGiPW opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających dokładniej warunki publikowania gwarantowanych kwotowań cen, o czym mowa w ust.1, ustalenia, czy ceny odzwierciedlają istniejące warunki rynkowe, o czym mowa w ust. 3, oraz warunki standardowej wielkości rynkowej, o czym mowa w ust. 2 i 4.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 15

Wykonywanie zleceń klientów

1. Podmioty systematycznie internalizujące transakcje podają do publicznej wiadomości swoje kwotowania w sposób regularny i ciągły w normalnych godzinach handlu. Mogą one aktualizować swoje kwotowania w dowolnym momencie. Mogą one, w wyjątkowych warunkach rynkowych, wycofać swoje kwotowania.

Państwa członkowskie wymagają, by firmy odpowiadające definicji podmiotu systematycznie internalizującego transakcje powiadamiały swój właściwy organ. Takie powiadomienie przekazuje się EUNGiPW. EUNGiPW tworzy wykaz wszystkich istniejących w Unii podmiotów systematycznie internalizujących transakcje.

Kwotowania są podawane do publicznej wiadomości w sposób łatwo dostępny dla innych uczestników rynku w oparciu o właściwe zasady handlowe.

2. Spełniając wymogi art. 27 dyrektywy 2014/65/UE, podmioty systematycznie internalizujące transakcje wykonują zlecenia otrzymywane od swoich klientów w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów oraz innych podobnych instrumentów finansowych, dla których są podmiotami systematycznie internalizującymi transakcje, po cenach kwotowanych w momencie otrzymania zlecenia.

Mogą one jednak w uzasadnionych przypadkach wykonywać te zlecenia po korzystniejszej cenie, pod warunkiem że cena ta mieści się w zakresie zbliżonym do warunków rynkowych.

3. Podmioty systematycznie internalizujące transakcje mogą wykonywać zlecenia otrzymywane od swoich klientów profesjonalnych po cenach innych niż ceny kwotowane bez konieczności spełniania wymogów ustanowionych w ust. 2 w odniesieniu do transakcji, w przypadku których częścią jednej transakcji jest realizacja obejmująca kilka papierów wartościowych, lub w odniesieniu do zleceń podlegających warunkom innym niż bieżąca cena rynkowa.

4. Jeżeli podmiot systematycznie internalizujący transakcje podający tylko jedno kwotowanie lub najwyższe kwotowanie niższe od standardowej wielkości rynku otrzymuje od klienta zlecenie o wielkości przekraczającej wielkość jego kwotowania, ale niższej niż standardowa wielkość rynku, podmiot ten może zdecydować o wykonaniu tej części zlecenia, która przekracza wielkość jego kwotowania, pod warunkiem że jest ono wykonywane po cenie kwotowanej, z wyjątkiem sytuacji, gdy inne postępowanie jest dopuszczone zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2 i 3. Jeżeli podmiot systematycznie internalizujący transakcje podaje kwotowanie dla różnych wielkości i otrzymuje zlecenie mieszczące się między tymi wielkościami oraz decyduje się na jego wykonanie, podmiot ten wykonuje zlecenie po jednej z kwotowanych cen zgodnie z art. 28 dyrektywy 2014/65/UE, z wyjątkiem sytuacji, gdy inne postępowanie jest dopuszczone zgodnie z warunkami ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 50, wyjaśniających, czym są właściwe zasady handlowe publicznego udostępniania kwotowań, o czym mowa w ust. 1.

Artykuł 16

Obowiązki właściwych organów

Właściwe organy weryfikują, czy:

- a) firmy inwestycyjne regularnie aktualizują oferty i ceny ofertowe publikowane zgodnie z art. 14 oraz utrzymują ceny odzwierciedlające istniejące warunki rynkowe;
- b) firmy inwestycyjne wypełniają warunki dotyczące korzystniejszych cen ustalone w art. 15 ust. 2.

Artykuł 17

Dostęp do kwotowań cen

1. Podmiotom systematycznie internalizujące transakcje zezwala się na podejmowanie decyzji, w oparciu o przyjętą przez nie politykę handlową oraz w sposób obiektywny i niedyskryminacyjny, którym klientom udostępniają swoje kwotowania cen. W związku z tym ustanawia się przejrzyste normy regulujące dostęp do kwotowań. Podmioty systematycznie internalizujące transakcje mogą odmówić nawiązania stosunków handlowych z klientami lub mogą je zerwać, kierując się względami handlowymi, takimi jak status kredytowy klienta, ryzyko kontrahenta oraz ostateczny rozrachunek transakcji.

2. W celu ograniczenia ryzyka narażenia na wiele transakcji pochodzących od tego samego klienta, podmiotom systematycznie internalizującym transakcje zezwala się na ograniczenie w sposób niedyskryminacyjny liczby transakcji od tego samego klienta, do których podmioty te przystępują zgodnie z opublikowanymi warunkami. Podmiotom te mogą ograniczyć, w sposób niedyskryminacyjny i zgodnie z art. 28 dyrektywy 2014/65/UE, ogólną liczbę transakcji uzyskanych od różnych klientów w tym samym czasie, pod warunkiem że jest to dozwolone wyłącznie wtedy, gdy liczba lub wolumen zleceń składanych przez klientów znacząco przekracza ustaloną normę.

3. W celu zapewnienia skutecznej wyceny akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów oraz innych podobnych instrumentów finansowych oraz w celu maksymalnego wykorzystania możliwości firm inwestycyjnych do zawierania transakcji możliwie najbardziej korzystnych dla klientów, Komisja przyjmuje akty delegowane, zgodnie z art. 50 określające:

- a) kryteria wskazujące, kiedy kwotowania są publikowane w sposób regularny i ciągły oraz są w łatwy sposób dostępne, o czym mowa w art. 15 ust. 1, a także środki, za pomocą których firmy inwestycyjne mogą wypełnić swój obowiązek podawania do wiadomości publicznej swoich kwotowań, przy czym obejmują one następujące możliwości:
 - (i) system dowolnego rynku regulowanego, na którym dany instrument został dopuszczony do obrotu;
 - (ii) zatwierdzony podmiot publikujący;
 - (iii) własne uzgodnienia;
- b) kryteria określające transakcje, w przypadku których częścią jednej transakcji jest realizacja obejmująca kilka papierów wartościowych, lub zlecenia podlegające warunkom innym niż bieżąca cena rynkowa, o czym mowa w art. 15 ust. 3;
- c) kryteria określające, co można uznać za wyjątkowe warunki rynkowe pozwalające na wycofywanie kwotowań oraz warunki aktualizacji kwotowań, o czym mowa w art. 15 ust. 1;
- d) kryteria określające, kiedy liczba lub wolumen zleceń składanych przez klientów znacząco przekracza ustaloną normę, o czym mowa w ust. 2.;
- e) kryteria określające, kiedy ceny mieszczą się w zakresie zbliżonym do warunków rynkowych, o czym mowa w art. 15 ust. 2.

Artykuł 18

Obowiązek podawania do wiadomości publicznej przez podmioty systematycznie internalizujące transakcje gwarantowanych kwotowań cen w odniesieniu do obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji oraz instrumentów pochodnych

1. Firmy inwestycyjne podają do wiadomości publicznej ustalone kwotowania cen w odniesieniu do obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji oraz instrumentów pochodnych, które są przedmiotem obrotu w systemie obrotu i dla których istnieją podmioty systematycznie internalizujące transakcje oraz płynny rynek, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) klient podmiotu systematycznie internalizującego transakcje zwraca się o udostępnienie kwotowania;
- b) podmiot ten wyraża zgodę na udostępnienie kwotowania.

2. W odniesieniu do obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji oraz instrumentów pochodnych, które są przedmiotem obrotu w systemie obrotu i dla których nie istnieje płynny rynek, podmioty systematycznie internalizujące transakcje ujawniają klientom kwotowania na życzenie, jeżeli zgadzają się podać kwotowanie. Obowiązek ten może zostać uchylony, jeżeli zostały spełnione warunki określone w art. 9 ust. 1.

3. Podmioty systematycznie internalizujące transakcje mogą aktualizować swoje kwotowania w dowolnym momencie. Ponadto mogą one, w wyjątkowych warunkach rynkowych, wycofać swoje kwotowania.

4. Państwa członkowskie wymagają, by firmy odpowiadające definicji podmiotu systematycznie internalizującego transakcje powiadamiały swój właściwy organ. Takie powiadomienie przekazuje się EUNGiPW. EUNGiPW tworzy wykaz wszystkich istniejących w Unii podmiotów systematycznie internalizujących transakcje.

5. Podmioty systematycznie internalizujące transakcje udostępniają swoim innym klientom gwarantowane kwotowania publikowane zgodnie z ust. 1. Niezależnie od tego zezwala się im na podejmowanie decyzji, w oparciu o przyjętą przez nie politykę handlową oraz w sposób obiektywny i niedyskryminacyjny, którym klientom udostępniają swoje kwotowania. W tym celu podmioty systematycznie internalizujące transakcje ustanawiają przejrzyste normy regulujące dostęp do ich kwotowań. Podmioty systematycznie internalizujące transakcje mogą odmówić nawiązania stosunków handlowych z klientami lub mogą je zerwać, kierując się względami handlowymi, takimi jak status kredytowy klienta, ryzyko kontrahenta oraz ostateczny rozrachunek transakcji.

6. Podmioty systematycznie internalizujące transakcje zobowiązują się zgodnie z opublikowanymi warunkami do zawierania transakcji z dowolnym innym klientem, któremu udostępniane jest kwotowanie zgodnie z ust. 5, kiedy kwotowana wielkość jest na poziomie lub poniżej wielkości specyficznej dla danego instrumentu, ustalonej zgodnie z art. 9 ust. 5 lit. d).

Podmioty systematycznie internalizujące transakcje nie podlegają obowiązkowi publikowania gwarantowanych kwotowań na mocy ust. 1 w odniesieniu do instrumentów finansowych znajdujących się poniżej progu płynności określonego zgodnie z art. 9 ust. 4.

7. Podmioty systematycznie internalizujące transakcje mogą ustanawiać niedyskryminacyjne i przejrzyste limity liczby transakcji, które zobowiązują się zawrzeć z klientami zgodnie z danym kwotowaniem.

8. Kwotowania publikowane zgodnie z ust. 1 i 5 oraz te znajdujące się na poziomie lub poniżej poziomu, o którym mowa w ust. 6, są podawane do wiadomości publicznej w sposób łatwo dostępny dla innych uczestników rynku, w oparciu o właściwe zasady handlowe.

9. Kwotowana cena lub ceny zapewniają spełnienie przez podmiot systematycznie internalizujący transakcje zobowiązań wynikających z art. 27 dyrektywy 2014/65/UE i w stosownych przypadkach odzwierciedlają istniejące warunki rynkowe w odniesieniu do cen, po których zawierane są transakcje dla tych samych lub podobnych instrumentów finansowych w systemie obrotu.

Mogą one jednak w uzasadnionych przypadkach wykonywać te zlecenia po korzystniejszej cenie, pod warunkiem że cena ta mieści się w zakresie zbliżonym do warunków rynkowych.

10. Podmioty systematycznie internalizujące transakcje nie podlegają niniejszemu artykułowi, jeżeli prowadzą one obrót wielkościami przekraczającymi wielkość specyficzną dla danego instrumentu finansowego ustaloną zgodnie z art. 9 ust. 5 lit. d).

Artykuł 19

Monitoring realizowany przez EUNGiPW

1. Właściwe organy oraz EUNGiPW monitorują stosowanie art. 18 w odniesieniu do zakresu kwotowań udostępnianych klientom firmy inwestycyjnej oraz innym uczestnikom rynku w porównaniu z inną działalnością handlową firmy, a także stopień, w jakim kwotowania odzwierciedlają istniejące warunki rynkowe w odniesieniu do transakcji na tych samych lub podobnych instrumentach w systemie obrotu. Do dnia 3 stycznia 2019 r. EUNGiPW przedkłada Komisji sprawozdanie ze stosowania art. 18. W razie znaczącego zakresu działalności dotyczącej kwotowania i obrotu, wykraczającej nieznacznie poza próg, o którym mowa w art. 18 ust. 6, lub wykraczającej poza istniejące warunki rynkowe, EUNGiPW przedkłada Komisji sprawozdanie do tego dnia.

2. Komisja przyjmuje akty delegowane, zgodnie z art. 50, określające wielkości, o których mowa w art. 18 ust. 6, przy których firma zawiera transakcje z dowolnym innym klientem, któremu udostępnia się przedmiotowe kwotowanie. Wielkość właściwą dla danego instrumentu finansowego określa się zgodnie z kryteriami ustanowionymi w art. 9 ust. 5 lit. d).

3. Komisja przyjmuje akty delegowane, zgodnie z art. 50, wyjaśniające, czym są właściwe zasady handlowe publicznego udostępniania kwotowań, o czym mowa w art. 18 ust. 8.

*Artykuł 20***Ujawnianie informacji przez firmy inwestycyjne po zawarciu transakcji, w tym przez podmioty systematycznie internalizujące transakcje, w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych**

1. Firmy inwestycyjne, które na rachunek własny lub na rachunek klientów zawierają transakcje na akcjach, kwitach depozytowych, funduszach inwestycyjnych typu ETF, certyfikatach i innych podobnych instrumentach finansowych będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu, ogłaszają publicznie wolumen i cenę tych transakcji oraz czas ich zawarcia. Informacje te są ogłaszane publicznie za pośrednictwem zatwierdzonego podmiotu publikującego.
2. Informacje ogłaszane publicznie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu oraz terminy ich ogłaszania są zgodne z wymogami przyjętymi na mocy art. 6, w tym z regulacyjnymi standardami technicznymi przyjętymi zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. a). Jeżeli środki przyjęte na mocy art. 7 przewidują odroczenie publikacji dla niektórych kategorii transakcji na akcjach, kwitach depozytowych, funduszach inwestycyjnych typu ETF, certyfikatach i innych podobnych instrumentach finansowych będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu, możliwość tę stosuje się także do tych transakcji realizowanych poza systemami obrotu.
3. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:
 - a) oznaczenia identyfikujące różne rodzaje transakcji publikowanych zgodnie z niniejszym artykułem, odróżniając te, które są określane przez czynniki związane przede wszystkim z wyceną instrumentów finansowych, oraz te, które są określane przez inne czynniki;
 - b) stosowanie obowiązku wynikającego z ust. 1 w odniesieniu do transakcji obejmujących wykorzystanie tych instrumentów finansowych do celów związanych z zapewnieniem zabezpieczenia, pożyczaniem lub innych celów, jeżeli wymianę instrumentów finansowych określają czynniki inne niż bieżąca wycena rynkowa danego instrumentu finansowego;
 - c) stronę transakcji, która jest zobowiązana do publikacji transakcji zgodnie z ust. 1, jeżeli obie strony transakcji są firmami inwestycyjnymi.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 21***Ujawnianie informacji przez firmy inwestycyjne po zawarciu transakcji, w tym przez podmioty systematycznie internalizujące transakcje, w odniesieniu do obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji oraz instrumentów pochodnych**

1. Firmy inwestycyjne, które na rachunek własny lub na rachunek klientów zawierają transakcje na obligacjach, strukturyzowanych produktach finansowych, uprawnieniach do emisji i instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu, ogłaszają publicznie wolumen i cenę tych transakcji oraz czas ich zawarcia. Informacje te są ogłaszane publicznie za pośrednictwem zatwierdzonego podmiotu publikującego.
2. Każda poszczególna transakcja jest ogłaszana publicznie za pośrednictwem jednego zatwierdzonego podmiotu publikującego.
3. Informacje ogłaszane publicznie zgodnie z ust. 1 oraz terminy ich ogłaszania są zgodne z wymogami przyjętymi na mocy art. 10, w tym z regulacyjnymi standardami technicznymi przyjętymi zgodnie z art. 11 ust. 4 lit. a) i b).
4. Właściwe organy mogą zezwalać firmom inwestycyjnym na odroczenie publikacji lub mogą zażądać opublikowania ograniczonej liczby informacji na temat transakcji lub informacji o kilku transakcjach w postaci zagregowanej, albo też opublikowania dowolnej kombinacji takich informacji, w okresie odroczenia, lub też mogą zezwolić na pominięcie

publikacji wolumenu poszczególnych transakcji w przedłużonym okresie odroczenia lub, w przypadku instrumentów finansowych nieudziałowych, które nie stanowią długu państwowego, mogą zezwolić na opublikowanie kilku transakcji w postaci zagregowanej w przedłużonym okresie odroczenia, albo też w przypadku instrumentów długu państwowego, mogą zezwolić na opublikowanie zbiorczego zestawienia pewnej liczby transakcji na czas nieokreślony, i mogą tymczasowo zawiesić obowiązki, o których mowa w ust. 1, na takich samych warunkach, jak te określone w art. 11.

Jeżeli środki przyjęte na mocy art. 11 przewidują odroczenie publikacji i opublikowanie ograniczonej liczby informacji na temat transakcji lub informacji w postaci zagregowanej, albo też opublikowanie dowolnej kombinacji takich informacji, lub też pominięcie wolumenu niektórych kategorii transakcji na obligacjach, strukturyzowanych produktach finansowych, uprawnieniach do emisji i instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu, możliwość tę stosuje się także do tych transakcji realizowanych poza systemami obrotu.

5. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w taki sposób, aby umożliwić publikację informacji wymaganych na mocy art. 64 dyrektywy 2014/65/UE, określających następujące elementy:

- a) oznaczenia identyfikujące różne rodzaje transakcji publikowanych zgodnie z niniejszym artykułem, odróżniając te, które są określane przez czynniki związane przede wszystkim z wyceną instrumentów finansowych, oraz te, które są określane przez inne czynniki;
- b) stosowanie obowiązku wynikającego z ust. 1 w odniesieniu do transakcji obejmujących wykorzystanie tych instrumentów finansowych do celów związanych z zapewnieniem zabezpieczenia, pożyczaniem lub innych celów, jeżeli wymianę instrumentów finansowych określają czynniki inne niż bieżąca wycena rynkowa danego instrumentu finansowego;
- c) stronę transakcji, która jest zobowiązana do publikacji transakcji zgodnie z ust. 1, jeżeli obie strony transakcji są firmami inwestycyjnymi.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 22

Dostarczanie informacji na potrzeby przejrzystości i innych wyliczeń

1. Aby przeprowadzać wyliczenia pozwalające na określenie wymogów dotyczących przejrzystości przedtransakcyjnej i posttransakcyjnej oraz systemów dotyczących obowiązku obrotu, wprowadzonych w art. 3–11, art. 14–21 i art. 32, które mają zastosowanie do instrumentów finansowych i pozwalają ustalać, czy dana firma inwestycyjna jest podmiotem systematycznie internalizującym transakcje, właściwe organy mogą żądać informacji od:

- a) systemów obrotu;
- b) zatwierdzonych podmiotów publikujących; oraz
- c) dostawców informacji skonsolidowanych.

2. Systemy obrotu, zatwierdzone podmioty publikujące i dostawcy informacji skonsolidowanych wystarczająco długo przechowują niezbędne dane.

3. Właściwe organy przekazują EUNGiPW informacje wymagane przez EUNGiPW w celu sporządzenia sprawozdań, o których mowa w art. 5 ust. 4, 5 i 6.

4. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających treść i częstotliwość wniosków o udzielenie danych oraz formy i terminy, w których systemy obrotu, zatwierdzone podmioty publikujące i dostawcy informacji skonsolidowanych muszą udzielić odpowiedzi na takie wnioski zgodnie z ust. 1, rodzaj danych, które muszą być przechowywane oraz minimalny okres ich przechowywania przez systemy obrotu, zatwierdzone podmioty publikujące i dostawców informacji skonsolidowanych, tak aby mogli oni udzielać odpowiedzi na takie wnioski zgodnie z ust. 2.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 23

Obowiązek obrotu dotyczący firm inwestycyjnych

1. Firma inwestycyjna zapewnia, aby realizowany przez nią obrót akcjami dopuszczonymi do obrotu na rynku regulowanym lub będącymi przedmiotem obrotu w systemie obrotu, odbywał się na rynku regulowanym, MTF lub w ramach podmiotu systematycznie internalizującego transakcje, lub w systemie obrotu państwa trzeciego uznanym za równoważny zgodnie z art. 25 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2014/65/UE, stosownie do przypadku, chyba że cechy tego obrotu wskazują na to, że:

- a) ma on charakter niesystematyczny, doraźny, nieregularny i rzadki, lub
- b) odbywa się między uprawnionymi lub profesjonalnymi kontrahentami i nie wpływa na ustalanie poziomu cen rynkowych na podstawie czynników podaży i popytu.

2. Firma inwestycyjna, która prowadzi wewnętrzny system kojarzenia zleceń realizujący zlecenia klientów w zakresie akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych na zasadzie wielostronnej, musi zapewnić posiadanie zezwolenia na działanie w charakterze MTF na mocy dyrektywy 2014/65/UE i spełniać wszystkie odnośne przepisy dotyczące takich zezwoleń.

3. Aby zapewnić konsekwentne stosowanie niniejszego artykułu, EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających szczególne cechy tych transakcji na akcjach, które nie wpływają na ustalanie poziomu cen rynkowych na podstawie czynników podaży i popytu, zgodnie z ust. 1, z uwzględnieniem przypadków takich jak:

- a) transakcje nie mające wpływu na płynność; lub
- b) przypadek, gdy wymianę takich instrumentów finansowych określają czynniki inne niż bieżąca wycena rynkowa danego instrumentu finansowego.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

TYTUŁ IV

ZGŁASZANIE TRANSAKCJI

Artykuł 24

Obowiązek utrzymywania integralności rynków

Bez uszczerbku dla przydziału obowiązków dotyczących wprowadzenia w życie rozporządzenia (UE) nr 596/2014, właściwe organy koordynowane przez EUNGiPW zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 monitorują działalność firm inwestycyjnych w celu zapewnienia, aby działały one uczciwie, rzetelnie i profesjonalnie oraz w sposób wspierający integralność rynku.

Artykuł 25

Obowiązek przechowywania danych

1. Firmy inwestycyjne przechowują do dyspozycji właściwego organu, przez pięć lat, właściwe dane dotyczące wszystkich zleceń i wszystkich transakcji w instrumentach finansowych zrealizowanych na rachunek własny lub klienta. W przypadku transakcji zrealizowanych na rachunek klientów zapisy obejmują wszystkie informacje i szczegółowe dane dotyczące tożsamości klienta oraz informacje wymagane zgodnie z dyrektywą 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾. EUNGiPW może zwrócić się o dostęp do tych informacji zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

2. Podmiot prowadzący system obrotu przechowuje do dyspozycji właściwego organu, przez przynajmniej 5 lat, właściwe dane dotyczące wszystkich zleceń obejmujących instrumenty finansowe ogłaszanych za pośrednictwem jego systemów. Zapisy obejmują właściwe dane, które składają się na charakter zlecenia, w tym dane, które łączą to zlecenie z wykonanymi transakcjami z niego wynikającymi i (o których szczegółowe informacje) zostają zgłoszone zgodnie z art. 26 ust. 1 i 3. EUNGiPW odgrywa rolę mediatora i koordynatora w odniesieniu do dostępu właściwych organów do informacji na mocy niniejszego ustępu.

3. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły właściwych danych zlecenia, co do których istnieje obowiązek przechowywania zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu i które nie są wymienione w art. 26.

Te projekty regulacyjnych standardów technicznych obejmują kod identyfikujący członka lub uczestnika, który przesłał zlecenie, kod identyfikujący zlecenie, datę i godzinę przesłania zlecenia, cechy zlecenia, w tym typ zlecenia, w stosownych przypadkach cenę graniczną, okres ważności, wszelkie szczegółowe instrukcje dotyczące zlecenia, szczegóły ewentualnej zmiany, anulowania, częściowej lub pełnej realizacji zlecenia, pośredniczenia bądź zestawiania transakcji.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 26

Obowiązek zgłaszania transakcji

1. Firmy inwestycyjne, które realizują transakcje w instrumentach finansowych, zgłaszają pełne i zgodne ze stanem faktycznym szczegóły tych transakcji właściwemu organowi możliwie najszybciej, jednak nie później niż na zamknięcie następnego dnia roboczego.

Właściwe organy, zgodnie z art. 85 dyrektywy 2014/65/UE, podejmują konieczne ustalenia dla zapewnienia, aby właściwy organ rynku najbardziej stosownego pod względem płynności tych instrumentów finansowych również otrzymał te informacje.

Właściwe organy udostępniają EUNGiPW, na żądanie, wszelkie informacje zgłoszone zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Obowiązek ustanowiony w ust. 1 ma zastosowanie do:

- a) instrumentów finansowych, które zostały dopuszczone do obrotu lub są przedmiotem obrotu w systemie obrotu, lub w odniesieniu do których złożono wnioski o dopuszczenie do obrotu;
- b) instrumentów finansowych, których instrumentem bazowym jest instrument finansowy będący przedmiotem obrotu w systemie obrotu; oraz

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15).

- c) instrumentów finansowych, których instrumentem bazowym jest indeks lub koszyk instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu.

Obowiązek ten ma zastosowanie do transakcji w instrumentach finansowych, o których mowa w lit. a)–c), niezależnie od tego, czy transakcje takie są zawierane w systemie obrotu.

3. Zgłoszenia obejmują w szczególności szczegółowe informacje na temat nazw i numerów instrumentów kupionych lub sprzedanych, liczby, dat i godzin realizacji, cen transakcyjnych, oznaczenia używanego do identyfikacji klientów, na rachunek których firma inwestycyjna zrealizowała daną transakcję, oznaczenia używanego do identyfikacji osób i algorytmów komputerowych w firmie inwestycyjnej odpowiedzialnych za decyzję inwestycyjną oraz za realizację transakcji, oznaczenia używanego do identyfikacji stosownego zwolnienia, na mocy którego doszło do obrotu, sposobów identyfikacji odnośnych firm inwestycyjnych, a także oznaczenia umożliwiającego identyfikację krótkiej sprzedaży zdefiniowanej w art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 236/2012 w odniesieniu do akcji i długu państwowego w rozumieniu art. 12, 13 i 17 tego rozporządzenia. W przypadku transakcji niedokonywanych w systemie obrotu zgłoszenia uwzględniają oznaczenie używane dla identyfikacji rodzajów transakcji zgodnie ze środkami, które mają zostać przyjęte na mocy art. 20 ust. 3 lit. a) i art. 21 ust. 5 lit. a). W przypadku towarowych instrumentów pochodnych zgłoszenia określają, czy transakcja zmniejsza obiektywnie mierzalne ryzyko zgodnie z art. 57 dyrektywy 2014/65/UE

4. Firmy inwestycyjne przekazujące zlecenia uwzględniają przy przekazywaniu zlecenia wszystkie szczegóły określone w ust. 1 i 3. Zamiast zawierać wyżej wymienione szczegółowe informacje przy przekazywaniu zlecenia, firma inwestycyjna może zdecydować się na zgłoszenie przekazanego zlecenia, jeżeli zostanie ono wykonane, jako transakcji zgodnie z wymogami ust. 1. W tym przypadku zgłoszenie transakcji przez firmę inwestycyjną zawiera informację, że odnosi się ono do przekazanego zlecenia.

5. Podmiot prowadzący system obrotu zgłasza szczegóły transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem obrotu na jego platformie, realizowanych za pośrednictwem jego systemów przez firmę niepodlegającą niniejszemu rozporządzeniu zgodnie z ust. 1 i 3.

6. Zgłaszając oznaczenie używane do identyfikacji klientów, zgodnie z wymogami określonymi w ust. 3 i 4, firmy inwestycyjne posługują się identyfikatorem podmiotu prawnego ustanowionym do identyfikacji klientów będących osobami prawnymi.

Do dnia 3 stycznia 2016 r. EUNGiPW opracuje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w celu zapewnienia, by stosowanie identyfikatorów podmiotów prawnych w Unii było zgodne z międzynarodowymi standardami, zwłaszcza tymi ustanowionymi przez Radę Stabilności Finansowej.

7. Zgłoszenia składane są do właściwego organu przez samą firmę inwestycyjną, przez zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy działający w jej imieniu lub przez system obrotu, których systemy zostały wykorzystane do wykonania transakcji, zgodnie z ust. 1, 3 i 9.

Firmy inwestycyjne ponoszą odpowiedzialność za kompletność, zgodność ze stanem faktycznym i terminowe przekazywanie zgłoszeń przedkładanych właściwemu organowi.

W drodze odstępstwa od tego obowiązku, w przypadku gdy firma inwestycyjna zgłasza szczegółowe informacje dotyczące tych transakcji za pośrednictwem zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego działającego w jej imieniu lub za pośrednictwem systemu obrotu, ta firma inwestycyjna nie ponosi odpowiedzialności za niekompletność, brak zgodności ze stanem faktycznym lub nieterminowe przekazanie zgłoszeń przypisanych temu zatwierdzonemu mechanizmowi sprawozdawczemu lub systemowi obrotu. W takich przypadkach i z zastrzeżeniem art. 66 ust. 4 dyrektywy 2014/65/UE odpowiedzialnością za te braki obarcza się dany zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy lub system obrotu.

Firmy inwestycyjne muszą jednak podejmować zasadne kroki w celu sprawdzenia kompletności, zgodności ze stanem faktycznym i terminowości zgłoszeń transakcji przekazywanych w ich imieniu.

Macierzyste państwo członkowskie nakłada na system obrotu wymóg, aby przy dokonywaniu zgłoszeń w imieniu firmy inwestycyjnej stosowane były solidne mechanizmy zabezpieczające, opracowane po to, by gwarantować zabezpieczenie i uwierzytelnianie środków przesyłu informacji, minimalizować ryzyko zniekształcenia danych i nieupoważnionego dostępu oraz zapobiec wyciekaniu informacji, utrzymując w każdym czasie poufność danych. Macierzyste państwo członkowskie wymaga, aby system obrotu utrzymywał odpowiednie zasoby oraz posiadał systemy zapasowe, aby zapewnić możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie w każdym czasie.

Systemy kojarzenia zleceń lub systemy zgłaszania transakcji, w tym repozytoria transakcji zarejestrowane lub uznane zgodnie z tytułem VI rozporządzenia (UE) nr 648/2012, mogą zostać zatwierdzone przez właściwy organ jako zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy do celów przekazywania zgłoszeń transakcji właściwemu organowi zgodnie z ust. 1, 3 i 9.

W przypadkach gdy transakcje zostały zgłoszone do repozytorium transakcji, zatwierdzonego jako zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz gdy zgłoszenia te zawierają szczegóły wymagane na mocy ust. 1, 3 i 9 i są przez repozytorium transakcji przekazywane właściwemu organowi w terminie określonym w ust. 1, obowiązek nałożony na firmę inwestycyjną na mocy ust. 1 zostaje uznany za wypełniony.

W przypadku wystąpienia błędów i opuszczeń w zgłoszeniach transakcji zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego, firma inwestycyjna lub system obrotu składający zgłoszenie transakcji poprawiają informacje i przedkładają skorygowane zgłoszenia właściwemu organowi.

8. Jeżeli zgodnie z art. 35 ust. 8 dyrektywy 2014/65/UE zgłoszenia przewidziane w niniejszym artykule są przekazywane do właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego, organ ten przekazuje te informacje właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej, chyba że właściwe organy macierzystego państwa zdecydują, że nie chcą otrzymywać tych informacji.

9. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) standardy i formaty danych dla informacji zgłaszanych zgodnie z ust. 1 i 3, w tym metody i ustalenia dotyczące zgłaszania transakcji finansowych oraz formę i treść takich zgłoszeń;
- b) kryteria uznawania rynku za rynek właściwy zgodnie z ust. 1;
- c) odniesienia do instrumentów finansowych kupionych lub sprzedanych, ilości, daty i godziny realizacji, ceny transakcyjne, informacje i szczegóły tożsamości klienta, oznaczenie używane do identyfikacji klientów, na rachunek których firma inwestycyjna zrealizowała daną transakcję, oznaczenie używane do identyfikacji osób i algorytmów komputerowych w firmie inwestycyjnej odpowiedzialnych za decyzję inwestycyjną oraz za realizację transakcji, oznaczenie określające stosowne zwolnienie, na mocy którego doszło do obrotu, sposoby identyfikacji odnośnych firm inwestycyjnych, sposób zrealizowania transakcji, pola danych niezbędnych do przetworzenia i analizy zgłoszeń transakcji zgodnie z ust. 3; oraz
- d) oznaczenie umożliwiające identyfikację krótkiej sprzedaży akcji i długu państwowego, o której mowa w ust. 3;
- e) odnośne kategorie instrumentów finansowych, które mają być zgłaszane zgodnie z ust. 2;
- f) warunki, na jakich identyfikatory podmiotów prawnych są opracowywane, przypisywane i ewidencjonowane przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 6, oraz warunki, na jakich te identyfikatory podmiotów prawnych są wykorzystywane przez firmy inwestycyjne do określenia, zgodnie z ust. 3, 4 i 5, oznaczenia używanego do identyfikacji klientów w zgłoszeniach transakcji, które mają obowiązek sporządzić zgodnie z ust. 1;
- g) stosowanie obowiązku zgłaszania transakcji wobec oddziałów firm inwestycyjnych;
- h) określenie, co stanowi transakcję i realizację transakcji na użytek niniejszego artykułu;

i) określenie, kiedy uznaje się, że firma inwestycyjna przekazała zlecenie, na użytek ust. 4.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

10. Do dnia 3 stycznia 2019 r. EUNGiPW przedkłada Komisji sprawozdanie z funkcjonowania niniejszego artykułu, określając swoje powiązania z odnośnymi obowiązkami sprawozdawczymi wynikającymi z rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i stwierdzając również, czy treść i forma zgłoszeń transakcji otrzymywanych i wymienianych między właściwymi organami w kompleksowy sposób umożliwia monitorowanie działalności firm inwestycyjnych zgodnie z art. 24 niniejszego rozporządzenia. Komisja może podjąć kroki w celu zaproponowania zmian, w tym ustalić, aby transakcje były przekazywane jedynie do pojedynczego systemu wskazanego przez EUNGiPW zamiast do właściwych organów. Komisja przekazuje sprawozdanie sporządzone przez EUNGiPW Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 27

Obowiązek dostarczenia danych referencyjnych instrumentu finansowego

1. W odniesieniu do instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem obrotu na MTF lub OTF systemy obrotu dostarczają właściwym organom identyfikacyjne dane referencyjne dla celów zgłaszania transakcji zgodnie z art. 26.

W odniesieniu do pozostałych instrumentów finansowych objętych zakresem art. 26 ust. 2 będących przedmiotem obrotu w systemie każdy podmiot systematycznie internalizujący transakcje dostarcza właściwemu organowi dane referencyjne dotyczące tych instrumentów finansowych.

Identyfikacyjne dane referencyjne są gotowe do dostarczenia właściwemu organowi w ustandaryzowanej formie elektronicznej przed rozpoczęciem obrotu instrumentem finansowym, do którego się odnoszą. Dane referencyjne instrumentu finansowego aktualizuje się za każdym razem, gdy zmieniają się dane dotyczące instrumentu finansowego. Właściwe organy są zobowiązane niezwłocznie przekazywać takie powiadomienia EUNGiPW, który natychmiast publikuje je na swoich stronach internetowych. EUNGiPW udziela właściwym organom dostępu do tych danych referencyjnych.

2. W celu umożliwienia właściwym organom monitorowania, zgodnie z art. 26, działalności firm inwestycyjnych, aby zapewnić ich uczciwe, rzetelne i profesjonalne działanie w sposób służący integralności rynku, EUNGiPW i właściwe organy podejmują niezbędne uzgodnienia mające na celu zapewnienie, aby:

- a) EUNGiPW i właściwe organy faktycznie otrzymywały dane referencyjne instrumentu finansowego zgodnie z ust. 1;
- b) jakość otrzymanych w ten sposób danych była odpowiednia do celów zgłaszania transakcji zgodnie z art. 26;
- c) odnośne właściwe organy rzeczywiście wymieniały między sobą dane referencyjne instrumentu finansowego otrzymane zgodnie z ust. 1.

3. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:

- a) standardów i formatów danych dla danych referencyjnych instrumentu finansowego zgodnie z ust. 1, w tym metod i ustaleń dotyczących dostarczania właściwym organom danych i wszelkich ich aktualizacji oraz przekazywania ich EUNGiPW zgodnie z ust. 1, a także formy i treści takich danych;
- b) środków technicznych niezbędnych w związku z ustaleniami, jakie zostaną dokonane pomiędzy EUNGiPW i właściwymi organami zgodnie z ust. 2.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

TYTUŁ V

INSTRUMENTY POCHODNE

Artykuł 28

Obowiązek obrotu na rynkach regulowanych, MTF lub OTF

1. Kontrahenci finansowi określani w art. 2 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz kontrahenci niefinansowi spełniający warunki, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, zawierają transakcje niebędące ani transakcjami wewnątrzgrupowymi określonymi w art. 3 tego rozporządzenia, ani transakcjami objętymi przepisami przejściowymi określonymi w art. 89 tego rozporządzenia z innymi takimi kontrahentami finansowymi lub innymi takimi kontrahentami niefinansowymi spełniającymi warunki, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 648/2012 w zakresie instrumentów pochodnych należących do klasy tych instrumentów, w stosunku do której także ogłoszono obowiązek obrotu zgodnie z procedurą określoną w art. 32 i które figuruje w rejestrze, o którym mowa w art. 34, wyłącznie:

- a) na rynkach regulowanych;
 - b) na MTF;
 - c) na OTF; lub
 - d) w systemach obrotu państw trzecich, pod warunkiem że Komisja przyjęła decyzję zgodnie z ust. 4 oraz pod warunkiem że państwo trzecie zapewnia skuteczny równoważny system uznawania systemów obrotu zatwierdzonych na mocy dyrektywy 2014/65/UE do dopuszczenia do obrotu lub prowadzenia obrotu instrumentami pochodnymi, co do których ogłoszono obowiązek obrotu w tym państwie trzecim na zasadzie braku wyłączości.
2. Obowiązek obrotu stosuje się również do kontrahentów, o których mowa w ust. 1, zawierających transakcje na klasie instrumentów pochodnych, która została uznana za podlegającą obowiązkowi obrotu, z instytucjami finansowymi mającymi siedzibę w państwach trzecich lub innymi podmiotami mającymi siedzibę w państwach trzecich, które podlegałyby obowiązkowi rozliczania, gdyby miały swoją siedzibę w Unii. Obowiązek obrotu stosuje się także do podmiotów mających siedzibę w państwach trzecich, które podlegałyby obowiązkowi rozliczania, gdyby miały swoją siedzibę w Unii, a które zawierają transakcje na klasie instrumentów pochodnych, która została uznana za podlegającą obowiązkowi obrotu, pod warunkiem że umowa ma bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek na obszarze Unii lub w sytuacji, gdy taki obowiązek jest konieczny lub właściwy w celu uniemożliwienia obchodzenia niniejszego rozporządzenia.

EUNGiPW regularnie monitoruje działalność w zakresie instrumentów pochodnych, które nie zostały uznane za podlegające obowiązkowi obrotu opisanemu w ust. 1, w celu wskazania przypadków, w których określona klasa umów może powodować ryzyko systemowe, oraz uniknięcia arbitrażu regulacyjnego pomiędzy transakcjami w instrumentach pochodnych podlegających obowiązkowi obrotu i transakcjami w instrumentach pochodnych niepodlegających obowiązkowi obrotu.

3. Instrumenty pochodne podlegające obowiązkowi obrotu na mocy ust. 1 mogą zostać dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub być przedmiotem obrotu w dowolnym systemie obrotu, o którym mowa w ust. 1, na zasadzie niedyskryminacji i braku wyłączości.

4. Komisja może, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 51 ust. 2, przyjmować decyzje stwierdzające, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego zapewniają zgodność systemu obrotu zatwierdzonego w tym państwie trzecim z obowiązującymi prawnie wymogami, które są równoważne wymogom dla systemów obrotu, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu, wynikającym z niniejszego rozporządzenia, dyrektywy 2014/65/UE i rozporządzenia (UE) nr 596/2014, oraz które podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów w tym państwie trzecim.

Decyzje te są podejmowane wyłącznie w celu określenia, czy dany system obrotu kwalifikuje się do obrotu instrumentami pochodnymi podlegającymi obowiązkowi obrotu.

Ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego są uznawane za ramy o równoważnym skutku, jeżeli spełniają wszystkie spośród następujących warunków:

- a) systemy obrotu w tym państwie trzecim podlegają zatwierdzeniu oraz skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów prowadzonemu na bieżąco;
- b) systemy obrotu mają jasne i przejrzyste reguły dotyczące dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu w taki sposób, że takie instrumenty finansowe mogą być przedmiotem obrotu w sposób sprawiedliwy, uporządkowany i efektywny, oraz że są swobodnie zbywalne;
- c) emitenci instrumentów finansowych podlegają okresowym i bieżącym wymogom informacyjnym zapewniającym wysoki stopień ochrony inwestorów;
- d) zapewniają przejrzystość i integralność rynku poprzez przepisy służące przeciwdziałaniu nadużyciom na rynku w postaci wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji rynku.

Decyzja Komisji na mocy niniejszego ustępu może ograniczać się do danej kategorii lub kilku kategorii systemów obrotu. W takim przypadku system obrotu w państwie trzecim jest objęty ust. 1 lit. d) wyłącznie wtedy, kiedy mieści się w kategorii objętej decyzją Komisji.

5. Aby zapewnić konsekwentne stosowanie niniejszego artykułu, EUNGIPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających rodzaje umów, o których mowa w ust. 2, które mają bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek na obszarze Unii, oraz przypadki, w których obowiązek obrotu jest konieczny lub właściwy dla przeciwdziałania obchodzeniu niniejszego rozporządzenia.

EUNGIPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Jeżeli jest to możliwe i stosowne, regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w niniejszym ustępie, są identyczne z tymi, które przyjęto na mocy art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

Artykuł 29

Obowiązek rozliczania instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu na rynkach regulowanych oraz ramy czasowe akceptowania do rozliczenia

1. Podmiot prowadzący rynek regulowany zapewnia, by wszystkie transakcje w instrumentach pochodnych zawarte na tym rynku regulowanym były rozliczane przez CCP.
2. CCP, systemy obrotu i firmy inwestycyjne, które działają jako członkowie rozliczający zgodnie z art. 2 pkt 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, dysponują skutecznymi systemami, procedurami i mechanizmami w odniesieniu do rozliczanych instrumentów pochodnych, które zapewniają, aby transakcje w rozliczanych instrumentach pochodnych były kierowane i przyjmowane do rozliczenia tak szybko, jak to jest technologicznie możliwe przy użyciu zautomatyzowanych systemów.

W niniejszym ustępie pojęcie „rozliczane instrumenty pochodne” oznacza:

- a) wszystkie instrumenty pochodne, które mają zostać rozliczone zgodnie z obowiązkiem rozliczania na mocy ust. 1 niniejszego artykułu lub zgodnie z obowiązkiem rozliczania na mocy art. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;

b) wszystkie instrumenty pochodne, które w myśl innego uzgodnienia właściwych stron mają podlegać rozliczeniu.

3. EUNGiPW opracuje projekty technicznych standardów regulacyjnych w celu określenia minimalnych wymogów dotyczących systemów, procedur i mechanizmów, w tym ram czasowych akceptowania, o których mowa w niniejszym artykule, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia odpowiedniego zarządzania ryzykiem operacyjnym i innymi rodzajami ryzyka.

EUNGiPW jest na stałe upoważniony do dokonywania zmian tych wymogów stosownie do rozwoju standardów rynkowych w tym zakresie.

EUNGiPW przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 30

Ustalenia dotyczące rozliczeń pośrednich

1. Ustalenia dotyczące rozliczeń pośrednich w odniesieniu do giełdowych instrumentów pochodnych są dopuszczalne, pod warunkiem że te ustalenia nie zwiększają ryzyka kontrahenta i że zgodnie z nimi aktywa i pozycje kontrahenta są objęte ochroną mającą równoważny skutek do ochrony, o której mowa w art. 39 i 48 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

2. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających rodzaje ustaleń dotyczących rozliczeń pośrednich, o ile są one przyjęte, które spełniają warunki, o których mowa w ust. 1, zapewniając zgodność z przepisami wprowadzonymi dla instrumentów pochodnych OTC zgodnie z rozdziałem II rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 149/2013 ⁽¹⁾.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 31

Kompresja portfela

1. Realizując usługę kompresji portfela, firmy inwestycyjne i operatorzy rynku nie podlegają obowiązkowi jak najlepszej realizacji zleceń wynikającemu z art. 27 dyrektywy 2014/65/UE, obowiązkowi dotyczącemu przejrzystości wynikającym z art. 8, 10, 18 i 21 niniejszego rozporządzenia ani obowiązkowi wynikającemu z art. 1 ust. 6 dyrektywy 2014/65/UE. Wygaśnięcie lub zastąpienie składowych instrumentów pochodnych w ramach kompresji portfela nie podlega art. 28 niniejszego rozporządzenia.

2. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku realizujący usługę kompresji portfela upubliczniają za pośrednictwem zatwierdzonych podmiotów publikujących wolumeny transakcji, które podlegają kompresji portfela, oraz informacje na temat terminu ich realizacji z zachowaniem terminów określonych w art. 10.

3. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku realizujący usługę kompresji portfela przechowują pełne i zgodne ze stanem faktycznym zapisy dotyczące wszystkich kompresji portfela, które organizują lub w których biorą udział. Te zapisy udostępniane są niezwłocznie na żądanie odpowiedniemu właściwemu organowi lub EUNGiPW.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r., uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 11).

4. Komisja może przyjąć w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 50 środki określające:

- a) elementy kompresji portfela,
- b) informacje publikowane zgodnie z ust. 2,

w taki sposób, aby jak najszerzej wykorzystać wszelkie istniejące wymogi dotyczące przechowywania zapisów, sprawozdawczości lub publikacji.

Artykuł 32

Procedura obowiązku obrotu

1. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) które z klas instrumentów pochodnych uznanych za podlegające obowiązkowi rozliczania zgodnie z art. 5 ust. 2 i 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub ich odnośne podzbiory mają być przedmiotem obrotu w systemach, o których mowa w art. 28 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;
- b) datę lub daty wejścia w życie obowiązku obrotu, w tym każde stopniowe wprowadzanie i kategorie kontrahentów, do których obowiązek obrotu ma zastosowanie, jeżeli takie stopniowe wprowadzanie i takie kategorie kontrahentów zostały przewidziane w regulacyjnych standardach technicznych zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

EUNGiPW przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od przyjęcia przez Komisję regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

Przed złożeniem projektów regulacyjnych standardów technicznych do przyjęcia przez Komisję EMSA przeprowadzi konsultacje społeczne oraz, gdzie jest to stosowne, może konsultować się z właściwymi organami państw trzecich.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

2. Aby obowiązek obrotu wszedł w życie:

- a) klasa instrumentów pochodnych zgodnie z ust. 1 lit. a) lub jej odnośny podzbiór muszą zostać dopuszczone do obrotu lub być przedmiotem obrotu przynajmniej w jednym systemie obrotu, o którym mowa w art. 28 ust. 1; oraz
- b) musi istnieć zainteresowanie strony trzeciej zakupem i sprzedażą tej klasy instrumentów pochodnych lub jej odnośnego podzbioru, wystarczające do tego, by taka klasa instrumentów pochodnych została uznana za posiadającą dostateczną płynność na potrzeby obrotu wyłącznie w systemach, o których mowa w art. 28 ust. 1.

3. Przy opracowywaniu projektów regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 1, EUNGiPW uznaje, że klasa instrumentów pochodnych lub ich odnośny podzbiór posiadają dostateczną płynność na podstawie następujących kryteriów:

- a) przeciętna częstotliwość i wielkość transakcji w szerokim zakresie warunków rynkowych, z uwzględnieniem charakteru i cyklu życiowego produktów w danej klasie instrumentów pochodnych;
- b) liczba i rodzaj aktywnych uczestników rynku, w tym stosunek uczestników rynku do produktów/kontraktów w obrocie na rynku danego produktu;

c) przeciętna wielkość spreadów.

Przygotowując te projekty regulacyjnych standardów technicznych, EUNGiPW bierze pod uwagę przewidywane oddziaływanie tego obowiązku obrotu na płynność danej klasy instrumentów pochodnych lub jej odnośnych podzbiorów oraz na działalność gospodarczą użytkowników końcowych niebędących podmiotami finansowymi.

EUNGiPW określa, czy klasa instrumentów pochodnych lub ich odnośny podzbiór posiadają dostateczną płynność jedynie w transakcjach poniżej konkretnej wielkości.

4. Zgodnie z kryteriami określonymi w ust. 2 i po przeprowadzeniu konsultacji społecznych EUNGiPW z własnej inicjatywy określa klasy instrumentów pochodnych lub poszczególne instrumenty pochodne, które powinny podlegać obowiązkowi obrotu w systemach, o których mowa w art. 28 ust. 1, a dla których żaden CCP nie otrzymał jeszcze zatwierdzenia na mocy art. 14 lub art. 15 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, lub które nie zostały dopuszczone do obrotu i nie są przedmiotem obrotu w systemie, o którym mowa w art. 28 ust. 1, oraz powiadamia o nich Komisję.

Po przekazaniu przez EUNGiPW powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, Komisja może opublikować wezwanie do opracowania wniosków dotyczących obrotu tymi instrumentami pochodnymi w systemach, o których mowa w art. 28 ust. 1.

5. EUNGiPW przedkłada Komisji, zgodnie z ust. 1, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu zmiany, zawieszenia lub odwołania dotychczasowych regulacyjnych standardów technicznych zawsze, gdy zachodzi istotna zmiana w zakresie kryteriów określonych w ust. 2. Przed podjęciem tego kroku EUNGiPW może, gdzie jest to stosowne, konsultować się z właściwymi organami państw trzecich.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

6. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria, o których mowa w ust. 2 lit. b).

EUNGiPW przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 33

Mechanizm zapobiegania dublowaniu się lub sprzeczności zasad

1. EUNGiPW wspiera Komisję w procesie monitorowania i przygotowywania sprawozdań przedkładanych co najmniej corocznie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na temat stosowania na szczeblu międzynarodowym zasad określonych w art. 28 i 29, w szczególności pod kątem potencjalnego dublowania się lub sprzeczności wymogów dotyczących uczestników rynku, oraz zaleca ewentualne działania.

2. Komisja może przyjąć akty wykonawcze stwierdzające, że stosowane przez państwa trzecie rozwiązania prawne, nadzorcze i wykonawcze:

- a) są równoważne z wymogami wynikającymi z art. 28 i 29;
- b) zapewniają ochronę tajemnicy zawodowej w stopniu równoważnym do przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu;
- c) są skutecznie stosowane i egzekwowane w sposób sprawiedliwy i nieprowadzący do zakłóceń, aby zapewnić skuteczny nadzór nad nimi i ich egzekwowanie w tym państwie trzecim.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 51.

3. Akt wykonawczy dotyczący równoważności, o którym mowa w ust. 2, skutkuje uznaniem, iż kontrahenci zawierający transakcję podlegającą niniejszemu rozporządzeniu wypełnili obowiązek przewidziany w art. 28 i 29, w przypadku gdy co najmniej jeden z kontrahentów ma siedzibę w tym państwie trzecim i kontrahenci spełniają wymogi prawne, nadzorcze i wykonawcze tego państwa trzeciego.

4. Komisja we współpracy z EUNGiPW monitoruje skuteczne wykonanie wymogów –równoważnych z wymogami ustanowionymi w art. 28 i 29 – przez państwa trzecie, w odniesieniu do których przyjęto akt wykonawczy dotyczący równoważności, oraz regularnie, co najmniej raz do roku, składa sprawozdania na ten temat Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

W terminie 30 dni kalendarzowych od przedstawienia sprawozdania i w przypadku, gdy sprawozdanie to ujawnia istotną wadę lub niespójne stosowanie wymogów dotyczących równoważności przez organy państwa trzeciego, Komisja może cofnąć decyzję o uznaniu ram prawnych danego państwa trzeciego za równoważne. W przypadku unieważnienia aktu wykonawczego dotyczącego równoważności transakcje kontrahentów zostają automatycznie ponownie objęte wszystkimi wymogami zawartymi w art. 28 i 29 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 34

Rejestr instrumentów pochodnych podlegających obowiązkowi obrotu

EUNGiPW publikuje i prowadzi na swoich stronach internetowych rejestr określający, w sposób wyczerpujący i jednoznaczny, instrumenty pochodne podlegające obowiązkowi obrotu w systemach, o których mowa w art. 28 ust. 1, systemy, w ramach których zostały one dopuszczone do obrotu lub są przedmiotem obrotu, a także terminy wejścia w życie obowiązku obrotu.

TYTUŁ VI

NIEDYSKRIMINACYJNY DOSTĘP DO ROZLICZEŃ DLA INSTRUMENTÓW FINANSOWYCH

Artykuł 35

Niedyskryminacyjny dostęp do CCP

1. Bez uszczerbku dla art. 7 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, CCP przyjmuje instrumenty finansowe do rozliczenia w sposób niedyskryminacyjny i przejrzysty, w tym w zakresie wymogów dotyczących zabezpieczania oraz opłat związanych z dostępem, bez względu na system obrotu, w którym zawierana jest transakcja. Ma to w szczególności zapewnić systemowi obrotu prawo do niedyskryminacyjnego traktowania kontraktów zawieranych w tym systemie obrotu pod względem:

- a) wymogów dotyczących zabezpieczania i nettingu ekonomicznie równoważnych kontraktów, w przypadku gdy objęcie takich kontraktów nettingiem likwidacyjnym i innymi procedurami nettingu stosowanymi przez CCP w oparciu o obowiązujące prawo dotyczące niewypłacalności, nie będzie zagrażać sprawnemu i prawidłowemu funkcjonowaniu, bądź ważności lub wykonalności takich procedur; oraz
- b) krzyżowego naliczania zabezpieczeń w odniesieniu do skorelowanych kontraktów rozliczanych przez tego samego CCP w ramach modelu ryzyka zgodnego z art. 41 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

CCP może zażądać, aby system obrotu spełniał ustanowione przez niego wymogi operacyjne i techniczne, w tym wymogi odnoszące się do zarządzania ryzykiem. Wymogu zawartego w niniejszym ustępie nie stosuje się do instrumentów pochodnych, które już podlegają obowiązkom w zakresie dostępu zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

CCP nie jest związany niniejszym artykułem, jeżeli ma bliskie powiązania z systemem obrotu, który dokonał zgłoszenia na podstawie art. 36 ust. 5.

2. Wniosek o udzielenie systemowi obrotu dostępu do CCP jest składany formalnie do CCP, organu właściwego dla tego CCP oraz organu właściwego dla systemu obrotu. Wniosek określa rodzaje instrumentów finansowych, dla których występuje się o dostęp.

3. CCP udziela systemowi obrotu pisemnej odpowiedzi w terminie trzech miesięcy w przypadku zbywalnych papierów wartościowych i instrumentów rynku pieniężnego, a w terminie sześciu miesięcy w przypadku giełdowych instrumentów pochodnych, udzielając pozwolenie na dostęp, pod warunkiem że odpowiedni właściwy organ udzielił pozwolenia na dostęp zgodnie z ust. 4, albo odmawiając dostępu. CCP może odmówić dostępu wyłącznie na podstawie warunków określonych w ust. 6 lit. a). W przypadku odmowy dostępu CCP przedstawia w swojej odpowiedzi wyczerpujące uzasadnienie oraz informuje swój właściwy organ na piśmie o tej decyzji. W przypadku gdy system obrotu ma siedzibę w innym państwie członkowskim niż CCP, dany CCP składa takie powiadomienie i uzasadnienie również we organie właściwym dla systemu obrotu. CCP zapewnia dostęp w terminie trzech miesięcy od udzielenia pozytywnej odpowiedzi na wniosek o udzielenie dostępu.

4. Organ właściwy dla CCP lub dla systemu obrotu udziela pozwolenia systemowi obrotu na dostęp do CCP jedynie w przypadkach, gdy taki dostęp:

- a) nie będzie wymagał uzgodnienia interoperacyjnego w przypadku instrumentów pochodnych, które nie są instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w rozumieniu art. 2 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 648/2012; lub
- b) nie będzie stwarzał zagrożenia dla sprawnego i prawidłowego funkcjonowania rynków, w szczególności z powodu fragmentacji płynności, lub nie będzie wywierał negatywnego wpływu na ryzyko systemowe.

Akapit pierwszy lit. a) nie uniemożliwia udzielenia pozwolenia na dostęp w przypadku, gdy wniosek, o którym mowa w ust. 2, wymaga interoperacyjności, a system obrotu oraz wszyscy CCP będący stronami danego uzgodnienia interoperacyjnego wyrazili na nie zgodę, a ryzyka, na które CCP świadczący usługi rozliczeniowe jest narażony w związku z wzajemnymi pozycjami między CCP, są zabezpieczone u strony trzeciej.

W przypadku gdy potrzeba uzgodnienia interoperacyjnego jest powodem lub jednym z powodów odmownego rozpatrzenia wniosku, system obrotu zawiadomi o tym CCP oraz poinformuje EUNGiPW, a jacy inni CCP mają dostęp do danego systemu obrotu, a EUNGiPW opublikuje tę informację, aby firmy inwestycyjne mogły podjąć decyzję co do skorzystania z przysługujących im praw na mocy art. 37 dyrektywy 2014/65/UE w stosunku do tych CCP, aby ułatwić alternatywne ustalenia dotyczące dostępu.

Jeżeli właściwy organ odmawia pozwolenia na dostęp, wydaje swoją decyzję w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2, i przedstawia drugiemu właściwemu organowi, CCP oraz systemowi obrotu wyczerpujące uzasadnienie, w tym dowody, na których oparta została decyzja.

5. W zakresie dotyczącym zbywalnych papierów wartościowych i instrumentów rynku pieniężnego, CCP, który został nowo ustanowiony i posiada zezwolenie jako CCP w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 na dokonywanie rozliczeń udzielone na podstawie art. 17 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 albo jest uznany na podstawie art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, albo posiada zezwolenie wydane w ramach istniejącego wcześniej krajowego systemu zezwoleń, przez okres krótszy niż trzy lata według stanu na dzień 2 lipca 2014 r., może przed dniem 3 stycznia 2017 r. zwrócić się do swojego właściwego organu o zgodę na skorzystanie z rozwiązań przejściowych. Właściwy organ może zdecydować, że niniejszy artykuł nie ma zastosowania do danego CCP w odniesieniu do zbywalnych papierów wartościowych i instrumentów rynku pieniężnego przez okres przejściowy do dnia 3 lipca 2019 r.

W przypadku zatwierdzenia takiego okresu przejściowego CCP nie może w okresie jego obowiązywania korzystać z praw dostępu na podstawie art. 36 lub niniejszego artykułu w odniesieniu do zbywalnych papierów wartościowych i instrumentów rynku pieniężnego. Właściwy organ powiadamia członków kolegium organów właściwych dla danego CCP oraz EUNGiPW o zatwierdzeniu takiego okresu przejściowego. EUNGiPW publikuje wykaz wszystkich otrzymanych powiadomień.

Jeżeli CCP, w stosunku do którego zatwierdzono rozwiązanie przejściowe na podstawie niniejszego ustępu, ma bliskie powiązania z jednym lub kilkoma systemami obrotu, te systemy obrotu w czasie obowiązywania rozwiązania przejściowego nie mogą korzystać z praw dostępu na mocy art. 36 lub niniejszego artykułu w odniesieniu do zbywalnych papierów wartościowych oraz instrumentów rynku pieniężnego.

CCP, któremu udzielono zezwolenia w okresie trzech lat przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, i który powstał w wyniku połączenia lub przejęcia z udziałem co najmniej jednego CCP, któremu udzielono zezwolenia przed tym okresem, nie może zwracać się o zgodę na rozwiązania przejściowe na podstawie niniejszego ustępu.

6. EUNGiPW opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:
- a) szczegółowe warunki, pod jakimi CCP może odmówić dostępu, w tym przewidywany wolumen transakcji, liczbę i typ użytkowników, rozwiązania w zakresie zarządzania ryzykiem i złożonością operacyjną lub inne czynniki stwarzające znaczne nadmierne ryzyko.
 - b) warunki, pod jakimi CCP musi udzielić pozwolenia na dostęp, w tym poufność przekazywanych informacji dotyczących instrumentów finansowych w fazie rozwoju, niedyskryminacyjne i przejrzyste warunki dotyczące opłat z tytułu rozliczeń, wymogów w zakresie zabezpieczeń oraz wymogów operacyjnych w zakresie uzupełniania zabezpieczenia;
 - c) warunki, pod jakimi udzielenie dostępu stworzy zagrożenie dla sprawnego i prawidłowego funkcjonowania rynków lub wywierałoby negatywny wpływ na ryzyko systemowe;
 - d) procedurę dokonywania powiadomień, o których mowa w ust. 5;
 - e) warunki niedyskryminacyjnego traktowania, jeśli chodzi o sposób, w jaki kontrakty będące przedmiotem obrotu w danym systemie obrotu są traktowane pod względem wymogów dotyczących zabezpieczenia, nettingu ekonomicznie równoważnych kontraktów oraz krzyżowego naliczania zabezpieczeń ze skorelowanymi kontraktami rozliczanymi przez tego samego CCP.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 36

Niedyskryminacyjny dostęp do systemu obrotu

1. Bez uszczerbku dla art. 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 system obrotu zapewnia strumień danych o transakcjach na niedyskryminacyjnych i przejrzystych zasadach, w tym w zakresie opłat związanych z dostępem, na wniosek dowolnego CCP zatwierdzonego lub uznanego na podstawie rozporządzenia (UE) nr 648/2012, który zamierza rozliczać transakcje w instrumentach finansowych zawierane w tym systemie obrotu. Wymogu tego nie stosuje się do instrumentów pochodnych, które już podlegają obowiązkowi w zakresie dostępu na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

System obrotu nie jest związany niniejszym artykułem, jeżeli ma bliskie powiązania z CCP, który dokonał powiadomienia, że skorzysta z rozwiązań przejściowych na mocy art. 35 ust. 5.

2. Wniosek o uzyskanie przez CCP dostępu do systemu obrotu jest składany formalnie w danym systemie obrotu, w odpowiednim organie właściwym dla tego systemu obrotu oraz w organie właściwym dla danego CCP.

3. System obrotu udziela CCP pisemnej odpowiedzi w terminie trzech miesięcy w przypadku zbywalnych papierów wartościowych i instrumentów rynku pieniężnego, a w terminie sześciu miesięcy w przypadku giełdowych instrumentów pochodnych, udzielając pozwolenia na dostęp, pod warunkiem że odpowiedni właściwy organ udzielił pozwolenia na dostęp zgodnie z ust. 4, albo odmawiając dostępu. System obrotu może odmówić dostępu wyłącznie na podstawie warunków określonych w ust. 6 lit. a). W przypadku odmowy dostępu system obrotu przedstawia w swojej odpowiedzi wyczerpujące uzasadnienie i informuje swój właściwy organ na piśmie o tej decyzji. W przypadku gdy CCP ma siedzibę w innym państwie członkowskim niż system obrotu, dany system obrotu składa takie powiadomienie i uzasadnienie również w organie właściwym dla CCP. System obrotu zapewnia dostęp w terminie trzech miesięcy od udzielenia pozytywnej odpowiedzi na wniosek o udzielenie dostępu.

4. Organ właściwy dla systemu obrotu lub organ właściwy dla CCP udziela CCP pozwolenia na dostęp do systemu obrotu jedynie w przypadkach, gdy taki dostęp:

- a) nie będzie wymagał uzgodnienia interoperacyjnego w przypadku instrumentów pochodnych, które nie są instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w rozumieniu art. 2 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 648/2012; lub
- b) nie będzie stwarzał zagrożenia dla sprawnego i prawidłowego funkcjonowania rynków, w szczególności z powodu fragmentacji płynności, a system obrotu zastosował odpowiednie mechanizmy zapobiegające takiej fragmentacji, lub nie będzie wywierał negatywnego wpływu na ryzyko systemowe.

Akapit pierwszy lit. a) nie uniemożliwia udzielenia pozwolenia na dostęp w przypadku, gdy wniosek, o którym mowa w ust. 2, wymaga interoperacyjności, a system obrotu oraz wszyscy CCP będący stronami danego uzgodnienia interoperacyjnego wyrazili na nie zgodę, a ryzyka, na które CCP świadczący usługi rozliczeniowe jest narażony w związku z wzajemnymi pozycjami między CCP, są zabezpieczone u strony trzeciej.

W przypadku gdy potrzeba uzgodnienia interoperacyjnego jest przyczyną lub jedną z przyczyn odmownego rozpatrzenia wniosku, system obrotu zawiadomi o tym CCP oraz poinformuje EUNGiPW, a jacy inni CCP mają dostęp do danego systemu obrotu, a EUNGiPW opublikuje tę informację, aby firmy inwestycyjne mogły podjąć decyzję co do skorzystania z przysługujących im praw na mocy art. 37 dyrektywy 2014/65/UE w stosunku do tych CCP, aby ułatwić alternatywne ustalenia dotyczące dostępu.

Jeżeli właściwy organ odmawia pozwolenia na dostęp, wydaje swoją decyzję w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2, i przedstawia drugiemu właściwemu organowi, systemowi obrotu oraz CCP wyczerpujące uzasadnienie, w tym dowody, na których oparta została decyzja.

5. W zakresie dotyczącym giełdowych instrumentów pochodnych, system obrotu, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rozpoczęcie stosowania niniejszego rozporządzenia znajduje się poniżej stosownego progu, może przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia powiadomić EUNGiPW i swój właściwy organ, że przez okres trzydziestu miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia nie chce być związany niniejszym artykułem w odniesieniu do giełdowych instrumentów pochodnych włączonych do tego progu. System obrotu, który utrzymuje się poniżej stosownego progu w każdym roku tego trzydziestomiesięcznego okresu – lub w kolejnych takich okresach – może na koniec danego okresu powiadomić EUNGiPW i swój właściwy organ, że przez okres kolejnych trzydziestu miesięcy nadal nie chce być związany niniejszym artykułem. W przypadku dokonania takiego powiadomienia system obrotu nie może w czasie korzystania z opcji opt-out korzystać z praw dostępu na mocy art. 35 lub niniejszego artykułu w odniesieniu do giełdowych instrumentów pochodnych włączonych do stosownego progu. EUNGiPW publikuje wykaz wszystkich otrzymanych powiadomień.

Stosownym progiem dla opcji opt-out jest roczna referencyjna kwota obrotu w wysokości 1 000 000 milionów EUR. Kwota referencyjna jest liczona pojedynczo i obejmuje wszystkie transakcje na giełdowych instrumentach pochodnych zawarte zgodnie z regulaminem systemu obrotu.

Jeżeli system obrotu jest częścią grupy, w ramach której istnieją bliskie powiązania, próg jest obliczany poprzez zsumowanie rocznej referencyjnej kwoty obrotu wszystkich systemów obrotu, należących do tej grupy, które mają siedzibę w Unii.

Jeżeli system obrotu, który dokonał powiadomienia na mocy niniejszego ustępu ma bliskie powiązania z jednym lub kilkoma CCP, ci CCP w czasie korzystania z opcji opt-out nie korzystają z praw dostępu na mocy art. 35 lub niniejszego artykułu w odniesieniu do giełdowych instrumentów pochodnych włączonych do stosownego progu.

6. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) szczegółowe warunki, pod jakimi system obrotu może odmówić dostępu, w tym warunki sformułowane w oparciu o przewidywany wolumen transakcji, liczbę użytkowników, rozwiązania w zakresie zarządzania ryzykiem i złożonością operacyjną lub inne czynniki stwarzające znaczne nadmierne ryzyko;

- b) warunki, pod jakimi zostaje udzielony dostęp, w tym poufność przekazywanych informacji w odniesieniu do instrumentów finansowych w fazie rozwoju oraz niedyskryminacyjne i przejrzyste warunki dotyczące opłat z tytułu dostępu;
- c) warunki, pod jakimi udzielenie dostępu stworzy zagrożenie dla sprawnego i prawidłowego funkcjonowania rynków lub wywierałoby negatywny wpływ na ryzyko systemowe;
- d) procedurę dokonywania powiadomień, o których mowa w ust. 5, w tym dalsze szczegóły dotyczące obliczania kwoty referencyjnej i metodę, przy użyciu której EUNGIPW może zweryfikować wyliczenia wolumenów i zatwierdzić korzystanie z opcji opt-out.

EUNGIPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 37

Niedyskryminacyjny dostęp do wskaźników oraz obowiązek ich udostępniania na prawach licencji

1. Jeżeli wartość instrumentu finansowego jest obliczana w odniesieniu do wskaźnika, osoba posiadająca prawa do tego wskaźnika zapewnia jednemu lub większej liczbie CCP oraz systemom obrotu, na potrzeby prowadzenia obrotu i rozliczeń, niedyskryminacyjny dostęp do:

- a) odnośnych strumieni cen i strumieni danych oraz informacji o składzie, metodologii i kształtowaniu ceny danego wskaźnika na potrzeby rozliczeń i obrotu; oraz
- b) licencji.

Licencja obejmująca dostęp do informacji jest udzielana na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminacyjnych warunkach w terminie trzech miesięcy od złożenia wniosku przez CCP lub system obrotu.

Dostęp jest udzielany po rozsądnej cenie rynkowej z uwzględnieniem ceny, po której udziela się dostępu do wskaźnika lub udostępnia się – na równoważnych warunkach – prawa własności intelektualnej na prawach licencji innemu CCP, systemom obrotu lub dowolnym osobom powiązanim, na potrzeby rozliczeń i obrotu. Różne ceny mogą być stosowane w odniesieniu do różnych CCP, systemów obrotu lub dowolnych osób powiązanych tylko wtedy, gdy jest to obiektywnie uzasadnione z uwagi na uzasadnione powody handlowe, takie jak ilość, zakres lub pole eksploatacjiżądanego dostępu.

2. W przypadku gdy po dniu 3 stycznia 2017 r. opracowany zostanie nowy wskaźnik, obowiązek udostępnienia go na prawach licencji rozpoczyna się nie później niż 30 miesięcy po rozpoczęciu obrotu lub dopuszczeniu do obrotu instrumentu finansowego, który odnosi się do tego wskaźnika. Jeżeli osoba posiadająca prawa własności do nowego wskaźnika jest właścicielem istniejącego wskaźnika, wykazuje ona, że w porównaniu z wszelkimi takimi istniejącymi wskaźnikami nowy wskaźnik spełnia łącznie następujące kryteria:

- a) nowy wskaźnik nie jest zwykłą kopią lub adaptacją jakiegokolwiek istniejącego wskaźnika, a metodologia, w tym dane bazowe, nowego wskaźnika są znacząco różne od wszelkich takich istniejących wskaźników; oraz
- b) nowy wskaźnik nie zastępuje takich istniejących wskaźników.

Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla stosowania reguł konkurencji, a w szczególności art. 101 i 102 TFUE.

3. Żaden CCP, system obrotu ani jednostka powiązana nie mogą zawrzeć umowy z żadnym dostawcą wskaźnika, której skutkiem byłoby:

- a) uniemożliwienie innemu CCP lub systemowi obrotu uzyskania dostępu do takich informacji lub praw, o których mowa w ust. 1; lub
- b) uniemożliwienie innemu CCP lub systemowi obrotu uzyskania dostępu do licencji, o której mowa w ust. 1.

4. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) informacje, które poprzez licencję mają być udostępniane zgodnie z ust. 1 lit. a) w celu wykorzystania jedynie przez CCP lub system obrotu;
- b) inne warunki, na jakich udziela się dostępu, w tym poufność przekazywanych informacji;
- c) standardy określające, w jaki sposób można udowodnić, że wskaźnik jest nowy zgodnie z ust. 2 lit. a) i b).

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 38

Dostęp CCP i systemów obrotu z państw trzecich

1. System obrotu mający siedzibę w państwie trzecim może złożyć wniosek o uzyskanie dostępu do CCP mającego siedzibę w Unii wyłącznie wtedy, gdy Komisja przyjmie decyzję zgodnie z art. 28 ust. 4 w odniesieniu do tego państwa trzeciego. CCP mający siedzibę w państwie trzecim może złożyć wniosek o uzyskanie dostępu do systemu obrotu w Unii pod warunkiem że dany CCP został uznany na mocy art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 CCP i systemy obrotu mające siedzibę w państwach trzecich mogą uzyskać zezwolenie na korzystanie z praw dostępu określonych w art. 35 i 36 tylko pod warunkiem że Komisja przyjmie decyzję zgodnie z ust. 3 stanowiącą, że ramy prawne i nadzorcze tego państwa trzeciego uznano za zapewniające skuteczny równoważny system pozwalający CCP i systemom obrotu zatwierdzonym na podstawie przepisów innych państw na dostęp do CCP i systemów obrotu mających siedzibę w tym państwie trzecim.

2. CCP i systemy obrotu mające siedzibę w państwach trzecich mogą ubiegać się o licencję i prawa dostępu zgodnie z art. 37 tylko pod warunkiem że Komisja przyjmie decyzję zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu stanowiącą, że ramy prawne i nadzorcze tego państwa trzeciego uznano za zapewniające skuteczny równoważny system, w którym CCP i systemom obrotu zatwierdzonym w jurysdykcjach innych państw pozwala się na dostęp na uczciwych, racjonalnych i niedyskryminacyjnych zasadach do:

- a) odnośnych strumieni cen i strumieni danych oraz informacji o składzie, metodologii i kształtowaniu cen wskaźników na potrzeby rozliczeń i obrotu; oraz
- b) licencji,

od osób posiadających prawa własności do wskaźników, mających siedzibę w tym państwie trzecim.

3. Komisja może przyjmować decyzje zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 51, stwierdzające, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego zapewniają przestrzeganie przez system obrotu i CCP zatwierdzone w tym państwie trzecim prawnie wiążących wymogów równoważnych z wymogami, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu i które podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu w tym państwie trzecim.

Ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego są uznawane za równoważne, jeżeli spełniają one wszystkie spośród następujących warunków:

- a) systemy obrotu w tym państwie trzecim podlegają zatwierdzeniu oraz skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów prowadzonemu na bieżąco;
- b) zapewniają skuteczny równoważny system pozwalający CCP i systemom obrotu zatwierdzonym na podstawie przepisów innych państw na dostęp do CCP i systemów obrotu mających siedzibę w tym państwie trzecim;
- c) ramy prawne i nadzorcze tego państwa trzeciego zapewniają skuteczny równoważny system, w którym CCP i systemom obrotu zatwierdzonym w jurysdykcjach innych państw zezwala się na dostęp na uczciwych, racjonalnych i niedyskryminacyjnych zasadach do:
 - (i) odnośnych strumieni cen i strumieni danych oraz informacji o składzie, metodologii i kształtowaniu cen wskaźników na potrzeby rozliczeń i obrotu; oraz
 - (ii) licencji,

od osób posiadających prawa własności do wskaźników, mających siedzibę w tym państwie trzecim.

TYTUŁ VII

ŚRODKI NADZORCZE W ZAKRESIE INTERWENCJI PRODUKTOWEJ I POZYCJI

ROZDZIAŁ 1

Monitorowanie produktu i interwencja produktowa

Artykuł 39

Monitorowanie rynku

1. Zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 EUNGiPW monitoruje rynek instrumentów finansowych, które są wprowadzane do obrotu, dystrybuowane lub sprzedawane w Unii.
2. Zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB monitoruje rynek lokat strukturyzowanych, które są wprowadzane do obrotu, dystrybuowane lub sprzedawane w Unii.
3. Właściwe organy monitorują rynek instrumentów finansowych i lokat strukturyzowanych, które są wprowadzane do obrotu, dystrybuowane i sprzedawane w ich państwach członkowskich lub z ich terytorium.

Artykuł 40

Uprawnienia EUNGiPW do tymczasowej interwencji

1. Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, EUNGiPW może, jeżeli warunki, o których mowa w ust. 2 i 3, zostały spełnione, tymczasowo zakazać lub wprowadzić ograniczenia w Unii w zakresie:
 - a) wprowadzania do obrotu, dystrybucji lub sprzedaży określonych instrumentów finansowych lub instrumentów finansowych o pewnych określonych cechach; lub

b) rodzaju działalności lub praktyki finansowej.

Zakaz lub ograniczenie może mieć zastosowanie w okolicznościach określonych przez EUNGiPW bądź z zastrzeżeniem wyjątków określonych przez EUNGiPW.

2. EUNGiPW podejmuje decyzję na mocy ust. 1 wyłącznie w przypadku, gdy spełnione są wszystkie spośród następujących warunków:

- a) proponowane działanie dotyczy istotnych problemów w dziedzinie ochrony inwestorów lub zagrożenia dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub towarowych lub dla stabilności całego unijnego systemu finansowego lub części tego systemu;
- b) wymogi regulacyjne w ramach prawa Unii, które mają zastosowanie do odnośnego instrumentu finansowego lub działalności, nie przeciwdziałają temu zagrożeniu;
- c) właściwy organ lub właściwe organy nie podjęły działań w celu przeciwdziałania zagrożeniu lub podjęte działania w niewystarczającym stopniu przeciwdziałają zagrożeniu.

Jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w akapicie pierwszym, przed wprowadzeniem do obrotu, dystrybucją lub sprzedażą klientom instrumentu finansowego EUNGiPW może zapobiegawczo nałożyć zakaz lub ograniczenie, o którym mowa w ust. 1.

3. Podejmując działanie na mocy niniejszego artykułu, EUNGiPW zapewnia, by działanie to:

- a) nie miało niekorzystnego wpływu na efektywność rynków finansowych ani na inwestorów, który to wpływ byłby niewspółmierny do korzyści płynących z tego działania;
- b) nie stwarzało ryzyka arbitrażu regulacyjnego, oraz
- c) zostało podjęte po konsultacji z organami publicznymi właściwymi dla nadzoru, administracji i regulacji rynków fizycznych produktów rolnych na mocy rozporządzenia 1234/2007/WE, w przypadku gdy dany środek związany jest z instrumentami pochodnymi na towarach rolnych.

Jeżeli właściwy organ lub właściwe organy przyjęły środek, o którym mowa w art. 42, EUNGiPW może przyjąć dowolne spośród środków, o których mowa w ust. 1, bez wydawania opinii, o której mowa w art. 43.

4. Przed podjęciem decyzji o podjęciu działania na mocy niniejszego artykułu EUNGiPW powiadamia właściwe organy o proponowanym działaniu.

5. EUNGiPW publikuje na swoich stronach internetowych komunikat o każdej decyzji dotyczącej podjęcia działania na mocy niniejszego artykułu. Komunikat ten zawiera informacje dotyczące zakazu lub ograniczenia oraz określa okres liczony od publikacji komunikatu, po upływie którego środki wchodzą w życie. Zakaz lub ograniczenie mają zastosowanie tylko do działań podejmowanych po wejściu w życie tych środków.

6. EUNGiPW dokonuje przeglądu zakazu lub ograniczenia nałożonego zgodnie z ust. 1 w odpowiednich odstępach czasu, a w każdym razie przynajmniej co trzy miesiące. Zakaz lub ograniczenie, które nie zostały przedłużone po okresie trzech miesięcy, wygasają.

7. Działanie podjęte przez EUNGiPW na mocy niniejszego artykułu ma charakter nadrzędny wobec wcześniejszych działań podjętych przez właściwy organ.

8. Komisja przyjmuje akty delegowane, zgodnie z art. 50, określające kryteria i czynniki, które mają być uwzględniane przez EUNGiPW przy ustalaniu, kiedy występuje istotny problem w dziedzinie ochrony inwestorów lub zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub towarowych lub dla stabilności całego unijnego systemu finansowego lub części tego systemu, o którym mowa w ust. 2 lit. a).

Te kryteria i czynniki obejmują:

- a) stopień złożoności danego instrumentu finansowego oraz związek z rodzajem klienta, któremu jest on oferowany i sprzedawany;
- b) wielkość lub wartość nominalną emisji instrumentów finansowych;
- c) stopień innowacyjności danego instrumentu finansowego, działalności lub praktyki;
- d) dźwignię, jaką daje instrument finansowy lub dana praktyka.

Artykuł 41

Uprawnienia EUNB do tymczasowej interwencji

1. Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, EUNB może, jeżeli warunki, o których mowa w ust. 2 i 3, zostały spełnione, tymczasowo zakazać lub wprowadzić ograniczenia w Unii w zakresie:

- a) wprowadzania do obrotu, dystrybucji lub sprzedaży określonych lokat strukturyzowanych lub lokat strukturyzowanych o pewnych określonych cechach; lub
- b) rodzaju działalności lub praktyki finansowej.

Zakaz lub ograniczenie może mieć zastosowanie w okolicznościach określonych przez EUNB bądź z zastrzeżeniem określonych przezeń wyjątków.

2. EUNB podejmuje decyzję na mocy ust. 1 tylko wówczas, gdy spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- a) proponowane działanie dotyczy istotnego problemu w dziedzinie ochrony inwestorów lub zagrożenia dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub dla stabilności całego unijnego systemu finansowego lub jego części;
- b) wymogi regulacyjne na mocy prawa Unii, które mają zastosowanie do odpowiedniej lokaty strukturyzowanej lub działalności, nie przeciwdziałają temu zagrożeniu;
- c) właściwy organ lub właściwe organy nie podjęły działań w celu przeciwdziałania zagrożeniu lub podjęte działania w niewystarczającym stopniu przeciwdziałają zagrożeniu.

Jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w akapicie pierwszym, przed wprowadzeniem do obrotu, dystrybucją lub sprzedażą klientom lokaty strukturyzowanej EUNB może zapobiegawczo nałożyć zakaz lub ograniczenie, o którym mowa w ust. 1.

3. Podejmując działania, o których mowa w niniejszym artykule, EUNB zapewnia, aby działanie to:

- a) nie miało niekorzystnego wpływu na efektywność rynków finansowych ani na inwestorów, który to wpływ byłby niewspółmierny do korzyści płynących z tego działania; oraz

b) nie stwarzało ryzyka arbitrażu regulacyjnego.

Jeżeli właściwy organ lub właściwe organy przyjęły środek, o którym mowa w art. 42, EUNB może przyjąć dowolne spośród środków, o których mowa w ust. 1, bez wydawania opinii, o której mowa w art. 43.

4. Przed podjęciem decyzji o podjęciu działania na mocy niniejszego artykułu EUNB powiadamia właściwe organy o proponowanym działaniu.

5. EUNB publikuje na swoich stronach internetowych komunikat o każdej decyzji dotyczącej podjęcia działania na mocy niniejszego artykułu. Komunikat ten zawiera informacje dotyczące zakazu lub ograniczenia oraz określa okres liczony od publikacji komunikatu, po upływie którego środki wchodzi w życie. Zakaz lub ograniczenie mają zastosowanie tylko do działań podejmowanych po wejściu w życie tych środków.

6. EUNB dokonują przeglądu zakazu lub ograniczenia nałożonego zgodnie z ust. 1 w odpowiednich odstępach czasu, a w każdym razie przynajmniej co trzy miesiące. Zakaz lub ograniczenie, które nie zostały przedłużone po okresie trzech miesięcy, wygasają.

7. Działanie podjęte przez EUNB na mocy niniejszego artykułu ma charakter nadrzędny wobec wcześniejszych działań podjętych przez właściwy organ.

8. Komisja przyjmuje akty delegowane, zgodnie z art. 50, określające kryteria i czynniki, które mają być uwzględniane przez EUNB przy ustalaniu, kiedy występuje istotny problem w dziedzinie ochrony inwestorów lub zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych oraz dla stabilności całego unijnego systemu finansowego lub części tego systemu, o którym mowa w ust. 2 lit. a).

Te kryteria i czynniki obejmują:

- a) stopień złożoności danej lokaty strukturyzowanej oraz związek z rodzajem klienta, któremu jest ona oferowana i sprzedawana;
- b) wielkość lub wartość nominalną emisji lokat strukturyzowanych;
- c) stopień innowacyjności danej lokaty strukturyzowanej, działalności lub praktyki;
- d) dźwignię, jaką daje lokata strukturyzowana lub dana praktyka.

Artykuł 42

Interwencja produktowa właściwych organów

1. Właściwy organ może wprowadzić w państwie członkowskim lub z państwa członkowskiego zakaz lub ograniczenie dotyczące:

- a) wprowadzania do obrotu, dystrybucji lub sprzedaży określonych instrumentów finansowych lub lokat strukturyzowanych bądź instrumentów finansowych lub lokat strukturyzowanych o pewnych określonych cechach; lub
- b) rodzaju działalności lub praktyki finansowej.

2. Właściwy organ może podjąć działania, o których mowa w ust. 1, jeżeli na podstawie uzasadnionych argumentów uzyska pewność, że:

- a) albo
- (i) instrument finansowy, lokata strukturyzowana lub działalność bądź praktyka powodują poważne obawy dotyczące ochrony inwestorów lub stwarzają zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub towarowych lub dla stabilności całego systemu finansowego lub części tego systemu w co najmniej jednym państwie członkowskim; albo
 - (ii) instrument pochodny ma negatywny wpływ na mechanizm kształtowania cen na rynku bazowym;
- b) istniejące wymogi regulacyjne w prawie Unii, które mają zastosowanie do instrumentu finansowego, lokaty strukturyzowanej lub działalności lub praktyki, w niewystarczającym stopniu przeciwdziałają zagrożeniom, o których mowa w lit. a), a problem nie zostanie lepiej rozwiązany dzięki lepszemu nadzorowi lub egzekwowaniu istniejących wymogów;
- c) działanie jest proporcjonalne, biorąc pod uwagę charakter zidentyfikowanych zagrożeń, poziom wiedzy zainteresowanych inwestorów lub uczestników rynku oraz prawdopodobny skutek działania dla inwestorów i uczestników rynku, którzy mogą posiadać lub wykorzystywać dany instrument finansowy, lokata strukturyzowana lub działalność lub praktykę lub odnosić z nich korzyści;
- d) właściwy organ przeprowadził należyte konsultacje z właściwymi organami w innych państwach członkowskich, na które dane działanie może wywrzeć znaczący wpływ;
- e) działanie nie ma skutku dyskryminującego w odniesieniu do usług świadczonych lub działalności prowadzonej z innego państwa członkowskiego; oraz
- f) przeprowadził należyte konsultacje z organami publicznymi właściwymi dla nadzoru, administracji i regulacji rynków fizycznych produktów rolnych na mocy rozporządzenia 1234/2007/WE, w przypadku gdy instrument finansowy, działalność lub praktyka stwarzają poważne zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynku fizycznych produktów rolnych.

Jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w akapicie pierwszym, właściwy organ może zapobiegawczo nałożyć zakaz lub ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, przed wprowadzeniem do obrotu, dystrybucją lub sprzedażą klientom instrumentu finansowego lub lokaty strukturyzowanej.

Zakaz lub ograniczenie mogą mieć zastosowanie w okolicznościach określonych przez właściwy organ bądź z zastrzeżeniem wyjątków określonych przez właściwy organ.

3. Właściwy organ nie nakłada zakazu lub ograniczenia na mocy niniejszego artykułu, chyba że najpóźniej na jeden miesiąc przed planowanym momentem wejścia tego środka w życie przekaze pisemnie lub w inny uzgodniony przez organy sposób do wszystkich pozostałych właściwych organów oraz do EUNGiPW szczegółowe informacje dotyczące:

- a) instrumentu finansowego lub działalności bądź praktyki, do której odnosi się planowane działanie;
- b) dokładnego charakteru planowanego zakazu lub ograniczenia oraz planowanego momentu jego wejścia w życie; oraz
- c) dowodów, na których oparł swoją decyzję oraz na podstawie których uzyskał pewność, że spełniony jest każdy z warunków określonych w ust. 2.

4. W wyjątkowych przypadkach, kiedy właściwy organ uznaje, że konieczne jest podjęcie pilnych działań na mocy niniejszego artykułu, aby zapobiec szkodom, jakie mogą wyniknąć z instrumentów finansowych, lokat strukturyzowanych, praktyk lub działań, o których mowa w ust. 1, właściwy organ może podjąć tymczasowe działania z wyprzedzeniem nie krótszym – przed planowanym momentem wejścia danego środka w życie – niż 24 godziny od pisemnego powiadomienia wszystkich innych właściwych organów i EUNGiPW, lub w przypadku lokat strukturyzowanych – EUNB, pod warunkiem że spełnione są wszystkie kryteria niniejszego artykułu oraz, dodatkowo, jednoznacznie stwierdzono, że termin jednomiesięczny nie umożliwiłby odpowiedniej reakcji na dany problem lub dane zagrożenie. Właściwy organ nie podejmuje działań tymczasowych przez okres dłuższy niż trzy miesiące.

5. Właściwy organ publikuje na swoich stronach internetowych komunikat o każdej decyzji dotyczącej nałożenia zakazu lub ograniczenia, o którym mowa w ust. 1. Komunikat zawiera szczegóły zakazu lub ograniczenia, okres liczony od publikacji komunikatu, po upływie którego środki wchodzą w życie, a także dowody, na podstawie których organ uzyskał pewność, że spełniony jest każdy z warunków, o których mowa w ust. 2. Zakaz lub ograniczenie mają zastosowanie tylko do działań podejmowanych po opublikowaniu komunikatu.

6. Właściwy organ cofa zakaz lub ograniczenie, jeżeli warunki, o których mowa w ust. 2, nie mają już dłużej zastosowania.

7. Komisja przyjmuje akty delegowane, zgodnie z art. 50, określające kryteria i czynniki, które mają być uwzględniane przez właściwe organy przy ustalaniu, kiedy występuje istotny problem w dziedzinie ochrony inwestorów lub zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub towarowych lub dla stabilności systemu finansowego w co najmniej jednym państwie członkowskim, o czym mowa w ust. 2 lit. a).

Te kryteria i czynniki obejmują:

- a) stopień złożoności danego instrumentu finansowego lub lokaty strukturyzowanej oraz związek z rodzajem klienta, któremu jest ona oferowana i sprzedawana;
- b) stopień innowacyjności danego instrumentu finansowego lub lokaty strukturyzowanej, działalności lub praktyki;
- c) dźwignię, jaką stosuje dany instrument finansowy lub lokata strukturyzowana lub jaką daje dana praktyka;
- d) w odniesieniu do prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub towarowych – wielkość lub wartość referencyjną emisji instrumentów finansowych lub lokat strukturyzowanych.

Artykuł 43

Działania koordynujące prowadzone przez EUNGiPW lub EUNB

1. EUNGiPW lub, w przypadku lokat strukturyzowanych, EUNB odgrywają rolę mediatora i koordynatora w odniesieniu do działań podejmowanych przez właściwe organy zgodnie z art. 42. W szczególności EUNGiPW lub, w przypadku lokat strukturyzowanych, EUNB zapewniają, aby działania podejmowane przez właściwy organ były uzasadnione i proporcjonalne oraz aby właściwe organy przyjmowały spójne podejście tam, gdzie jest to stosowne.

2. Po otrzymaniu, zgodnie z art. 42, powiadomienia o dowolnym działaniu, które ma zostać podjęte na mocy tego artykułu, EUNGiPW lub, w przypadku lokat strukturyzowanych, EUNB wydają opinię, w kwestii, czy zakaz lub ograniczenie jest uzasadnione i proporcjonalne. Jeżeli EUNGiPW lub, w przypadku lokat strukturyzowanych, EUNB uznają, że dla przeciwdziałania zagrożeniu konieczne jest podjęcie środka przez inne właściwe organy, stwierdzają to w swojej opinii. Opinia jest publikowana na stronach internetowych EUNGiPW lub, w przypadku lokat strukturyzowanych, EUNB.

3. Jeżeli właściwy organ planuje podjąć lub podejmuje działanie wbrew opinii przyjętej przez EUNGiPW lub, w przypadku lokat strukturyzowanych, EUNB, o której mowa w ust. 2, lub jeżeli odmawia podjęcia działania wbrew tej opinii, niezwłocznie publikuje na swoich stronach internetowych komunikat wyczerpująco wyjaśniający przyczyny takiego postępowania.

ROZDZIAŁ 2

Pozycje

Artykuł 44

Działania koordynujące prowadzone przez EUNGiPW w zakresie krajowych środków zarządzania pozycjami i limitów pozycji

1. EUNGiPW odgrywa rolę mediatora i koordynatora w odniesieniu do środków podejmowanych przez właściwe organy zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. o) oraz p) dyrektywy 2014/65/UE. W szczególności EUNGiPW zapewnia, aby właściwe organy przyjmowały spójne podejście w odniesieniu do momentu wykonywania tych uprawnień, charakteru i zakresu nakładanych środków oraz czasu trwania środków i działań następczych.

2. Po otrzymaniu powiadomienia o dowolnym środku przewidzianym w art. 79 ust. 5 dyrektywy 2014/65/UE EUNGiPW odnotowuje środek oraz przyczyny jego nałożenia. W odniesieniu do środków przewidzianych w art. 69 ust. 1 lit. o) lub p) dyrektywy 2014/65/UE, EUNGiPW prowadzi i publikuje na swoich stronach internetowych bazę danych ze streszczeniami obowiązujących środków, wraz z informacjami na temat osoby, których dotyczą, stosownych instrumentów finansowych, wszelkich ograniczeń ilościowych pozycji, jakie dane osoby mogą posiadać w każdym momencie, wszelkich zwolnień udzielonych zgodnie z art. 57 dyrektywy 2014/65/UE, a także odpowiednim uzasadnieniem.

Artykuł 45

Uprawnienia EUNGiPW w zakresie zarządzania pozycjami

1. Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, w przypadku gdy spełnione są oba warunki określone w ust. 2, EUNGiPW podejmuje jeden z następujących środków lub większą ich liczbę:

- a) zażądanie od dowolnej osoby wszystkich istotnych informacji dotyczących wielkości i celu pozycji lub ekspozycji związanej z instrumentem pochodnym;
- b) po przeanalizowaniu informacji uzyskanych zgodnie z lit. a) zażądanie od takiej osoby zmniejszenia wielkości lub zlikwidowania pozycji lub ekspozycji zgodnie z aktem delegowanym, o którym mowa w ust. 10 lit. b);
- c) w ostateczności – ograniczenie możliwości zawarcia przez osobę transakcji obejmującej towarowy instrument pochodny.

2. EUNGiPW podejmuje decyzję na mocy ust. 1 wyłącznie w przypadku, gdy spełnione są oba spośród następujących warunków:

- a) środki wymienione w ust. 1 przeciwdziałają zagrożeniu dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych, łącznie z rynkami towarowych instrumentów pochodnych zgodnie z celami wymienionymi w art. 57 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE, w tym w odniesieniu do sposobów fizycznej dostawy towarów, bądź dla stabilności całego unijnego systemu finansowego lub części tego systemu;
- b) właściwy organ lub właściwe organy nie przyjęły środków w celu przeciwdziałania zagrożeniu lub przyjęte środki w niewystarczającym stopniu przeciwdziałają zagrożeniu.

EUNGiPW ocenia spełnienie warunków, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b) niniejszego ustępu, zgodnie z kryteriami i czynnikami wyszczególnionymi w akcie delegowanym, o którym mowa w ust. 10 lit. a) niniejszego artykułu.

3. Przyjmując środki, o których mowa w ust. 1, EUNGiPW zapewnia, by dany środek:

- a) znacząco przeciwdziałał zagrożeniu dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych, łącznie z rynkami towarowych instrumentów pochodnych zgodnie z celami wymienionymi w art. 57 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE, w tym w odniesieniu do fizycznej dostawy towarów, bądź dla stabilności całego unijnego systemu finansowego lub części tego systemu lub znacznie zwiększał zdolność właściwych organów do monitorowania tego zagrożenia, mierzonego zgodnie z kryteriami i czynnikami wyszczególnionymi w akcie delegowanym, o którym mowa w ust. 10 lit. a) niniejszego artykułu;
- b) nie stwarzał ryzyka arbitrażu regulacyjnego, mierzonego zgodnie z ust. 10 lit. c) niniejszego artykułu;
- c) nie wywierał żadnego z następujących niekorzystnych skutków na efektywność rynków finansowych, niewspółmiernego do korzyści wynikających z tego środka: ograniczenie płynności na tych rynkach, ograniczenie warunków zmniejszania ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością komercyjną kontrahenta niefinansowego lub stwarzanie niepewności wśród uczestników rynku.

Przed przyjęciem jakichkolwiek środków odnoszących się do hurtowej sprzedaży produktów energetycznych EUNGiPW konsultuje się z Agencją ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki ustanowioną na mocy rozporządzenia (WE) nr 713/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady (¹).

Przed przyjęciem jakiegokolwiek środka odnoszącego się do instrumentów pochodnych na towarach rolnych EUNGiPW konsultuje się z organami publicznymi właściwymi dla nadzoru, administracji i regulacji rynków fizycznych produktów rolnych na mocy rozporządzenia 1234/2007/WE.

4. Przed podjęciem decyzji o nałożeniu lub ponownym nałożeniu danego środka, o którym mowa w ust. 1, EUNGiPW powiadamia odnośne właściwe organy o proponowanym środku. W przypadku żądania, o którym mowa w ust. 1 lit. a) lub b), powiadomienie to zawiera informacje na temat tożsamości osoby lub osób, do których środek został skierowany, a także jego szczegóły i uzasadnienie. W przypadku środka przewidzianego w ust. 1 lit. c), powiadomienie zawiera informacje dotyczące osoby, których środek ten dotyczy, stosownych instrumentów finansowych, odnośnych wskaźników ilościowych, takich jak maksymalna wielkość pozycji, które może przyjąć dana osoba, a także odpowiednie uzasadnienie.

5. Powiadomienia należy dokonać najpóźniej na 24 godziny przed planowanym wejściem w życie lub ponownym nałożeniem danego środka. W wyjątkowych okolicznościach EUNGiPW może dokonać powiadomienia z wyprzedzeniem krótszym niż 24 godziny przed planowanym wejściem w życie środka, jeżeli dochowanie 24-godzinnego terminu jest niemożliwe.

6. EUNGiPW publikuje na swoich stronach internetowych komunikat o każdej decyzji dotyczącej nałożenia lub ponownego nałożenia danego środka, o którym mowa w ust. 1 lit. c). Komunikat ten zawiera informacje dotyczące osoby, której środek ten dotyczy, stosownych instrumentów finansowych, odnośnych wskaźników ilościowych, jak na przykład maksymalna wielkość pozycji, które może przyjąć dana osoba, a także odpowiednie uzasadnienie.

7. Środek, o którym mowa w ust. 1 lit. c), wchodzi w życie z chwilą opublikowania komunikatu lub w określonym w komunikacie terminie przypadającym po dacie publikacji i ma zastosowanie wyłącznie do transakcji zawartych po wejściu środka w życie.

8. W odpowiednich odstępach czasu, a w każdym razie przynajmniej co trzy miesiące, EUNGiPW dokonuje przeglądu środków, o których mowa w ust. 1 lit. c). Środek, który nie został przedłużony po okresie trzech miesięcy, automatycznie wygasa. Ustępy 2–8 mają także zastosowanie do ponownego nałożenia danego środka.

9. Środek przyjęty przez EUNGiPW na mocy niniejszego artykułu ma charakter nadrzędny wobec wcześniejszych środków podjętych przez właściwy organ na mocy art. 69 ust. 2 lit. o) lub p) dyrektywy 2014/65/UE.

10. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 50 akty delegowane określające kryteria i czynniki stosowane w celu określenia:

- a) istnienia zagrożenia dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych, łącznie z rynkami towarowych instrumentów pochodnych zgodnie z celami wymienionymi w art. 57 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE, w tym w odniesieniu do sposobów fizycznej dostawy towarów, bądź dla stabilności całego unijnego systemu finansowego lub części tego systemu, o którym mowa w ust. 2 lit. a), z uwzględnieniem stopnia, w jakim pozycje są wykorzystywane do zabezpieczania pozycji w odniesieniu do towarów fizycznych lub kontraktów na towary, oraz stopnia, w jakim ceny na rynkach bazowych są ustalane w stosunku do cen towarowych instrumentów pochodnych;
- b) odpowiedniego zmniejszenia pozycji lub ekspozycji powstałych w związku z instrumentem pochodnym, o którym mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu;
- c) sytuacji, w których mogłoby wystąpić ryzyko arbitrażu regulacyjnego, o którym mowa w ust. 3 lit. b) niniejszego artykułu.

W tych kryteriach i czynnikach uwzględnia się projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 57 ust. 3 dyrektywy 2014/65/UE, oraz wprowadza się rozróżnienie między sytuacjami, w których EUNGiPW podejmuje działania ze względu na bezczynność właściwego organu, a takimi, w których EUNGiPW bierze pod uwagę dodatkowe zagrożenie, którego właściwy organ nie jest w stanie wystarczająco uwzględnić zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. j) lub o) dyrektywy 2014/65/UE.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 713/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 1).

TYTUŁ VIII

ŚWIADCZENIE USŁUG I PROWADZENIE DZIAŁALNOŚCI NA PODSTAWIE DECYZJI W SPRAWIE RÓWNOWAŻNOŚCI PRZEZ FIRMY Z PAŃSTW TRZECICH POSIADAJĄCE ODDZIAŁ LUB NIEPOSIADAJĄCE ODDZIAŁU

Artykuł 46

Przepisy ogólne

1. Firma z państwa trzeciego może świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną połączoną lub nie z usługami dodatkowymi na rzecz uprawnionych kontrahentów i klientów profesjonalnych w rozumieniu sekcji I załącznika II do dyrektywy 2014/65/UE mających siedzibę na terenie całej Unii bez tworzenia oddziału w przypadku, gdy jest ona zarejestrowana w rejestrze firm z państw trzecich prowadzonym przez EUNGiPW zgodnie z art. 47.

2. EUNGiPW rejestruje firmę z państwa trzeciego, która złożyła wniosek o świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności w całej Unii zgodnie z ust. 1 wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

a) Komisja przyjęła decyzję zgodnie z art. 47 ust. 1;

b) firma posiada zezwolenie w jurysdykcji, w której ma siedzibę zarządu, na świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie rodzajów działalności inwestycyjnej, które mają być świadczone lub prowadzone w Unii, i podlega skutecznemu nadzorowi oraz egzekwowaniu prawa zapewniającemu pełną zgodność z wymogami mającymi zastosowanie w tym państwie trzecim;

c) ustalenia dotyczące współpracy zostały dokonane zgodnie z art. 47 ust. 2.

3. Jeżeli firma z państwa trzeciego jest zarejestrowana zgodnie z niniejszym artykułem, państwa członkowskie nie nakładają żadnych dodatkowych wymogów na firmę z państwa trzeciego w odniesieniu do zagadnień objętych niniejszym rozporządzeniem lub dyrektywą 2014/65/UE, i tak samo, nie traktują firm z państw trzecich w sposób uprzywilejowany w stosunku do firm z Unii.

4. Firma z państwa trzeciego, o której mowa w ust. 1, składa swój wniosek do EUNGiPW po przyjęciu przez Komisję decyzji, o której mowa w art. 47, określającej, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego, w którym posiada zezwolenie firma z państwa trzeciego, są równoważne wymogom opisanym w art. 47 ust. 1.

Składająca wniosek firma z państwa trzeciego przekazuje do EUNGiPW wszystkie informacje niezbędne do jej zarejestrowania. W terminie 30 dni roboczych od otrzymania wniosku EUNGiPW ocenia kompletność wniosku. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, EUNGiPW określa termin przekazania dodatkowych informacji przez składającą wniosek firmę z państwa trzeciego.

Decyzja w sprawie rejestracji opiera się na warunkach określonych w ust. 2.

W terminie 180 dni roboczych od złożenia kompletnego wniosku EUNGiPW informuje składającą wniosek firmę z państwa trzeciego na piśmie o udzieleniu lub odmowie rejestracji i podaje pełne uzasadnienie swojej decyzji.

W przypadku gdy Komisja nie podejmie decyzji zgodnie z art. 47 ust. 1 lub gdy taka decyzja straci ważność, państwa członkowskie mogą zezwolić firmom z państw trzecich na świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej wraz z usługami dodatkowymi na rzecz uprawnionych kontrahentów i klientów profesjonalnych w rozumieniu sekcji I załącznika II do dyrektywy 2014/65/UE na ich terytorium zgodnie z systemami krajowymi.

5. Firmy z państw trzecich świadczące usługi zgodnie z niniejszym artykułem przed rozpoczęciem świadczenia jakichkolwiek usług inwestycyjnych informują klientów mających siedzibę w Unii, że nie posiadają zezwolenia na świadczenie usług na rzecz klientów innych niż uprawnieni kontrahenci i klienci profesjonalni w rozumieniu sekcji I załącznika II do dyrektywy 2014/65/UE oraz że nie podlegają nadzorowi w Unii. Wskazują one nazwę i adres właściwego organu odpowiedzialnego za nadzór w państwie trzecim.

Informacje określone w akapicie pierwszym są przekazywane na piśmie i w wyraźny sposób.

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy uprawniony kontrahent lub klient profesjonalny w rozumieniu sekcji I załącznika II do dyrektywy 2014/65/UE mający siedzibę lub znajdujący się w Unii doprowadzi z własnej wyłącznej inicjatywy do świadczenia usługi inwestycyjnej lub prowadzenia działalności inwestycyjnej przez firmę z państwa trzeciego, niniejszy artykuł nie miał zastosowania do świadczenia tej usługi lub do prowadzenia tej działalności przez firmę z państwa trzeciego na rzecz tej osoby, co obejmuje relacje związane konkretnie ze świadczeniem tej usługi lub działalności. Inicjatywa takiego klienta nie uprawnia firmy z państwa trzeciego do proponowania sprzedaży takiemu klientowi nowych kategorii produktów inwestycyjnych lub usług inwestycyjnych.

6. Firmy z państw trzecich świadczące usługi lub prowadzące działalność zgodnie z niniejszym artykułem, przed świadczeniem jakichkolwiek usług lub prowadzeniem działalności na rzecz klienta mającego siedzibę w Unii, oferują poddanie wszelkich sporów dotyczących tych usług lub działalności jurysdykcji sądu lub trybunału arbitrażowego w danym państwie członkowskim.

7. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających informacje przedstawiane przez firmę z państwa trzeciego we wniosku o rejestrację składanym do EUNGiPW zgodnie z ust. 4 oraz format informacji przekazywanych zgodnie z ust. 5.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 47

Decyzja w sprawie równoważności

1. Komisja może przyjąć decyzję zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 51 ust. 2, w odniesieniu do państwa trzeciego, stanowiącą, że ramy prawne i nadzorcze tego państwa trzeciego gwarantują, iż firmy posiadające zezwolenie w danym państwie trzecim spełniają prawnie wiążące wymogi ostrożnościowe i wymogi w zakresie prowadzenia działalności o skutku równoważnym wymogom określonym w niniejszym rozporządzeniu, w dyrektywie 2013/36/WE i w dyrektywie 2014/65/UE oraz w środkach wykonawczych przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i na mocy tych dyrektyw oraz że ramy prawne danego państwa trzeciego zapewniają skuteczny równoważny system wzajemnego uznawania firm inwestycyjnych posiadających zezwolenie zgodnie z systemem prawnym tego państwa trzeciego.

Ramy ostrożnościowe i ramy prowadzenia działalności państwa trzeciego można uznać za mające równoważny skutek w przypadku, gdy spełniają one wszystkie spośród następujących warunków:

- a) firmy świadczące usługi inwestycyjne i prowadzące działalność inwestycyjną w tym państwie trzecim podlegają obowiązkowi uzyskania zezwolenia oraz bieżącemu skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa;
- b) firmy świadczące usługi inwestycyjne i prowadzące działalność inwestycyjną w danym państwie trzecim podlegają wystarczającym wymogom kapitałowym oraz odpowiednim wymogom mającym zastosowanie do akcjonariuszy bądź udziałowców oraz członków organu zarządzającego;
- c) firmy świadczące usługi inwestycyjne i prowadzące działalność inwestycyjną podlegają właściwym wymogom organizacyjnym w obszarze funkcji kontroli wewnętrznej;
- d) firmy świadczące usługi inwestycyjne i prowadzące działalność inwestycyjną podlegają odpowiednim zasadom prowadzenia działalności gospodarczej;
- e) zapewniają przejrzystość i integralność rynku, przeciwdziałając nadużyciom na rynku w postaci wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku.

2. EUNGiPW dokonuje ustaleń dotyczących współpracy z odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich, których ramy prawne i nadzorcze zostały uznane za faktycznie równoważne zgodnie z ust. 1. W ramach takich ustaleń określa się przynajmniej:

- a) mechanizm wymiany informacji między EUNGiPW a właściwymi organami zainteresowanych państw trzecich, w tym dostęp do wszystkich informacji dotyczących firm spoza Unii posiadających zezwolenie w państwach trzecich, których żąda EUNGiPW;
- b) mechanizm natychmiastowego powiadamiania EUNGiPW w przypadku, gdy właściwy organ państwa trzeciego uzna, że firma z państwa trzeciego podlegająca jego nadzorowi i zarejestrowana przez EUNGiPW w rejestrze, o którym mowa w art. 48, narusza warunki posiadanego zezwolenia lub inne przepisy, których ma obowiązek przestrzegać;
- c) procedury dotyczące koordynacji działalności nadzorczej, w tym, gdzie jest to stosowne, kontroli na miejscu.

3. Firma z państwa trzeciego mająca siedzibę w państwie, którego ramy prawne i nadzorcze zostały uznane za faktycznie równoważne zgodnie z ust. 1 i która posiada zezwolenie zgodnie z art. 39 dyrektywy 2014/65/UE, może świadczyć usługi i prowadzić działalność objętą zezwoleniem na rzecz uprawnionych kontrahentów i klientów profesjonalnych w rozumieniu sekcji I załącznika II do dyrektywy 2014/65/UE w innych państwach członkowskich Unii bez tworzenia nowych oddziałów. W tym celu taka firma musi spełniać wymogi dotyczące informacji odnoszące się do transgranicznego świadczenia usług i prowadzenia działalności przewidziane w art. 34 dyrektywy 2014/65/UE.

Oddział pozostaje pod nadzorem państwa członkowskiego, w którym oddział posiada siedzibę, zgodnie z art. 39 dyrektywy 2014/65/UE. Nie naruszając jednak obowiązku współpracy ustanowionego w dyrektywie 2014/65/UE, właściwy organ państwa członkowskiego, w którym mieści się oddział, i właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego mogą wprowadzić proporcjonalne ustalenia dotyczące współpracy w celu zapewnienia, aby oddział firmy z państwa trzeciego świadczący usługi inwestycyjne w obrębie Unii zapewniał odpowiedni poziom ochrony inwestorów.

4. W przypadku gdy Komisja zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 51 ust. 2, przyjmie decyzję odwołującą decyzję podjętą na mocy ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do państwa trzeciego, firma z tego państwa trzeciego nie korzysta w dalszym ciągu z praw przewidzianych w art. 46 ust. 1.

Artykuł 48

Rejestr

EUNGiPW prowadzi rejestr firm z państw trzecich posiadających zezwolenie na świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej w Unii zgodnie z art. 46. Rejestr jest dostępny publicznie na stronach internetowych EUNGiPW i zawiera informacje dotyczące usług lub rodzajów działalności, na świadczenie lub prowadzenie których firmy z państw trzecich posiadają zezwolenie, a także wskazanie właściwego organu odpowiedzialnego za nadzór nad nimi w państwie trzecim.

Artykuł 49

Wycofanie rejestracji

1. EUNGiPW wycofuje rejestrację firmy z państwa trzeciego w rejestrze utworzonym zgodnie z art. 48, jeżeli:
 - a) EUNGiPW ma uzasadnione, oparte na udokumentowanych dowodach podstawy, aby sądzić, że w ramach świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej w Unii firma z państwa trzeciego działa w sposób, który jawnie szkodzi interesom inwestorów lub prawidłowemu funkcjonowaniu rynków; lub
 - b) EUNGiPW ma uzasadnione, oparte na udokumentowanych dowodach podstawy, aby sądzić, że w ramach świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej w Unii firma z państwa trzeciego poważnie naruszyła przepisy mające do niej zastosowanie w państwie trzecim, na podstawie których Komisja przyjęła decyzję zgodnie z art. 47 ust. 1;

- c) EUNGiPW przekazał sprawę do właściwego organu państwa trzeciego, a właściwy organ państwa trzeciego nie podjął stosownych środków niezbędnych dla ochrony inwestorów oraz prawidłowego funkcjonowania rynków Unii lub nie wykazał, że dana firma z państwa trzeciego spełnia wymogi mające do niej zastosowanie w tym państwie trzecim; oraz
- d) EUNGiPW poinformował właściwy organ państwa trzeciego o swoim zamiarze wycofania rejestracji firmy z państwa trzeciego przynajmniej 30 dni przed jej wycofaniem.
2. EUNGiPW niezwłocznie informuje Komisję o wszystkich środkach przyjętych zgodnie z ust. 1 i ogłasza swoją decyzję na swoich stronach internetowych.
3. Komisja ocenia, czy w odniesieniu do danego państwa trzeciego nadal spełnione są warunki, na podstawie których przyjęta została decyzja zgodnie z art. 47 ust. 1.

TYTUŁ IX

AKTY DELEGOWANE I WYKONAWCZE

ROZDZIAŁ 1

Akty delegowane

Artykuł 50

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 1 ust. 9, art. 2 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 15 ust. 5, art. 17 ust. 3, art. 19 ust. 2 i 3, art. 31 ust. 4, art. 40 ust. 8, art. 41 ust. 8, art. 42 ust. 7, art. 45 ust. 10 oraz art. 52 ust. 10 i 12, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 2 lipca 2014 r.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 1 ust. 9, art. 2 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 15 ust. 5, art. 17 ust. 3, art. 19 ust. 2 i 3, art. 31 ust. 4, art. 40 ust. 8, art. 41 ust. 8, art. 42 ust. 7, art. 45 ust. 10 oraz art. 52 ust. 10 i 12, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 1 ust. 9, art. 2 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 15 ust. 5, art. 17 ust. 3, art. 19 ust. 2 i 3, art. 31 ust. 4, art. 40 ust. 8, art. 41 ust. 8, art. 42 ust. 7, art. 45 ust. 10 oraz art. 52 ust. 10 lub 12 wchodzi w życie jedynie wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

ROZDZIAŁ 2

Akty wykonawcze

Artykuł 51

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony na mocy decyzji Komisji 2001/528/WE⁽¹⁾. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

TYTUŁ X

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 52

Sprawozdania i przegląd

1. Do dnia 3 marca 2019 r. Komisja, po konsultacji z EUNGiPW, przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat praktycznych skutków obowiązywania wymogów przejrzystości ustanowionych na mocy art. 3–13, w szczególności na temat wpływu i skuteczności mechanizmu pułapu wolumenu opisanego w art. 5, w tym na koszty obrotu ponoszone przez uprawnionych kontrahentów i klientów profesjonalnych oraz na obrót akcjami spółek o małej i średniej kapitalizacji, a także jego skuteczności w zapewnianiu, by stosowanie odnośnych zwolnień nie wywierało niekorzystnego wpływu na kształtowanie się cen i sposobów działania odpowiedniego mechanizmu nakładania kar za naruszanie pułapu wolumenu, a także zastosowania i dalszej stosowności zwolnień z wymogów przejrzystości przedtransakcyjnej ustanowionych na mocy art. 4 ust. 2 i 3 oraz art. 9 ust. 2–5.
2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wpływ stosowania zwolnienia na mocy art. 4 ust. 1 lit. a) i lit. b) ppkt (i) oraz mechanizmu pułapu wolumenu na mocy art. 5 na europejskie rynki akcji, szczególnie w odniesieniu do:
 - a) poziomu i tendencji w zakresie obrotu w oparciu o arkusze zleceń OTC w Unii od wprowadzenia niniejszego rozporządzenia;
 - b) wpływu na kwotowane spready objęte przejrzystością przedtransakcyjną;
 - c) wpływu na głębokość płynności na arkusze zleceń ujawnionych;
 - d) wpływu na konkurencję i na inwestorów w Unii;
 - e) wpływu na obrót akcjami spółek o małej i średniej kapitalizacji;
 - f) rozwoju sytuacji na szczeblu międzynarodowym oraz dyskusji z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi.
3. Jeżeli w sprawozdaniu zostanie zawarte ustalenie, że zwolnienie na mocy art. 4 ust. 1 lit. a) i lit. b) ppkt (i) ma szkodliwy wpływ na kształtowanie się cen lub na obrót akcjami spółek o małej i średniej kapitalizacji, Komisja przygotowuje w stosownym przypadku wnioski, w tym dotyczące zmiany niniejszego rozporządzenia, odnoszące się do stosowania tych zwolnień. Takie wnioski zawierają ocenę skutków proponowanych zmian, a także bierze się w nich pod uwagę cele niniejszego rozporządzenia, wpływ na zakłócenia rynku i konkurencję, jak również potencjalny wpływ na inwestorów w Unii.
4. Do dnia 3 marca 2019 r. Komisja, po konsultacji z EUNGiPW, przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania art. 26, wskazując między innymi, czy treść i forma zgłoszeń transakcji otrzymywanych i wymienianych między właściwymi organami pozwalają na kompleksowe monitorowanie działalności firm

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2001/528/WE z dnia 6 czerwca 2001 r. ustanawiająca Europejski Komitet Papierów Wartościowych (Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 45).

inwestycyjnych zgodnie z art. 26 ust. 1. Komisja może przedstawić odpowiednie wnioski, w tym przewidujące, aby transakcje były zgłaszane do systemu wskazanego przez EUNGiPW zamiast do właściwych organów, co pozwoli odnośnym właściwym organom uzyskać dostęp do wszystkich informacji zgłaszanych zgodnie z niniejszym artykułem do celów niniejszego rozporządzenia oraz dyrektywy 2014/65/UE i wykrywania wykorzystywania poufnych informacji oraz nadużyć na rynku zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 596/2014.

5. Do dnia 3 marca 2019 r. Komisja, po konsultacji z EUNGiPW, przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat odpowiednich rozwiązań w celu zmniejszenia asymetrii informacyjnej między uczestnikami rynku, a także narządzi dla organów regulacyjnych w celu lepszego monitorowania działalności w zakresie notowań w systemach obrotu. Sprawozdanie to będzie zawierać co najmniej ocenę możliwości stworzenia europejskiego systemu najlepszych stawek i ofert dla kwot skonsolidowanych, aby zrealizować te cele.

6. Do dnia 3 marca 2019 r. Komisja, po konsultacji z EUNGiPW, przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat postępów w zakresie przenoszenia obrotu standaryzowanymi instrumentami pochodnymi z rynku pozagiełdowego na giełdy lub elektroniczne platformy obrotu zgodnie z art. 25 i 28.

7. Do dnia 3 lipca 2019 r. Komisja, po konsultacji z EUNGiPW, przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat kształtowania się cen w odniesieniu do danych dotyczących przejrzystości przed- i posttransakcyjnej z rynków regulowanych, od MTF, OTF, zatwierdzonych podmiotów publikujących i dostawców informacji skonsolidowanych.

8. Do dnia 3 lipca 2019 r. Komisja, po konsultacji z EUNGiPW, przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające przegląd przepisów dotyczących interoperacyjności w art. 36 niniejszego rozporządzenia i art. 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

9. Do dnia 3 lipca 2019 r. Komisja, po konsultacji z EUNGiPW, przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stosowania art. 35 i 36 niniejszego rozporządzenia oraz art. 7 i 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

Do dnia 3 lipca 2021 r. Komisja, po konsultacji z EUNGiPW przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające przegląd przepisów dotyczących interoperacyjności w art. 37 niniejszego rozporządzenia i art. 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

10. Do dnia 3 lipca 2019 r. Komisja, po konsultacji z EUNGiPW, przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wpływu art. 35 i 36 niniejszego rozporządzenia na nowo ustanowionych i którym udzielono zezwolenia jako CCP, o których mowa w art. 35 ust. 5, oraz systemy obrotu mające bliskie powiązania z tymi CCP oraz tego, czy rozwiązanie przejściowe określone w art. 35 ust. 5 zostanie przedłużone, zestawiając z jednej strony ewentualne korzyści dla konsumentów wynikające z poprawy konkurencji i zakres wyboru, jakim dysponują uczestnicy rynku, a z drugiej – ewentualny nieproporcjonalny wpływ tych przepisów na nowo ustanowionych i którym udzielono zezwolenia jako CCP, ograniczenia dla lokalnych uczestników rynku w dostępie do globalnych CCP oraz sprawne funkcjonowanie rynku.

W zależności od ustaleń zawartych w tym sprawozdaniu Komisja może przyjąć akt delegowany zgodnie z art. 50 w celu przedłużenia okresu przejściowego zgodnie z art. 35 ust. 5 maksymalnie o 30 miesięcy.

11. Do dnia 3 lipca 2019 r. Komisja, po konsultacji z EUNGiPW, przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat tego, czy próg określony w art. 36 ust. 5 jest nadal odpowiedni i czy mechanizm opt-out dotyczący giełdowych instrumentów pochodnych ma być nadal dostępny.

12. Do dnia 3 lipca 2016 r. Komisja, w oparciu o ocenę ryzyka przeprowadzoną przez EUNGiPW w porozumieniu z ERRS, przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające konieczność czasowego wyłączenia giełdowych instrumentów pochodnych z zakresu zastosowania art. 35 i 36. W sprawozdaniu tym zostanie uwzględnione ryzyko dla ogólnej stabilności i prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych w całej Unii – jeśli takowe istnieje – wynikające z przepisów o otwartym dostępie odnośnie do giełdowych instrumentów pochodnych.

W zależności od ustaleń zawartych w tym sprawozdaniu Komisja może przyjąć akt delegowany zgodnie z art. 50 w celu wyłączenia giełdowych instrumentów pochodnych z zakresu zastosowania art. 35 i 36 przez okres do trzydziestu miesięcy od dnia 3 stycznia 2017 r.

Artykuł 53

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 648/2012

W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Opracowując projekty regulacyjnych standardów technicznych na mocy niniejszego ustępu, EUNGiPW nie narusza przepisów przejściowych w odniesieniu do instrumentów pochodnych dotyczących energii C6 zgodnie z art. 95 dyrektywy 2014/65/UE (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).”;

2) art. 7 otrzymuje brzmienie:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. CCP, któremu udzielono zezwolenia na rozliczanie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, przyjmuje takie instrumenty pochodne do rozliczenia w sposób niedyskryminujący i przejrzysty, w tym pod względem wymogów dotyczących zabezpieczenia i opłat związanych z dostępem, niezależnie od systemu obrotu. Zapewnia to systemowi obrotu w szczególności prawa do niedyskryminacyjnego traktowania, jeśli chodzi o sposób, w jaki kontrakty będące przedmiotem obrotu w tym systemie obrotu są traktowane pod względem:

- a) wymogów dotyczących zabezpieczenia i nettingu ekonomicznie równoważnych kontraktów, w przypadku gdy objęcie takich kontraktów nettingiem likwidacyjnym i innymi procedurami nettingu stosowanymi przez CCP w oparciu o obowiązujące prawo dotyczące niewypłacalności nie zagrażałoby sprawnemu i prawidłowemu funkcjonowaniu, ważności lub wykonalności takich procedur; oraz
- b) krzyżowego naliczania zabezpieczeń ze skorelowanymi kontraktami rozliczanymi przez tego samego CCP w ramach modelu ryzyka zgodnego z art. 41.

CCP może wymagać, aby dany system obrotu spełniał wymogi operacyjno-techniczne określone przez CCP, w tym wymogi dotyczące zarządzania ryzykiem.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. Warunki określone w ust. 1 dotyczące niedyskryminacyjnego traktowania, jeśli chodzi o sposób, w jaki kontrakty będące przedmiotem obrotu w tym systemie obrotu są traktowane pod względem wymogów dotyczących zabezpieczenia i nettingu ekonomicznie równoważnych kontraktów oraz krzyżowego naliczania zabezpieczeń ze skorelowanymi kontraktami rozliczanymi przez tego samego CCP, zostaną dokładniej określone w standardach technicznych przyjętych zgodnie z art. 28 ust. 7 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 600/2014 (*).”;

3) w art. 81 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Repozytorium transakcji przekazuje dane właściwym organom zgodnie z wymogami art. 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 (*).”.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (EU) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

Artykuł 54

Przepisy przejściowe

1. Firmy z państw trzecich mogą kontynuować świadczenie usługi i prowadzenie działalności w państwach członkowskich zgodnie z krajowymi systemami do trzech lat po przyjęciu przez Komisję decyzji odnoszącej się do danego państwa trzeciego zgodnie z art. 47.

2. Jeżeli Komisja oceni, że nie ma potrzeby wyłączenia giełdowych instrumentów pochodnych z zakresu zastosowania art. 35 i 36 zgodnie z art. 52 ust. 12, CCP lub system obrotu mogą przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia zwrócić się do swojego właściwego organu o zgodę na skorzystanie z rozwiązań przejściowych. Właściwy organ, biorąc pod uwagę zagrożenie wynikające ze stosowania praw dostępu na mocy art. 35 lub 36, jeśli chodzi o giełdowe instrumenty pochodne, dla prawidłowego funkcjonowania tego CCP lub systemu obrotu, może podjąć decyzję, że art. 35 lub 36 nie będą miały zastosowania, odpowiednio, do tego CCP i systemu obrotu w odniesieniu do giełdowych instrumentów pochodnych przez okres przejściowy do dnia 3 lipca 2019 r. W przypadku zatwierdzenia takiego okresu przejściowego CCP lub system obrotu nie mogą w czasie tego okresu przejściowego korzystać z praw dostępu na mocy art. 35 lub 36 w odniesieniu do giełdowych instrumentów pochodnych. Właściwy organ powiadamia członków EUNGiPW, a w przypadku CCP - kolegium organów właściwych dla tego CCP o zatwierdzeniu takiego okresu przejściowego.

Jeżeli CCP, w stosunku do którego zatwierdzono rozwiązanie przejściowe, ma bliskie powiązania z jednym lub kilkoma systemami obrotu, te systemy obrotu w czasie obowiązywania tego okresu przejściowego nie mogą korzystać z praw dostępu na mocy art. 35 lub 36 w odniesieniu do giełdowych instrumentów pochodnych.

Jeżeli system obrotu, w stosunku do którego zatwierdzono rozwiązanie przejściowe, ma bliskie powiązania z jednym lub kilkoma CCP, te CCP w czasie obowiązywania tego okresu przejściowego nie mogą korzystać z praw dostępu na mocy art. 35 lub 36 w odniesieniu do giełdowych instrumentów pochodnych.

Artykuł 55

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 3 stycznia 2017 r.

Niezależnie od akapitu drugiego art. 1 ust. 8 i 9, art. 2 ust. 2, art. 5 ust. 6 i 9, art. 7 ust. 2, art. 9 ust. 5, art. 11 ust. 4, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 7, art. 15 ust. 5, art. 17 ust. 3, art. 19 ust. 2 i 3, art. 20 ust. 3, art. 21 ust. 5, art. 22 ust. 4, art. 23 ust. 3, art. 25 ust. 3, art. 26 ust. 9, art. 27 ust. 3, art. 28 ust. 4, art. 28 ust. 5, art. 29 ust. 3, art. 30 ust. 2, art., 31 ust. 4, art. 32 ust. 1, 5 i 6, art. 33 ust. 2, art. 35 ust. 6, art. 36 ust. 6, art. 37 ust. 4, art. 38 ust. 3, art. 40 ust. 8, art. 41 ust. 8, art. 42 ust. 7, art. 45 ust. 10, art. 46 ust. 7, art. 47 ust. 1 i 4, art. 52 ust. 10 i 12 oraz art. 54 ust. 1 stosuje się natychmiast po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Niezależnie od akapitu drugiego art. 37 ust. 1, 2 i 3 stosuje się od dnia 3 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 maja 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. KOURKOULAS

Przewodniczący